

Organ Urzędu Patentowego PRL

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

Część I

Ustawy, rozporządzenia, komunikaty

Polska	Str.
Poz.	
19 Ustawa z dnia 19 listopada 1956 r. o radach robotniczych (wyciąg)	49
20 Ustawa z dnia 19 listopada 1956 r. o funduszu zakładowym na rok 1957	49
21 Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 29 grudnia 1956 r. zmieniające zarządzenie z dnia 12 maja 1951 r. w sprawie finansowania w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości wydatków na współzawodnictwo, nagrody indywidualne, wynagrodzenia za prace zlecone i udział w komisjach oraz popieranie ruchu racjonalizatorskiego	49
22 Zarządzenie Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 18 lutego 1957 r. w sprawie terminu uiszczania opłat za zgłoszenia oraz terminów, wyznaczanych przez wydziały zgłoszeń Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej	50
23 Zarządzenie Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 1 lutego 1957 r. w sprawie utworzenia w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Wydziału Rozpowszechniania i Rejestrów	50
24 Zarządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 14 grudnia 1956 r. w sprawie premii dla autorów i hodowców odmian oryginalnych lub selekcyjowanych ważniejszych roślin uprawnych oraz dla osób wykonujących pomocnicze czynności hodowlane	50
Umowy międzynarodowe	
25 Konwencja związkowa paryska z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej	51
26 Konwencja europejska o formalnościach przepisanych dla zgłoszeń patentowych	56
Zagranica	
ZSRR	
27 Ustawa o Komitecie do Spraw Wynalazków i Odkryć przy Radzie Ministrów ZSRR	59
Dania	
28 Ustawa nr 142 z dnia 29 kwietnia 1955 r. o wynalazkach pracowniczych	60
Międzynarodowy Związek Ochrony Własności Przemysłowej	
29 Statystyka ogólna własności przemysłowej za rok 1955	61

Część II

30 Wynalazki	
Udzielenie patentów (od nru 40067 do nru 40145)	65
Zmiany w rejestrze	67
Wykreślenia z rejestru	68
31 Wzory	
Rejestracja wzorów użytkowych (od nru 10983 do nru 11062)	68
Rejestracja wzorów zdobniczych (od nru 7222 do nru 7227)	70
Zmiany w rejestrze	70
Wykreślenia z rejestru	70
32 Udoskonalenia techniczne.	
Świadczenia o dokonaniu udoskonalień technicznych (od nru 12803 do nru 13052)	71
33 Opisy projektów wynalazczych	
Opisy patentowe	73
Ogłoszenia o gotowości zbycia patentów lub udzielenia licencji	76
34 Znaki towarowe	
Rejestracja (od nru 39335 do nru 39408 i od nru 39410 do nru 39449)	77
Przedłużenie ochrony	92
Zmiany w rejestrze	93
Wykreślenia z rejestru	93
Odpowiedzi z dziedziny wynalazczości i znaków towarowych	94

WYDAWNICTWO URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Redaguje Komitet

Redakcja i Administracja: Urząd Patentowy PRL, Warszawa, Al. Niepodległości 188, tel. 8-38-03 (wewn. 22)

CENA PRENUMERATY: półroczna zł 48.—, roczna zł 96.—

Zamówienia i przedpłaty na prenumeratę przyjmują urzędy pocztowe i listonosze.

Instytucje i zakłady pracy, mające siedzibę w miejscowościach, w których są oddziały i delegatury Ruchu, składają zamówienia w miejscowych oddziałach i delegaturach Ruchu.

Prenumerata jest przyjmowana od dnia 10 miesiąca, poprzedzającego okres prenumeraty.

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

Warszawa, 15 kwietnia 1957 r.

Nr 2

BIBLIOTEKA Poz. 19-34

C Z Ę Ś Ć I

USTAWY, ROZPORZĄDZENIA, KOMUNIKATY P O L S K A

19

USTAWA

z dnia 19 listopada 1956 r.
o radach robotniczych.

(Dz. U. z dnia 24.11.1956 r. Nr 53, poz. 238)

(Wyciąg)

W celu zrealizowania inicjatywy klasy robotniczej w zakresie jej bezpośredniego udziału w zarządzaniu przedsiębiorstwami stanowi się, co następuje:

Art. 1. W państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych i budowlanych oraz w państwowych gospodarstwach rolnych powołuje się rady robotnicze, gdy za tym wypowie się większość pracowników w nich zatrudnionych.

Art. 2. 1. Rada robotnicza zarządza w imieniu załogi przedsiębiorstwem będącym własnością ogólnonarodową.

2. Rada robotnicza działa na podstawie obowiązujących przepisów prawa i zadań wynikających z narodowego planu gospodarczego, dążąc do osiągnięcia rozwoju przedsiębiorstwa, do zwiększenia produkcji, potaniaenia wyrobów i polepszenia ich jakości oraz poprawy warunków pracy i bytu załogi.

3. Rada robotnicza podejmuje uchwały w ramach uprawnień przedsiębiorstwa nadawanych przez Radę Ministrów.

Art. 3. Do zakresu działania rady robotniczej należy w szczególności:

6) ustalanie zasadniczych wytycznych w kierunku usprawniania produkcji, a w szczególności racjonalizacji procesów technologicznych, polepszania jakości i estetyki produkcji, podnoszenia wydajności pracy, polepszania warunków bezpieczeństwa i higieny pracy, oszczędności materiałów i paliwa.

Art. 19. Przepisy niniejszej ustawy dotyczące przedsiębiorstw stosuje się odpowiednio do państwowych gospodarstw rolnych.

Art. 20. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia rozciągać stosowanie przepisów niniejszej ustawy na przedsiębiorstwa państwowe nie wymienione w art. 1.

Art. 21. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: St. Skrzyszewski

20

USTAWA

z dnia 19 listopada 1956 r.

o funduszu zakładowym na rok 1957*).

(Dz. U. z dnia 24.11.1956 r. Nr 53, poz. 240)

Art. 1. Celem stworzenia bodźców materialnego zainteresowania załóg w osiągnięciu dodatnich wyników ekonomicznych przez przedsiębiorstwa tworzy się w nich fundusz zakładowy.

Art. 2. 1. Na fundusz zakładowy przeznaczają się część zysku osiągniętego przez przedsiębiorstwo.

2. Na fundusz zakładowy mogą być przeznaczony również inne środki.

*) Patrz Wiadomości Urzędu Patentowego z 1955 r. Nr 4, poz. 40 i 41 oraz str. 281.

Art. 3. Rada Ministrów po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych określi do dnia 31 stycznia 1957 r. w drodze rozporządzenia kategorie przedsiębiorstw, w których fundusz zakładowy będzie stworzony, jak również zasady tworzenia funduszu zakładowego.

Art. 4. 1. Środki funduszu zakładowego mogą być przeznaczone:

1) na nagrody i świadczenia dla pracowników oraz na inne cele, związane z ich potrzebami;

2) na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników oraz remonty mieszkań przez nich zajmowanych.

2. Podział środków funduszu zakładowego na powyższe cele należy do uprawnień przedsiębiorstwa.

Art. 5. Rada Ministrów na wniosek ministra uzgodniony z zarządem właściwego związku zawodowego określi dla przedsiębiorstw podległych poszczególnym resortom w drodze rozporządzenia górną granicę odpisów na fundusz zakładowy w części przeznaczony na cele przewidziane w art. 4 ust. 1 pkt. 1; wysokość tych odpisów nie może przekraczać 8,5 % funduszu płac przedsiębiorstwa.

Art. 6. Prezes Rady Ministrów może wyłączyć spod działania niniejszej ustawy poszczególne przedsiębiorstwa ustalając stosowanie w nich odmiennych zasad podziału zysku.

Art. 7. Traci moc dekret z dnia 18 lutego 1955 r. o funduszu zakładowym (Dz. U. Nr 9, poz. 52).

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1957 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: St. Skrzyszewski

21

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 29 grudnia 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 12 maja 1951 r. w sprawie finansowania w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości wydatków na współzawodnictwo, nagrody indywidualne, wynagrodzenia za prace zleczone i udział w komisjach oraz popieranie ruchu racjonalizatorskiego.

(Monitor Polski z dnia 31.12.1956 r. Nr 106, poz. 1231)

Na podstawie § 16 uchwały nr 44 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie zatwierdzenia wytycznych gospodarki finansowej jednostek organizacyjnych spółdzielczości (Monitor Polski Nr A-9, poz. 139) na wniosek Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się § 3 ust. 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 maja 1951 r. w sprawie finansowania w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości wydatków na współzawodnictwo, nagrody indywidualne, wynagrodzenia za prace zleczone i udział w komisjach oraz popieranie ruchu racjonalizatorskiego (Monitor Polski Nr A-44, poz. 578).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji
Planowania Gospodarczego: St. Jędrychowski

22

ZARZĄDZENIE PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 18 lutego 1957 r.

w sprawie terminu uiszczania opłat za zgłoszenia oraz terminów, wyznaczanych przez wydziały zgłoszeń Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na podstawie art. 36 ust. 3, art. 40, art. 121 ust. 5, art. 125, art. 194 ust. 2 i art. 197 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384) zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Opłatę za zgłoszenie w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wynalazku, wzoru lub znaku towarowego należy uiszczyć, jeżeli zgłaszający nie jest wolny lub zwolniony od tej opłaty, najpóźniej w ciągu jednego miesiąca od daty dokonania zgłoszenia. W razie nieuiszczenia opłaty w tym terminie, zgłoszenie uważa się za niebyłe.

2. Wydziały zgłoszeń Urzędu Patentowego nie wzywają zgłaszających do uiszczenia opłaty za zgłoszenia.

§ 2. 1. Wydziały zgłoszeń Urzędu Patentowego, wzywając zgłaszających do uzupełnienia złożonych przez nich zgłoszeń wynalazków, wzorów lub znaków towarowych, albo do wypowiedzenia się w sprawie zgłoszonych wynalazków, wzorów lub znaków towarowych, wyznaczają następujące terminy:

a) jeżeli zgłaszający ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce — do dwóch miesięcy;

b) jeżeli zgłaszający ma miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą w jednym z krajów europejskich — trzy miesiące;

c) jeżeli zgłaszający ma miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą w jednym z krajów pozaeuropejskich — cztery miesiące.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do przypadków, określonych w art. 41 i 199 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384).

§ 3. 1. Jeżeli zgłaszający powołał się w celu korzystania z prawa pierwszeństwa na uprzednie zgłoszenie wynalazku, wzoru lub znaku towarowego za granicą w jednym z krajów, należących do Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej, wydział zgłoszeń Urzędu Patentowego wzywając do złożenia dowodu pierwszeństwa wyznacza termin trzech miesięcy.

2. Jeżeli zgłaszający, o którym mowa w ust. 1, ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym kraju aniżeli ten, w którym uprzednio dokonał zgłoszenia, wydział zgłoszeń Urzędu Patentowego wzywając do złożenia dowodu pierwszeństwa wyznacza termin czterech miesięcy.

§ 4. Jeżeli zgłaszający złoży przed upływem wyznaczonego mu terminu uzasadniony wniosek o przedłużenie terminu, wydział zgłoszeń Urzędu Patentowego może przedłużyć termin tylko jeden raz najwyżej o dwa miesiące.

§ 5. Przepisy niniejszego zarządzenia nie dotyczą terminów, wyznaczonych lub przedłużonych przez wydziały zgłoszeń Urzędu Patentowego przed jego wejściem w życie.

§ 6. Traci moc instrukcja Prezesa Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 1 marca 1951 r. o długości okresów, wyznaczanych przez wydziały zgłoszeń Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej (Wiad. Urz. Pat. z 1951 r. Nr 3, poz. 31).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lutego 1957 r., a co do przepisu § 1 — z dniem ogłoszenia.

Prezes Urzędu Patentowego

Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej *Z. Muszyński*

23

ZARZĄDZENIE PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 1 lutego 1957 r.

w sprawie utworzenia w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Wydziału Rozpowszechniania i Rejestrów.

Na podstawie § 5 pkt 2 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), zarządzam, co następuje:

§ 1. Tworzy się w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Wydział Rozpowszechniania i Rejestrów.

§ 2. Do zakresu działania Wydziału Rozpowszechniania i Rejestrów, o którym mowa w § 1, należy:

1) wykonywanie czynności, związanych z technicznym przygotowaniem do druku i realizacją wydawnictw Urzędu Patentowego;

2) rozpowszechnianie opisów projektów wynalazczych, wydanych drukiem przez Urząd Patentowy, oraz innych wydawnictw tego Urzędu;

3) prowadzenie rejestru patentów, rejestru wzorów użytkowych i rejestru wzorów zdobniczych, przygotowywanie do ogłoszenia w Wiadomościach Urzędu Patentowego danych w sprawie wpisów, dokonanych w tych rejestrach, oraz udzielanie informacji dotyczących opatentowanych lub zarejestrowanych w Polsce projektów wynalazczych;

4) wykonywanie czynności, należących dotychczas do zakresu działania Wydziału Kontroli Wykonywania Wynalazków Urzędu Patentowego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 8 lutego 1957 r.

Prezes Urzędu Patentowego

Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej: *Z. Muszyński*

24

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 14 grudnia 1956 r.

w sprawie premii dla autorów i hodowców odmian oryginalnych lub selekcyjowanych ważniejszych roślin uprawnych oraz dla osób wykonujących pomocnicze czynności hodowlane *).

(Monitor Polski z dnia 31.12.1956 r. Nr 106, poz. 1242)

Na podstawie art. 9 i 21 ust. 4 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 6, poz. 33) zarządzam się, co następuje:

§ 1. Do obliczenia wysokości corocznej premii dla hodowcy i autora ważniejszych roślin uprawnych nie wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 15 lutego 1956 r. w sprawie premii dla autorów i hodowców odmian oryginalnych lub selekcyjowanych ważniejszych roślin uprawnych oraz dla osób wykonujących pomocnicze czynności hodowlane (Monitor Polski Nr 24, poz. 350) mają zastosowanie przepisy tego zarządzenia, z tym że:

1) wykaz grup, stawek zasadniczych, stawek za procentowy udział odmiany w zasiewach danego gatunku rośliny, górnych granic procentowego udziału odmiany przyjmowanych do obliczeń premii oraz górnych granic premii dla hodowców ustala się w załączniku nr 1 do zarządzenia,

2) stosunek corocznej premii autorskiej do corocznej premii dla hodowcy ustala się w załączniku nr 2 do zarządzenia.

* Patrz Wiadomości Urzędu Patentowego z 1956 r. Nr 6, str. 480 i z 1957 r. Nr 1, poz. 7—9.

§ 2. W załączniku nr 1 do zarządzenia Ministra Rolnictwa wymienionego w § 1, w rubryce 2 lp. 38 wyrazy „Ogórek (gruntowy i inspektowy)” zastępuje się wyrazami „Ogórek gruntowy”.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. L. Rzendowski

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 14 grudnia 1956 r. (poz. 1242).

Wykaz grup, stawek zasadniczych, stawek za procentowy udział odmiany w zasiewach danego gatunku rośliny, górnych granic procentowego udziału odmiany przyjmowanych do obliczeń premii oraz górnych granic premii dla hodowców

Lp.	Gatunek	Grupa	Stawka zasadnicza zł	Stawka za 1% udziału odmiany w zasiewach rośliny zł	Górna granica udziału odmiany do obliczeń premii %	Górna granica premii zł
1	2	3	4	5	6	7
Rośliny rolnicze						
1	Ziemniak wczesny	III	600	220	20	5.000
2	Łędwian	VII	400	10	60	1.000

1	2	3	4	5	6	7
Rośliny ogrodnicze						
1	Ogórek (szklarniowy, inspektowy)	VI	500	50	30	2.000
2	Seler	VII	400	20	30	1.000
3	Bób	VII	400	20	30	1.000
4	Kalarepa	VII	400	20	30	1.000
5	Kukurydza cukrowa	VII	400	20	30	1.000
6	Rzodkiew jadalna	VII	400	20	30	1.000

U w a g a: w załączniku nr 1 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 15 lutego 1956 r. (Monitor Polski Nr 24, poz. 350) lp. 38 tabeli dotyczy tylko gatunku: ogórek gruntowy.

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 14 grudnia 1956 r. (poz. 1242).

Stosunek corocznej premii autorskiej do corocznej premii dla hodowcy

Roślina	Coroczna premia	
	autorska	dla hodowcy
Rośliny rolnicze		
1. Mak	1	1,5
2. Łędwian	1	1,2
3. Ziemniak wczesny	1	1,0

U M O W Y M I Ę D Z Y N A R O D O W E

25

OD REDAKCJI

Konwencja związkowa paryska z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej była wielokrotnie poddawana rewizji i zmieniana lub uzupełniana, mianowicie w Brukseli (14 grudnia 1900 r.), w Waszyngtonie (2 czerwca 1911 r.), w Hadze (6 listopada 1925 r.) i w Londynie (2 czerwca 1934 r.) Według stanu na dzień 1 stycznia 1957 r. postanowieniami tej konwencji było związanych 45 krajów, w tym tekstem londyńskim 33 kraje, tekstem haskim 8 krajów i tekstem waszyngtońskim 4 kraje. Polska jest związana tekstem haskim wymienionej konwencji, przedrukowanym w Wiadomościach Urzędu Patentowego z 1946 r. Nr 2, poz. 14. Poniżej jest zamieszczony tekst londyński konwencji związkowej paryskiej.

KONWENCJA ZWIĄZKOWA PARYSKA

z dnia 20 marca 1883 r.

o ochronie własności przemysłowej

zmieniona w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. i w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r.

Artykuł pierwszy. (1) Kraje, do których stosuje się niniejsza konwencja, tworzą Związek Ochrony Własności Przemysłowej.

(2) Przedmiotem ochrony własności przemysłowej są patenty na wynalazki, wzory użytkowe, wzory rysunkowe i modele przemysłowe, znaki fabryczne i handlowe, nazwa handlowa, oznaczenia pochodzenia i nazwy pochodzenia oraz zwalczanie nieuczciwej konkurencji.*

* W tekście franc.: „les brevets d'invention, les modèles d'utilité, les dessins ou modèles industriels, les marques de fabrique ou de commerce, le nom commercial et les indications de provenance ou appellations d'origine, ainsi que la répression de la concurrence déloyale”.

(3) Własność przemysłową rozumie się w najszerszym znaczeniu oraz stosuje się nie tylko do przemysłu i handlu we właściwym znaczeniu wyrazów, ale również do dziedziny przemysłów rolnych i górniczych oraz do wszelkich produktów wytworzonych lub naturalnych, na przykład win, nasion, liści tytoniowych, owoców, bydła, minerałów, wód mineralnych, piwa, kwiatów, mąki.

(4) Do patentów na wynalazki zalicza się różne rodzaje patentów przemysłowych, przyjętych przez ustawodawstwa krajów związkowych, jak patenty importowe, patenty na ulepszenia, patenty i świadectwa dodatkowe itp.

Artykuł 2. (1) Przynależnym każdego z krajów związkowych będą przysługiwały we wszystkich innych krajach związkowych w sprawach ochrony własności przemysłowej korzyści, jakie odnośnie ustawy zapewniają obecnie lub będą zapewniały w przyszłości własnym przynależnym, a to bez naruszenia praw szczególnie przewidzianych przez niniejszą konwencję. Zgodnie z tym będą oni mieli tę samą ochronę, co tamci, oraz ten sam środek prawny przeciwko każdemu naruszeniu swych praw, z zastrzeżeniem dopełnienia warunków i formalności wymaganych od własnych przynależnych.

(2) Jednakże dla korzystania z jakiegokolwiek prawa własności przemysłowej nie można wymagać od przynależnych związkowych dopełnienia warunku posiadania miejsca zamieszkania lub siedziby w kraju, w którym żąda się ochrony.

(3) Wyraźnie są zastrzeżone przepisy ustawodawstwa każdego z krajów związkowych, dotyczące postępowania sądowego i administracyjnego oraz właściwości, jak również wyboru miejsca zamieszkania lub ustanowienia pełnomocnika, jakie będą wymagane przez ustawy o ochronie własności przemysłowej.

Artykuł 3. Z przynależnymi krajów związkowych są zrównani przynależni krajów nie będących członkami Związku, którzy mają miejsce zamieszkania albo rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe na terytorium jednego z krajów związkowych.

Artykuł 4. A. — (1) Kto prawidłowo zgłosi podanie o udzielenie patentu na wynalazek, o zarejestrowanie wzoru użytkowego, wzoru rysunkowego, modelu przemysłowego, znaku fabrycznego lub handlowego z jed-

nym z krajów związkowych, albo jego następca prawny, będzie korzystał w celu dokonania zgłoszenia w innych krajach z prawa pierwszeństwa w terminach poniżej ustalonych.

(2) Za uzasadniające powstanie prawa pierwszeństwa uznaje się wszelkie zgłoszenie, które według wewnętrznego ustawodawstwa każdego kraju związkowego lub umów międzynarodowych, zawartych między kilkoma krajami związkowymi, ma wartość prawidłowego zgłoszenia krajowego.

B. — Zgodnie z tym zgłoszenie, dokonane później w jednym z innych krajów związkowych przed upływem tych terminów, nie będzie mogło być unieważnione przez dokonane w międzyczasie fakty, jak zwłaszcza przez inne zgłoszenie, przez opublikowanie wynalazku lub wykonywanie go, przez wystawienie na sprzedaż egzemplarzy wzoru rysunkowego lub modelu, przez używanie znaku; fakty te nie będą mogły uzasadniać żadnego prawa osoby trzeciej, ani żadnego osobistego prawa posiadania. Prawa, uzyskane przez osoby trzecie przed dniem pierwszego zgłoszenia uzasadniającego prawo pierwszeństwa, pozostają w mocy stosownie do wewnętrznego ustawodawstwa każdego kraju związkowego.

C. — (1) Wymienione powyżej terminy pierwszeństwa będą wynosiły dwanaście miesięcy dla patentów na wynalazki i wzorów użytkowych oraz sześć miesięcy dla wzorów rysunkowych, modeli przemysłowych, znaków fabrycznych i znaków handlowych.

(2) Terminy te będą biegły od daty zgłoszenia pierwszego podania; dnia zgłoszenia nie wlicza się do terminu.

(3) Jeżeli w kraju, gdzie żąda się ochrony, ostatni dzień terminu jest ustawowym dniem świątecznym lub dniem, w którym biuro przyjmowania zgłoszeń nie jest otwarte, termin będzie przedłużony do najbliższego dnia roboczego.

D. — (1) Ktokolwiek będzie chciał korzystać z pierwszeństwa, wynikającego z uprzedniego zgłoszenia, będzie musiał złożyć oświadczenie, wskazujące datę i kraj dokonania tego zgłoszenia. Każdy kraj określi czas, w którym najpóźniej oświadczenie to powinno być złożone.

(2) Dane te będą zamieszczone w publikacjach, wydawanych przez właściwy organ administracji, w szczególności na dokumentach patentowych i odnoszących się do nich opisach.

(3) Kraje związkowe będą mogły żądać od składającego oświadczenie pierwszeństwa przedłożenia odpisu wcześniej dokonanego zgłoszenia (opis, rysunki itp.). Odpis, poświadczony co do zgodności przez organ administracji, który otrzymał to zgłoszenie, będzie zwolniony od wszelkich uwierzytelnień i będzie mógł być we wszystkich przypadkach złożony bezpłatnie w dowolnym czasie w terminie trzech miesięcy od daty dokonania późniejszego zgłoszenia. Będzie można wymagać załączenia do niego zaświadczenia daty dokonania zgłoszenia, wydanego przez ten organ administracji, oraz tłumaczenia.

(4) Przy dokonaniu zgłoszenia nie będą mogły być wymagane inne formalności dla oświadczenia pierwszeństwa. Każdy kraj związkowy określi skutki niedopełnienia formalności, przewidzianych w niniejszym artykule, jednakże skutki te nie mogą wykraczać poza utratę prawa pierwszeństwa.

(5) Później będą mogły być wymagane inne dowody.

E. — (1) Gdy wzór rysunkowy lub model przemysłowy zostanie zgłoszony w jednym z krajów z powołaniem się na prawo pierwszeństwa, oparte na zgłoszeniu wzoru użytkowego, termin pierwszeństwa będzie ten sam, co ustalony dla wzorów rysunkowych i modeli przemysłowych.

(2) Poza tym jest dopuszczalne zgłosić w jednym z krajów wzór użytkowy z powołaniem się na prawo pierwszeństwa, oparte na zgłoszeniu wynalazku do opatentowania i odwrotnie.

F. — Żaden kraj związkowy nie będzie mógł odrzucić zgłoszenia patentowego z tego powodu, że zawiera ono zastrzeżenie więcej pierwszeństw, o ile w rozumieniu ustawy krajowej istnieje jedność wynalazku.

G. — Jeżeli badanie wykazuje, że zgłoszenie patentowe jest złożone, zgłaszający będzie mógł podzielić zgłoszenie na pewną liczbę zgłoszeń częściowych, zachowując jako datę każdego z tych zgłoszeń datę zgłoszenia początkowego i ewentualnie dobrodziejstwo prawa pierwszeństwa.

H. — Pierwszeństwa nie można odmówić z tego powodu, że pewne elementy wynalazku, dla których zastrzega się pierwszeństwo, nie są zawarte w zastrzeżeniach przedstawionych w zgłoszeniu dokonanym w kraju pierwotnym, o ile całość dokumentów zgłoszenia wyraźnie ujawnia te elementy.

Artykuł 4 bis. (1) Patenty, o których udzielenie wnosił w różnych krajach związkowych przynależni związkowi, będą niezależne od patentów, uzyskanych na ten sam wynalazek w innych krajach należących lub nie należących do Związku.

(2) Postanowienie to należy rozumieć bez jakiegokolwiek ograniczenia, w szczególności w tym znaczeniu, że patenty, o których udzielenie wniesiono w terminie pierwszeństwa, są niezależne zarówno co do przyczyn unieważnienia i umorzenia, jak i co do normalnego czasu trwania.

(3) Stosuje się ono do wszystkich patentów, istniejących w czasie jego wejścia w życie.

(4) W razie przystąpienia nowych krajów, to samo będzie dotyczyć patentów, istniejących po obu stronach w chwili przystąpienia.

(5) Patenty, uzyskane z dobrodziejstwem pierwszeństwa, będą korzystały w poszczególnych krajach związkowych z okresu trwania, równego okresowi, z jakiego korzystałyby one, gdyby były zgłoszone lub udzielone bez dobrodziejstwa pierwszeństwa.

Artykuł 4 ter. Wynalazca ma prawo być wymienionym jako taki w patencie.

Artykuł 5. A. — (1) Wprowadzenie przez właściciela patentu do kraju, w którym patent został udzielony, przedmiotów wytworzonych w jednym lub w drugim kraju związkowym nie spowoduje umorzenia tego patentu.

(2) Jednakże każdy z krajów związkowych będzie mógł powziąć konieczne środki ustawodawcze dla zapobieżenia nadużyciom, jakie mogłyby wynikać z wykonywania wyłącznego prawa przyznanego przez udzielenie patentu, na przykład wskutek zaniechania stosowania patentu.

(3) Środki te będą mogły przewidywać umorzenie patentu tylko wówczas, gdyby ustanowienie licencji przymusowych nie wystarczyło do zapobieżenia tym nadużyciom.

(4) Nie będzie można w żadnym przypadku żądać ustanowienia licencji przymusowej przed upływem trzech lat od daty udzielenia patentu; licencję tę będzie można przyznać tylko wówczas, gdy właściciel patentu nie przedstawi usprawiedliwiających przyczyn, które można uznać za uzasadnione. Przed upływem dwóch lat od ustanowienia pierwszej licencji przymusowej nie będzie można wszcząć żadnego postępowania o umorzenie lub odwołanie patentu.

(5) Poprzedzające postanowienia będą stosować się, z zastrzeżeniem koniecznych zmian, do wzorów użytkowych.

B. — Ochrona wzorów rysunkowych i modeli przemysłowych nie może być dotknięta jakimkolwiek umorzeniem bądź z powodu zaniechania stosowania, bądź z powodu wprowadzenia przedmiotów takich samych, jak przedmioty chronione.

C. — (1) Jeżeli w jednym z krajów używanie zarejestrowanego znaku jest obowiązkowe, rejestracja będzie mogła być unieważniona dopiero po upływie odpowiedniego terminu i jeżeli interesowany nie usprawiedliwi powodów swej beczynności.

(2) Stosowanie znaku fabrycznego lub handlowego przez właściciela w postaci, różniącej się w częściach od postaci znaku zarejestrowanego w jednym z krajów związkowych, ale nie zmieniającej wyróżniającego charakteru tego znaku, nie spowoduje unieważnienia rejestracji i nie zmniejszy ochrony przyznanej znakowi.

(3) Równoczesne stosowanie tego samego znaku na takich samych lub podobnych towarach przez przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe, które według przepisów ustawy wewnętrznej kraju, gdzie żąda się ochrony, są uważane za współwłaścicieli tego znaku, nie będzie stanowić przeszkody do dokonania rejestracji, ani nie zmniejszy w jakikolwiek sposób ochrony, przyznanej wymienionemu znakowi w którymkolwiek kraju związkowym, z tym zastrzeżeniem że stosowanie to nie wprowadza w skutkach publiczności w błąd i nie jest sprzeczne z interesem publicznym.

D. — Dla rozpoznania prawa nie będzie wymagane zamieszczenie na wyrobie oznaki lub wzmianki o patencie, o wzorze użytkowym, o rejestracji znaku fabrycznego lub handlowego, albo o zgłoszeniu wzoru rysunkowego lub modelu przemysłowego.

Artykuł 5 bis. (1) Dla uiszczenia opłat, przewidzianych dla utrzymania praw własności przemysłowej, będzie przyznany termin dodatkowy co najmniej trzydniowy za zapłatą dodatkowej opłaty, o ile ustawodawstwo krajowe przewiduje taką opłatę.

(2) Dla patentów na wynalazki kraje związkowe zobowiązują się poza tym bądź rozszerzyć termin dodatkowy co najmniej do sześciu miesięcy, bądź przewidzieć przywrócenie patentu zgasłego wskutek nieuiszczenia opłat; środki te zależą od warunków, przewidzianych w wewnętrznym ustawodawstwie.

Artykuł 5 ter. W żadnym z krajów związkowych nie będą uważane za naruszenie praw właściciela patentu: 1. stosowanie na pokładzie statków innych krajów związkowych opatentowanych na jego rzecz urządzeń w kadłubie statku, w maszynach, osprzęcie, przyrządach i innych częściach wyposażenia, jeżeli statki te będą przebywały czasowo lub przypadkowo na wodach kraju, z zastrzeżeniem że urządzenia te są tam stosowane wyłącznie dla potrzeb statku;

2. stosowanie opatentowanych urządzeń w konstrukcji lub w sposobie działania pojazdów komunikacji powietrznej lub lądowej innych krajów związkowych albo części wyposażenia tych pojazdów, jeżeli będą one przebywały czasowo lub przypadkowo w tym kraju.

Artykuł 6. A. — Każdy znak fabryczny lub handlowy, prawidłowo zarejestrowany w kraju pochodzenia, będzie dopuszczony do zgłoszenia i chroniony, taki jaki jest, w innych krajach związkowych z zastrzeżeniami wskazanymi dalej. Kraje te będą mogły żądać przed przystąpieniem do ostatecznej rejestracji przedłożenia zaświadczenia stwierdzającego rejestrację w kraju pochodzenia, wydanego przez właściwy organ. Legalizacja tego zaświadczenia nie będzie wymagana.

B. — (1) Jednakże będą mogły być odrzucone lub unieważnione:

1. znaki, które z natury swej mogą naruszyć prawa, uzyskane przez osoby trzecie w kraju, gdzie ubiegano się o ochronę;

2. znaki, pozbawione zupełnie charakteru wyróżniającego lub złożone wyłącznie z oznak lub wskazówek, które w handlu mogą służyć do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, miejsca pochodzenia wyrobów lub czasu wytworzenia, albo które przyjęto powszechnie używać w potocznym języku lub w uczciwych i stałych zwyczajach handlowych kraju, gdzie składa się wniosek o ochronę. Przy ocenie charakteru wyróżniającego znaku będzie należało uwzględnić wszystkie okoliczności faktyczne, w szczególności okres używania znaku;

3. znaki, które są sprzeczne z moralnością lub porządkiem publicznym, w szczególności takie, które mogą wprowadzać publiczność w błąd. Uzgodniono, że znak nie będzie mógł być uważany za sprzeczny z porządkiem publicznym z tego tylko powodu, iż nie jest zgodny z jakimś przepisem prawa o znakach, z wyjątkiem przypadków, gdy przepis ten sam dotyczy porządku publicznego.

(2) Nie będą mogły być odrzucone w innych krajach związkowych znaki fabryczne i handlowe tylko dla tego powodu, że różnią się od znaków chronionych w kraju pochodzenia tylko częściami, nie zmieniając charakteru wyróżniającego i nie dotykając identyczności znaków w tej postaci, w jakiej zostały one zarejestrowane w wymienionym kraju pochodzenia.

C. — Będzie uważany za kraj pochodzenia kraj związkowy, w którym zgłaszający posiada faktyczne i rzeczywiste przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe, a gdy nie posiada on takiego przedsiębiorstwa — kraj związkowy, w którym ma on swoje miejsce zamieszkania, a gdy nie ma on miejsca zamieszkania wewnątrz Związku — kraj jego przynależności, o ile jest przynależnym kraju związkowego.

D. — Gdy znak fabryczny lub handlowy zostanie prawidłowo zarejestrowany w kraju pochodzenia, a następnie w jednym lub więcej innych krajach związkowych, każdy z tych znaków krajowych będzie uważany od daty, w której zostanie on zarejestrowany, za

niezależny od znaku w kraju pochodzenia, o ile odpowiada on wewnętrznemu ustawodawstwu dotyczącego kraju.

E. — W żadnym przypadku odnowienie rejestracji znaku w kraju pochodzenia nie spowoduje obowiązku odnowienia rejestracji w innych krajach związkowych, w których znak zostanie zarejestrowany.

F. — Dobrodziejstwo pierwszeństwa uzyskane przy zgłoszeniach znaków, dokonanych w terminie przewidzianym w art. 4, utrzymuje się nawet wówczas, gdy rejestracja w kraju pochodzenia następuje dopiero po upływie tego terminu.

Artykuł 6 bis. (1) Kraje związkowe zobowiązują się do odrzucenia lub unieważnienia — bądź z urzędu, jeżeli ustawodawstwo kraju na to zezwala, bądź na wniosek interesowanego — rejestracji znaku fabrycznego lub handlowego, który stanowi mogącą kolidować reprodukcję, naśladownictwo lub tłumaczenie znaku, który według zdania właściwego organu kraju rejestracji jest w nim powszechnie znany jako znak osoby uprawnionej do korzystania z niniejszej konwencji oraz używany dla tych samych lub podobnych wyrobów. To samo stosuje się, gdy istotna część znaku stanowi reprodukcję takiego powszechnie znanego znaku lub mogące z nim kolidować naśladownictwo.

(2) Do złożenia wniosku o wykreślenie tych znaków będzie przyznany termin co najmniej trzyletni. Termin będzie biegł od daty rejestracji znaku.

(3) Do złożenia wniosku o wykreślenie znaków, zarejestrowanych w wyniku złej wiary, nie będzie ustalony termin.

Artykuł 6 ter. (1) Kraje związkowe umawiają się odrzucić lub unieważnić rejestrację oraz zakazać za pomocą odpowiednich środków używania, o ile brak jest upoważnienia właściwych organów, bądź jako części tych znaków: herbów, flag i innych oznak państwowych krajów związkowych, przyjętych przez nie urzędowych oznaczeń i stempli kontrolnych i gwarancyjnych oraz wszystkiego, co z heraldycznego punktu widzenia jest tego naśladownictwem.

(2) Zakaz używania urzędowych oznaczeń i stempli kontrolnych i gwarancyjnych będzie stosował się tylko w przypadkach, gdy znaki, które będą je zawierały, będą przeznaczone do używania na towarach tego samego lub podobnego rodzaju.

(3) Dla wykonania tych postanowień kraje związkowe umawiają się przekazać sobie wzajemnie za pośrednictwem Międzynarodowego Biura w Bernie listę oznak państwowych, urzędowych oznaczeń i stempli kontrolnych i gwarancyjnych, które pragną lub będą pragnęły w sposób nieograniczony lub w pewnych granicach postawić pod ochronę niniejszego artykułu, oraz wszystkie późniejsze zmiany dokonane w tej liście. Każdy kraj związkowy udostępni we właściwym czasie publiczności notyfikowane listy.

(4) Każdy kraj związkowy będzie mógł w terminie dwunastu miesięcy po otrzymaniu notyfikacji przekazać zainteresowanemu krajowi za pośrednictwem Międzynarodowego Biura w Bernie swe ewentualne zastrzeżenia.

(5) W stosunku do oznak państwowych powszechnie znanych środki, przewidziane w ust. 1, będą stosowały się jedynie do znaków, zarejestrowanych po dniu 6 listopada 1925 r.

(6) W stosunku do oznak państwowych, które nie byłyby powszechnie znane, oraz do urzędowych oznaczeń i stempli postanowienia te będą stosowały się tylko do znaków, zarejestrowanych po upływie ponad dwóch miesięcy od otrzymania notyfikacji, przewidzianej w ust. 3.

(7) W przypadku złej wiary, kraje będą mogły wykreślić nawet znaki, zarejestrowane przed dniem 6 listopada 1925 r. oraz zawierające oznaki państwowe, oznaczenia i stemple.

(8) Przynależni każdego kraju, którzy byliby upoważnieni do używania oznak państwowych, oznaczeń i stempli swego kraju, będą mogli z nich korzystać nawet wówczas, gdyby były one podobne do oznak, oznaczeń i stempli innego kraju.

(9) Kraje związkowe zobowiązują się zakazać nieuprawnionego używania w handlu herbów państwowych innych krajów związkowych, gdyby używanie to mo-

gło z natury wprowadzić w błąd co do pochodzenia wyrobów.

(10) Poprzedzające postanowienia nie stanowią przeszkody do czynienia przez kraje użytku, w myśl artykułu 6 lit. B ust. 1 pkt 3, z uprawnienia odrzucenia lub unieważnienia znaków, zawierających bez zezwolenia herby, flagi, odznaczenia i inne oznaki państwowe, albo przyjęte przez kraj związkowy urzędowe oznaczenia i stemple.

Artykuł 6 quater. (1) Jeżeli według ustawodawstwa kraju związkowego przeniesienie znaku jest ważne tylko wówczas, gdy odbywa się jednocześnie z przeniesieniem przedsiębiorstwa lub zakładu handlowego, do którego znak należy, będzie wystarczało do ważności tego przeniesienia, gdy znajdująca się w tym kraju część przedsiębiorstwa lub zakładu handlowego zostanie przeniesiona na nabywcę z wyłącznym prawem wytwarzania tam lub sprzedawania tam wyrobów, zaopatrzonych przeniesionym znakiem.

(2) Postanowienie to nie zobowiązuje krajów związkowych do uważania za ważne przeniesienia każdego znaku, którego używanie przez nabywcę mogłoby faktycznie wprowadzić publiczność w błąd, w szczególności co do pochodzenia, rodzaju lub istotnych cech wyrobów, na których został umieszczony ten znak.

Artykuł 7. Rodzaj wyrobu, na którym ma być umieszczony znak fabryczny lub handlowy, nie może w żadnym przypadku stanowić przeszkody do zarejestrowania znaku.

Artykuł 7 bis. (1) Kraje związkowe zobowiązują się zezwalać na zgłoszenie i chronić znaki związkowe, należące do związków, których istnienie nie jest sprzeczne z ustawą kraju pochodzenia, nawet wówczas, gdy związki te nie posiadają zakładu przemysłowego lub handlowego.

(2) Każdy kraj będzie ustalał warunki szczególne, na jakich znak związkowy będzie chroniony, oraz będzie on mógł odmówić ochrony, jeżeli ten znak jest sprzeczny z interesem publicznym.

(3) Jednakże nie będzie można odmówić ochrony tych znaków żadnemu związkowi, którego istnienie nie jest sprzeczne z ustawą kraju pochodzenia, z tego powodu, że nie posiada zakładu w kraju, w którym żąda się ochrony, albo że nie jest utworzony zgodnie z ustawodawstwem tego kraju.

Artykuł 8. Nazwa handlowa będzie chroniona we wszystkich krajach związkowych bez obowiązku zgłoszenia lub rejestracji, niezależnie od tego, czy stanowi ona lub nie stanowi części znaku fabrycznego lub handlowego.

Artykuł 9. (1) Każdy wyrób zaopatrzony bezprawnie znakiem fabrycznym lub handlowym albo nazwą handlową, będzie zajęty przy wwozie do tych krajów związkowych, w których ten znak lub ta nazwa handlowa mają prawo do ochrony ustawowej.

(2) Zajęcie będzie dokonane również w kraju, gdzie nastąpi bezprawne oznaczenie, albo w kraju, gdzie zostanie wwieziony wyrób.

(3) Zajęcie nastąpi, według ustawodawstwa wewnętrznego każdego kraju, na wniosek prokuratury lub innego właściwego organu, albo strony interesowanej będącej osobą fizyczną lub prawną.

(4) Organy nie będą obowiązane dokonać zajęcia w przypadku przewozu.

(5) Jeżeli ustawodawstwo kraju nie zezwala na dokonanie zajęcia przy wwozie, zajęcie będzie zastąpione przez zakaz wwozu lub zajęcie wewnątrz kraju.

(6) Jeżeli ustawodawstwo kraju nie zezwala ani na dokonanie zajęcia przy wwozie, ani na zakaz wwozu, ani na dokonanie zajęcia wewnątrz kraju, środki te — do czasu przeprowadzenia odpowiedniej zmiany tego ustawodawstwa — będą zastąpione przez skargi i środki prawne, jakie ustawa tego kraju zapewniłaby w podobnym przypadku własnym przynależnym.

Artykuł 10. (1) Postanowienia poprzedzającego artykułu będą stosowane do każdego wyrobu, który jako oznaczenie pochodzenia nosi fałszywie nazwę określonej miejscowości lub kraju, jeżeli oznaczenie to będzie dodane do nazwy handlowej, zmyślonej lub zapożyczanej w celu wprowadzenia w błąd.

(2) Za stronę interesowaną, czy jest to osoba fizyczna lub prawna, będzie uważany w każdym przypadku każdy producent, fabrykant lub kupiec, trudniący się

produkcją, fabrykacją lub handlem tym wyrobem oraz mający zakład w miejscowości fałszywie oznaczonej jako miejsce pochodzenia lub w okolicy, w której znajduje się ta miejscowość, albo w kraju, w którym fałszywe oznaczenie pochodzenia jest stosowane.

Artykuł 10 bis. (1) Kraje związkowe są obowiązane zapewnić przynależnym Związku skuteczną ochronę przeciwko nieuczciwej konkurencji.

(2) Akt nie uczciwej konkurencji stanowi każdy akt konkurencji sprzeczny z uczciwymi obyczajami w dziedzinie przemysłu lub handlu.

(3) W szczególności powinny być zakazane:

1. wszelkie działania, mogące w jakikolwiek sposób spowodować pomyłkę co do zakładu, wyrobów albo działalności przemysłowej lub handlowej konkurenta;

2. fałszywe dane w wykonywaniu handlu, mogące narazić na utratę opinii zakład, wyroby albo działalność przemysłową lub handlową konkurenta.

Artykuł 10 ter. (1) Kraje związkowe zobowiązują się zapewnić przynależnym innych krajów związkowych odpowiednie środki prawne dla skutecznego zwalczania wszelkich aktów, wymienionych w art. 9, 10 i 10 bis.

(2) Poza tym zobowiązują się one przewidzieć środki, zezwalające związkom i stowarzyszeniom, które zastępują interesowanych przemysłowców, producentów lub kupców i których istnienie nie jest sprzeczne z ustawami ich krajów, występować przed sądami lub organami administracyjnymi dla zwalczania aktów, wymienionych w art. 9, 10 i 10 bis, w takim zakresie, na jaki zezwala ustawa kraju, w którym żąda się ochrony, związkom i stowarzyszeniom tego kraju.

Artykuł 11. (1) Kraje związkowe będą zgodnie ze swym ustawodawstwem wewnętrznym przyznawać ochronę czasową wynalazkom nadającym się do opatentowania, wzorom użytkowym, wzorom rysunkowym i modelom przemysłowym oraz znakom fabrycznym i handlowym dla wyrobów, które będą wystawione na międzynarodowych wystawach urzędowych lub urzędowo uznanych, urządzonych na terytorium jednego z nich.

(2) Ta ochrona czasowa nie będzie przedłużała terminów z art. 4. Jeżeli później powołano się na prawo pierwszeństwa, organ administracji każdego kraju będzie mógł liczyć termin od daty wprowadzenia wyrobu na wystawę.

(3) Każdy kraj jako dowodu tożsamości przedmiotu wystawionego i daty wprowadzenia na wystawę będzie mógł żądać dokumentów, jakie uzna za konieczne.

Artykuł 12. (1) Każdy z krajów związkowych zobowiązuje się zorganizować oddzielną służbę własności przemysłowej oraz centralną placówkę dla podawania publiczności do wiadomości patentów w wynalazki, wzorów użytkowych, wzorów rysunkowych lub modeli przemysłowych i znaków fabrycznych lub handlowych.

(2) Służba ta będzie wydawała urzędowe pismo periodyczne. Będą regularnie publikowane:

a) nazwiska właścicieli udzielonych patentów z krótkim oznaczeniem opatentowanych wynalazków;

b) reprodukcje zarejestrowanych znaków.

Artykuł 13. (1) Międzynarodowy Urząd, utworzony w Bernie pod nazwą „Międzynarodowe Biuro Ochrony Własności Przemysłowej”, jest podporządkowany wysokiej władzy Rządu Konfederacji Szwajcarskiej, który ustala jego organizację i czuwa nad jego działalnością.

(2) Językiem urzędowym Międzynarodowego Biura jest język francuski.

(3) Międzynarodowe Biuro zbiera wszelkiego rodzaju wiadomości, dotyczące ochrony własności przemysłowej, łączy je i ogłasza. Przeprowadza ono studia, pożyteczne dla ogółu i interesujące Związek, oraz posiłkując się materiałami, oddawanymi do jego dyspozycji przez organy administracji różnych krajów, redaguje pismo periodyczne w języku francuskim, poświęcone sprawom dotyczącym przedmiotu Związku.

(4) Numery tego pisma oraz wszystkie dokumenty, ogłoszone przez Międzynarodowe Biuro, są rozdzielane między organy administracji krajów związkowych w stosunku do liczby niżej wymienionych jednostek składkowych. Dodatkowe egzemplarze i dokumenty, których zażądałyby wymienione organy administracji albo

stowarzyszenia lub pojedyncze osoby, będą opłacane oddzielnie.

(5) Międzynarodowe Biuro powinno pozostawać w każdym czasie do dyspozycji krajów związkowych w celu dostarczenia im szczególnych informacji, jakich mogłyby potrzebować w sprawach dotyczących międzynarodowej służby własności przemysłowej. Dyrektor Międzynarodowego Biura składa z działalności Biura roczne sprawozdanie, podawane do wiadomości wszystkim krajom związkowym.

(6) Wydatki zwyczajne Międzynarodowego Biura będą ponoszone wspólnie przez kraje związkowe. Aż do nowego postanowienia nie będą one mogły przekroczyć rocznie sumy stu dwudziestu tysięcy franków szwajcarskich. Suma ta będzie mogła być w razie potrzeby powiększona przez jednomyślną decyzję jednej z konferencji, przewidzianych w art. 14.

(7) Wydatki zwyczajne nie obejmują kosztów, związanych z pracami konferencji pełnomocników lub konferencji administracyjnych, ani kosztów, jakich będą mogły wymagać szczególne prace lub publikacje, dokonane zgodnie z decyzjami danej konferencji. Wydatki te, których wysokość nie będzie mogła przekroczyć rocznie 20.000 franków szwajcarskich, będą rozdzielone między kraje związkowe stosunkowo do składki, jaką one uiszczają na działalność Międzynarodowego Biura według postanowień następującego ustępu 8.

(8) W celu określenia udziału składkowego każdego z krajów w tej ogólnej sumie kosztów, kraje związkowe i te, które przystąpią później do Związku, są podzielone na sześć klas, z których każda bierze udział w stosunku określonej liczby jednostek, mianowicie:

1-sza klasa	25 jednostek
2-ga "	20 "
3-cia "	15 "
4-ta "	10 "
5-ta "	5 "
6-ta "	3 "

Współczynniki te mnoży się przez liczbę krajów każdej klasy, a suma w ten sposób otrzymanych iloczynów tworzy liczbę jednostek, przez którą należy podzielić ogólny wydatek. Iloraz wykazuje sumę jednostki wydatku.

(9) Każdy z krajów związkowych określi w chwili swego przystąpienia klasę, do której pragnie być przydzielony. Jednakże każdy kraj związkowy będzie mógł później oświadczyć, że pragnie on być przydzielony do innej klasy.

(10) Rząd Konfederacji Szwajcarskiej czuwa nad wydatkami Międzynarodowego Biura, udziela potrzebnych zaliczek i sporządza rachunek roczny, który będzie podawany do wiadomości wszystkim innym organom administracji.

Artykuł 14. (1) Niniejsza konwencja będzie poddawana periodycznym rewizjom w celu wprowadzania w niej ulepszeń, mogących udoskonalić system Związku.

(2) W tym celu będą się odbywały konferencje kolejno w jednym z krajów związkowych między delegatami wymienionych krajów.

(3) Organ administracji kraju, w którym ma odbyć się konferencja, przygotowuje z pomocą Międzynarodowego Biura prace tej konferencji.

(4) Dyrektor Międzynarodowego Biura będzie obecny na posiedzeniach konferencji i będzie brał udział w obradach bez prawa głosu przy podejmowaniu decyzji.

Artykuł 15. Uzgadnia się, że kraje związkowe zastrzegają sobie wzajemnie prawo zawierania między sobą oddzielnie poszczególnych porozumień dla ochrony własności przemysłowej, o ile porozumienia te nie sprzeciwiają się postanowieniom niniejszej konwencji.

Artykuł 16. (1) Kraje, które nie wzięły udziału w niniejszej konwencji, będą dopuszczone do przystąpienia do niej na swój wniosek.

(2) Przystąpienie to będzie notyfikowane w drodze dyplomatycznej Rządowi Konfederacji Szwajcarskiej oraz przez ten Rząd wszystkim innym rządów.

(3) Spowoduje ono z pełnym skutkiem prawnym przystąpienie do wszystkich postanowień i dopuszczenie do wszystkich korzyści, ustalonych w niniejszej konwencji, oraz uzyska moc obowiązującą po upływie jednego miesiąca od przesłania notyfikacji przez Rząd Konfедера-

cji Szwajcarskiej innym krajom związkowym, o ile nie byłaby oznaczona data późniejsza we wniosku dotyczącym przystąpienia.

Artykuł 16 bis. (1) Każdy z krajów związkowych może w każdym czasie notyfikować pisemnie Rządowi Konfederacji Szwajcarskiej, że niniejsza konwencja stosuje się do wszystkich lub do niektórych jego kolonii, protektoratów, terytoriów mandatowych lub innych terytoriów podporządkowanych jego władzy, albo do terytoriów pozostających pod zwierzchnictwem; konwencja będzie stosowała się do wszystkich terytoriów, oznaczonych w notyfikacji, po upływie jednego miesiąca od przesłania wiadomości przez Rząd Konfederacji Szwajcarskiej innym krajom związkowym, o ile data późniejsza nie byłaby wskazana w notyfikacji. W braku takiej notyfikacji konwencja nie będzie stosowała się do tych terytoriów.

(2) Każdy z krajów związkowych może w każdym czasie notyfikować pisemnie Rządowi Konfederacji Szwajcarskiej, że niniejsza konwencja przestaje stosować się do wszystkich lub do niektórych terytoriów, które stanowią przedmiot notyfikacji, przewidzianej w poprzedzającym ustępie; konwencja przestanie stosować się na terytoriach, oznaczonych w tej notyfikacji, po upływie dwunastu miesięcy od przyjęcia notyfikacji, skierowanej do Rządu Konfederacji Szwajcarskiej.

(3) Wszystkie notyfikacje, dokonane Rządowi Konfederacji Szwajcarskiej zgodnie z postanowieniami ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, będą podawane przez ten Rząd do wiadomości wszystkim krajom związkowym.

Artykuł 17. Wykonanie zobowiązań wzajemnych, zawartych w niniejszej konwencji, podlega, o ile zachodzi potrzeba, dopełnieniu formalności i przepisów, ustanowionych przez ustawy konstytucyjne tych krajów związkowych, które powinny spowodować ich stosowanie, co zobowiązują się dokonać w możliwie najkrótszym czasie.

Artykuł 17 bis. (1) Konwencja będzie pozostawać w mocy przez czas nieokreślony aż do upływu jednego roku od dnia jej wypowiedzenia.

(2) Wypowiedzenie to będzie skierowane do Rządu Konfederacji Szwajcarskiej. Wywrze ono skutek tylko odnośnie kraju, w którego imieniu zostanie dokonane; konwencja pozostanie w mocy dla innych krajów związkowych.

Artykuł 18. (1) Akt niniejszy będzie ratyfikowany, a dokumenty ratyfikacyjne będą złożone w Londynie najpóźniej dnia 1 lipca 1938 r. Wejdzie on w życie między krajami, w których imieniu zostanie ratyfikowany, po upływie jednego miesiąca od tej daty. Jednakże gdyby był on ratyfikowany wcześniej w imieniu co najmniej sześciu krajów, wszedłby on w życie między tymi krajami po upływie jednego miesiąca od notyfikowania im przez Rząd Konfederacji Szwajcarskiej złożenia szóstej ratyfikacji, a dla krajów, w których imieniu byłby on ratyfikowany później, po upływie jednego miesiąca od notyfikowania każdej z tych ratyfikacji.

(2) Kraje, w których imieniu dokument ratyfikacyjny nie zostanie złożony w terminie, przewidzianym w poprzedzającym ustępie, będą dopuszczone do przystąpienia na podstawie art. 16.

(3) Akt niniejszy zastąpi w stosunkach między krajami, do których on stosuje się, konwencję związkową paryską z 1883 r. i następne akty rewizyjne.

(4) Dla krajów, do których nie stosuje się akt niniejszy, ale do których stosuje się konwencja związkowa paryska zrewidowana w Hadze w 1925 r., będzie pozostawać w mocy ta ostatnia.

(5) Tak samo dla krajów, do których nie stosuje się ani akt niniejszy, ani konwencja związkowa paryska zrewidowana w Hadze, będzie pozostawać w mocy konwencja związkowa paryska zrewidowana w Waszyngtonie w 1911 r.

Artykuł 19. Akt niniejszy będzie podpisany w jednym egzemplarzu, który będzie złożony w archiwum Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii. Poświadczony odpis będzie przekazany przez ten ostatni każdemu z Rządów krajów związkowych.

Dokonano w Londynie w jednym egzemplarzu dnia 2 czerwca 1934 r.

26

**KONWENCJA
EUROPEJSKA O FORMALNOŚCIACH,
PRZEPISANYCH DLA ZGŁOSZEŃ
PATENTOWYCH¹⁾.**

Rządy sygnatariusze, będące Członkami Rady Europejskiej,

biorąc pod uwagę, że celem Rady Europejskiej jest realizowanie ściślejszego związku między jej Członkami, zwłaszcza dla popierania postępu gospodarczego i społecznego przez zawieranie umów i prowadzenie wspólnej działalności w dziedzinach gospodarczej, społecznej, kulturalnej, naukowej, prawnej i administracyjnej;

biorąc pod uwagę, że ogólnym zadaniem jest uproszczenie i ujednoczenie, w miarę możliwości, formalności przepisanych przez różne krajowe ustawodawstwa dla zgłoszeń patentowych;

stosownie do artykułu 15 międzynarodowej konwencji o ochronie własności przemysłowej, podpisanej w Paryżu dnia 20 marca 1883 r., przejranej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. i w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r.,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1. (1) W każdym z umawiających się Państw zgłoszenie patentowe:

a) będzie mogło być poddane postanowieniom art. 2 niniejszej konwencji;

b) nie będzie mogło, ze względu na formę, utracić swej daty wniesienia, jeżeli czyni zadość wymaganiom, określonym w art. 3 niniejszej konwencji;

c) nie będzie odrzucone, jeżeli czyni zadość wymaganiom, określonym w art. 4 — 6 niniejszej konwencji, o ile są zachowane inne wymagania ustawowe tego umawiającego się Państwa.

(2) Umawiające się Państwa nie mogą wydać innych przepisów dotyczących formy, aniżeli wynikające z niniejszej konwencji. Jednakże mogą one zezwolić na nieprzestrzeganie niektórych postanowień tej konwencji.

Artykuł 2. (1) Zgłaszający wynalazek do opatentowania może być zobowiązany do złożenia:

a) wniosku; jednakże umawiające się Państwa mogą żądać dwóch egzemplarzy tego wniosku;

b) opisu wynalazku w dwóch egzemplarzach; jednakże umawiające się Państwa, które stosują system badania nowości zgłoszeń patentowych, mogą żądać trzech egzemplarzy tego opisu;

c) rysunki, konieczne do zrozumienia opisu, w dwóch egzemplarzach, albo jeżeli tego wymaga prawo kraju, w którym dokonano zgłoszenia, w trzech egzemplarzach;

d) próbki, wymagane przez prawo kraju, w którym dokonano zgłoszenia;

e) jeżeli ustanowiono pełnomocnika, dokument pełnomocnictwa, formalnie przez niego przyjęty, o ile wymaga tego prawo kraju, w którym dokonano zgłoszenia; nie jest konieczna legalizacja lub poświadczenie tego dokumentu pełnomocnictwa;

f) jeżeli zgłaszający nie jest wynalazcą w rozumieniu prawa kraju, w którym dokonano zgłoszenia, oraz jeżeli to prawo tego wymaga, dokument stwierdzający charakter, w jakim on występuje, taki jak charakter pełnomocnika wynalazcy lub zezwolenie wynalazcy na dokonanie zgłoszenia przez pełnomocnika;

g) opłat wymaganych za zgłoszenie lub dowodu ich uiszczenia.

(2) Wniosek i jego załączniki należy sporządzać w języku kraju lub w językach dozwolonych dla tego celu przez kraj, w którym dokonano zgłoszenia. Można wymagać, aby opis złożony na poparcie zgłoszenia patentowego lub zaświadczenia dodatkowego był sporządzony w tym samym języku, co opis głównego zgłoszenia patentowego.

¹⁾ Według informacji, podanej w *La propriété industrielle* z 1956 r. Nr. 12, str. 241, konwencja europejska o formalnościach, przepisanych dla zgłoszeń patentowych (*Convention européenne relative aux formalités prescrites pour les demandes de brevets*), podpisana w Paryżu dnia 11.12.1953 r. i obowiązująca od dnia 1.6.1955 r., jest już ratyfikowana przez dziewięć krajów, mianowicie: Grecję, Niemiecką Republikę Federalną, Irlandię, Norwegię, Holandię, Saare, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii, Danię oraz Turcję.

Artykuł 3. (1) Nie można odmówić dobrodziejstwa daty dokonania zgłoszenia ze względu na formę, jeżeli dla wniosku, nawet nie odpowiadającego postanowieniom art. 4, załączono:

a) jeden egzemplarz opisu wynalazku w języku kraju lub w języku dozwolonym dla tego celu przez kraj, w którym dokonano zgłoszenia, nawet jeżeli ten opis nie odpowiada postanowieniom art. 5;

b) jeden egzemplarz rysunków, koniecznych do zrozumienia opisu, nawet jeżeli te rysunki nie odpowiadają postanowieniom art. 6;

c) opłaty lub dowód ich uiszczenia.

(2) Ustawodawstwo kraju, w którym dokonano zgłoszenia, może ustalić terminy, w których należy wnieść inne dokumenty wymienione w art. 2 lub uporządkować dokumenty już wniesione.

(3) Umawiające się Państwa zezwalają na dokonywanie zgłoszeń patentowych przez pocztę, bez uszczerbku dla ustawodawstwa krajowego dotyczącego przymusu zastępstwa lub wyboru siedziby.

Artykuł 4. (1) Wniosek uważa się za formalny co do formatu i rodzaju użytego papieru, jeżeli jest sporządzony na trwałym i białym papierze o formacie 29 do 34 cm na 20 do 22 cm.

(2) Wniosek uważa się za formalny co do jego treści, jeżeli jest sporządzony na jednym z typowych formularzy wniosku, załączonych do niniejszej konwencji, lub jeżeli odpowiada postanowieniom art. 2 ust. 2 i zawiera:

a) nazwisko i imię (lub w przypadku spółki jej nazwę), przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub siedzibę i całkowity adres zgłaszającego;

b) pełne nazwisko i adres pełnomocnika, jeżeli taki został ustanowiony;

c) skrócony i dokładny tytuł wynalazku bez nazw fantazyjnych;

d) jeżeli prawo kraju, w którym dokonano zgłoszenia, tego wymaga, oświadczenie stwierdzające, że zgłaszający jest rzeczywistym i pierwszym wynalazcą lub jego pełnomocnikiem;

e) oświadczenie, że zgłaszający pragnie uzyskać bądź patent główny, patent importowy, patent na ulepszenie, patent dodatkowy lub świadectwo dodatkowe, bądź że jego zgłoszenie jest zgłoszeniem podzielonym. Należy dlatego wskazać numer patentu lub zgłoszenia patentowego, którego dotyczy zgłoszenie o patent na ulepszenie, o patent dodatkowy lub o świadectwo dodatkowe, albo zgłoszenie podzielone;

f) jeżeli występuje więcej zgłaszających i niema wspólnego pełnomocnika, nazwisko osoby, do której należy przesyłać urzędowe zawiadomienia;

g) podpis zgłaszającego lub jego pełnomocnika, jeżeli — zgodnie z prawem kraju, w którym dokonano zgłoszenia — ten ostatni jest upoważniony przez zgłaszającego do podpisania wniosku. Jeżeli są wymagane dwa egzemplarze wniosku, tylko jeden z nich powinien być podpisany;

h) jeżeli prawo kraju, w którym dokonano zgłoszenia, tego wymaga, spis dokumentów, załączonych do wniosku i przewidzianych w art. 2;

i) adres dla doręczeń w kraju, w którym dokonano zgłoszenia, jeżeli zgłaszający nie ma w nim miejsca zamieszkania lub siedziby i jeżeli prawo tego kraju nie wymaga ustanowienia w nim pełnomocnika.

Artykuł 5. Opis uważa się za formalny, jeżeli odpowiada postanowieniom art. 2 ust. 2 i następującym warunkom:

a) należy go sporządzić na jednej stronie jednego lub więcej arkuszy trwałego i białego papieru o formacie 29 do 34 cm wysokości i 20 do 22 cm szerokości; arkusze należy połączyć razem w taki sposób, aby można było je oddzielać i ponownie łączyć, bez powodowania jakiegokolwiek trudności w ich odczytywaniu; stronicie należy ponumerować;

b) należy go sporządzić ręcznie lub na maszynie, wylitografować lub wydrukować, w sposób łatwy do odczytania, atramentem ciemnym i nie ulegającym zmianie;

c) należy pozostawić margines o szerokości około 3 lub 4 cm po lewej stronie każdego arkusza oraz wolne miejsce o wysokości około 8 cm u góry pierwszej i na dole ostatniej strony;

d) należy pozostawić wolne miejsce między wierszami, dostateczne dla wprowadzenia poprawek;

e) opis nie może zawierać rysunków, z wyjątkiem rozwiniętych graficznych wzorów chemicznych i matematycznych;

f) oznaczenia wag i miar należy podawać według systemu metrycznego, oznaczenia temperatury w stopniach stustopniowych, gęstość jako ciężar właściwy; dla jednostek elektrycznych należy zachować zasady, przyjęte w międzynarodowej praktyce, oraz dla wzorów chemicznych należy używać symboli, ciężarów atomowych i wzorów cząsteczkowych powszechnie przyjętych w kraju, w którym dokonano zgłoszenia;

g) opis powinien być, w miarę możliwości, wolny od przekreśleń, zmian lub dopisków nad wierszami; te, które znalazły się w oryginalnej redakcji, należy wymienić na marginesie lub przytoczyć na końcu opisu i parafować; należy je wykonać w ten sam sposób na wszystkich egzemplarzach;

h) w nagłówku należy wskazać nazwisko i imiona zgłaszającego (lub w przypadku spółki, jej nazwę) oraz tytuł wynalazku;

i) jeden lub więcej egzemplarzy opisu powinien podpisać zgłaszający lub jego pełnomocnik, zgodnie z prawem kraju, w którym dokonano zgłoszenia.

Artykuł 6. Rysunki uważa się za formalne, jeżeli odpowiadają następującym warunkom:

a) jeden z egzemplarzy rysunków należy wykonać na jednym lub więcej arkuszach z przezroczystego, giętkiego, trwałego i nie blyszczącego materiału. Nie więcej niż dwa inne egzemplarze, będące dokładnym odtworzeniem pierwszego, należy wykonać na białym, trwałym, gładkim i nie blyszczącym papierze; te ostatnie egzemplarze mogą stanowić kopie litograficzne o dobrej jakości. Jeżeli egzemplarz na arkuszu z materiału przezroczystego i giętkiego jest wykonany sposobem drukarskim, inne egzemplarze można wydrukować za pomocą tej samej kliszy. Umawiające się Państwa mogą jednakże żądać, aby jeden z tych ostatnich egzemplarzy nie miał odnośników;

b) format każdego arkusza powinien wynosić 29 do 34 cm wysokości i 21 cm lub wyjątkowo 42 cm szerokości; powierzchnia użytkowa, w przypadku użycia formatu o 21 cm szerokości, nie może być większa niż 25,7 cm na 17 cm;

c) rysunek powinien być wykonany we wszystkich swych częściach ciemnymi i trwałymi liniami (jeżeli możliwe, czarnymi) bez cieniowania i kolorów oraz nadawać się do wyraźnego odtworzenia fotograficznego lub do odtworzenia bez pośrednictwa stereotypu;

d) przekroje należy oznaczyć ukośnym kreskowaniem; nie może ona utrudniać zrozumiałego odczytania odnośników i głównych linii;

e) skala rysunków powinna zależeć od stopnia złożoności figur; powinna ona być taka, aby fotograficzne odtworzenie wykonane w liniowym zmniejszeniu do dwóch trzecich umożliwiałoby rozróżnić bez trudności wszystkie szczegóły; jeżeli jest ona pokazana na rysunku, powinna być narysowana, a nie wskazana w pisemnej wzmiance;

f) różne figury należy wyraźnie oddzielić jedne od drugich, rozmieścić na możliwie najmniejszej ilości arkuszy i ponumerować w sposób ciągły i niezależny od ilości arkuszy;

g) wszystkie liczby, litery i odnośniki, istniejące na rysunkach, powinny być proste i wyraźne; litery i liczby powinny mieć co najmniej 0,32 cm wysokości. Różne części figur, w wymiarze, jakiego wymaga rozumienie opisu, należy oznaczyć wszędzie tymi samymi odnośnikami zgodnymi z odnośnikami opisu;

h) rysunek nie może zawierać objaśnień, z wyjątkiem takich napisów, jak „woda”, „para”, „przekrój według AB”, „otwarty”, „zamknięty”, oraz — w przypadku schematów instalacji elektrycznych lub wykresów schematyzujących etapy procesu postępowania — wzmianki wystarczające do ich zrozumienia; te napisy i wzmianki należy podać w języku kraju lub w jednym z języków dozwolonych dla tego celu przez kraj, w którym dokonano zgłoszenia;

i) każdy arkusz powinien mieć na marginesie nazwisko zgłaszającego i całkowitą liczbę arkuszy z numerem tego arkusza oraz podpis zgłaszającego lub jego pełnomocnika;

j) rysunki należy wnosić w taki sposób, aby były wolne od zgięć i załamań utrudniających fotograficzne odtworzenie.

Artykuł 7. (1) W każdym z umawiających się Państw osobie, która — w myśl konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej — chce korzystać z pierwszeństwa, wynikającego z uprzedniego zgłoszenia, przysługuje termin co najmniej dwumiesięczny od późniejszego zgłoszenia do złożenia w tym celu oświadczenia. Jednakże każde z umawiających się Państw zastrzega sobie prawo do ustalenia, że to oświadczenie powinno być złożone w terminie pierwszeństwa, przewidzianym w wymienionej konwencji.

(2) W razie złożenia oświadczenia w sprawie pierwszeństwa w warunkach, przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu, można wzywać zgłaszającego do przedstawienia poświadczonych kopii opisu i rysunków zgłoszenia pierwotnego oraz wszelkich innych dokumentów, które mogą być wymagane przez prawo kraju, w którym dokonano późniejszego zgłoszenia.

(3) Odnośnie dokumentów, wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu i sporządzonych w językach angielskim, francuskim lub niemieckim, albo do których załączono urzędowo poświadczone tłumaczenie na jeden z tych języków, nie potrzeba przygotowywać tłumaczenia na język kraju lub na język dozwolony dla tego celu przez kraj, w którym dokonano zgłoszenia patentowego, jeżeli nie wymaga tego właściwa władza.

Artykuł 8. (1) Konwencja niniejsza jest otwarta dla podpisu Członków Rady Europejskiej. Podlega ona ratyfikacji. Dokumenty ratyfikacyjne należy złożyć u Sekretarza Generalnego Rady Europejskiej.

(2) Konwencja niniejsza wchodzi w życie w pierwszym dniu miesiąca, następującego po dacie złożenia czwartego dokumentu ratyfikacyjnego.

(3) Dla Sygnatariusza, który ją później ratyfikuje, konwencja wchodzi w życie w pierwszym dniu miesiąca, następującego po dacie złożenia jego dokumentu ratyfikacyjnego.

Artykuł 9. (1) Po wejściu jej w życie konwencja niniejsza jest otwarta dla przystąpienia do niej każdego Państwa, będącego Członkiem Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej.

(2) Przystąpienia dokonuje się przez złożenie u Sekretarza Generalnego Rady Europejskiej dokumentu przystąpienia, który staje się skuteczny w pierwszym dniu miesiąca, następującego po dacie jego złożenia.

Artykuł 10. Sekretarz Generalny Rady Europejskiej notyfikuje Członkom Rady, Państwom, które mogą przystąpić do niniejszej konwencji, oraz Dyrektorowi Międzynarodowego Biura Ochrony Własności Przemysłowej w Bernie:

a) datę wejścia w życie niniejszej konwencji i nazwy Członków Rady, którzy ją ratyfikują;

b) złożenie wszelkich dokumentów przystąpienia, dokonane zgodnie z postanowieniami art. 9;

c) każdą notyfikację, otrzymaną zgodnie z postanowieniami art. 11.

Artykuł 11. (1) Konwencja niniejsza pozostaje w mocy przez czas nieograniczony.

(2) Każde umawiające się Państwo może odstąpić od niniejszej konwencji przez uprzednie jednoroczne powiadomienie o tym Sekretarza Generalnego Rady Europejskiej.

Na dowód tego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Paryżu dnia 11 grudnia 1953 r. w językach francuskim i angielskim, obydwa teksty jednakowo miarodajne, w jednym egzemplarzu, który pozostaje w archiwum Rady Europejskiej. Sekretarz Generalny przekaże należycie poświadczone kopie wszystkim Rządom sygnatariuszom i przystępującym oraz Dyrektorowi Międzynarodowego Biura Ochrony Własności Przemysłowej w Bernie.

Załącznik I.

Wniosek o udzielenie patentu

Podpisany (ni) niżej ¹⁾ . . . . .
działając w swoim własnym imieniu . . . . .
w imieniu ²⁾ . . . . .
wnosi (szą) niniejszym o udzielenie patentu na wynalazek, stanowiący przedmiot załączonego opisu (i rysunków) i zatytułowany . . . . .

oświadcza (ją), że jest (są) rzeczywistym (mi) i pierwszym (mi) twórcą (cami) wynalazku. oświadcza (ją), że następujący z nich, mianowicie . . . . . jest (są) rzeczywistym (mi) i prawdziwym (mi) wynalazcą (cami). wierzy (rzę), że . . . . . jest (są) rzeczywistym (mi) i prawdziwym (mi) wynalazcą (cami). oświadcza (ją), że jest (są) następcą (cami) prawnym (mi) zastępcą (cami) wynalazcy . . . . . na podstawie ³⁾ . . . . . prosi (szą), aby patent był udzielony jako ⁴⁾ . . . . . nr . . . . . do patentu ⁵⁾ o którego udzielenie złożono wniosek nr . . . . . w dniu . . . . . ⁶⁾ . . . . . Dnia . . . . . 19 . . . . . Wykaz dokumentów, załączonych do niniejszego wniosku: . . . . .

N. B. Skreślić niepotrzebne wyrazy.

O b j a ś n i e n i a

- 1) Wpisać następujące dane:
  - a) jeżeli wniosek jest złożony bez pośrednictwa pełnomocnika, nazwisko, imiona, przynależność państwową i adres (osoba fizyczna), nazwę i siedzibę (osoba prawna);
  - b) jeżeli wniosek jest złożony przez pełnomocnika, nazwisko, imiona i zupełny adres. Uwaga: Pełnomocnicy nie mogą składać wniosków w niektórych krajach.
- 2) W przypadku, przewidzianym w 1) b), wpisać dane określone w 1) a).
- 3) Wpisać, w razie ich istnienia, dane dotyczące aktu cesji lub przeniesienia.
- 4) Rodzaj żądanej ochrony (patent główny, patent importowy, patent na ulepszenie, patent dodatkowy lub świadectwo dodatkowe itp.).
- 5) Jeżeli jest udzielony, np. w przypadku zgłoszenia podzielonego, numer odnośnego patentu, albo jeżeli ten patent nie został jeszcze udzielony, numer i data odnośnego zgłoszenia patentowego.
- 6) Wpisać, w razie ich istnienia, inne wymagane dane, takie jak dotyczące wyznaczenia pełnomocnika w kraju, w którym złożono wniosek, albo jeżeli nie wyznaczono pełnomocnika, adres dla doręczeń w tym kraju.

Załącznik II.

Wniosek o udzielenie patentu z pierwszeństwem

Podpisany (ni) niżej ¹⁾ . . . . .
działając w imieniu ²⁾ . . . . .
w swoim własnym imieniu . . . . .

„La propriété industrielle“ z 1954 r. Nr 2, str. 21—28)

oświadcza (ją) niniejszym, że zgłoszenie (a) patentowe o uzyskanie ochrony wynalazku (ków) zostało (y) dokonane w kraju (jach) i w dacie (tach) poniżej wskazanych:

w . . . . . dnia . . . . .
przez . . . . .
w . . . . . dnia . . . . .
przez . . . . .
w . . . . . dnia . . . . .
przez . . . . .
oraz że to zgłoszenie (każde z tych zgłoszeń) było pierwszym zgłoszeniem w kraju, należącym do konwencji. oświadcza (ją), że jest (są) następcą (cami) prawnym (mi) wymienionego (nych) . . . . . zastępcą (cami) wymienionego (nych) . . . . . na podstawie ³⁾ . . . . . wnosi (szą) o udzielenie patentu — z pierwszeństwem od daty wskazanego (nych) powyżej zgłoszenia (szeñ), dokonanego (nych) w kraju (jach) należącym (cych) do konwencji — na wynalazek, stanowiący przedmiot załączonego opisu (i rysunków) i zatytułowany . . . . . prosi (szą), aby patent był udzielony jako ⁴⁾ . . . . . nr . . . . . do patentu ⁵⁾ o którego udzielenie złożono wniosek nr . . . . . w dniu . . . . . ⁶⁾ . . . . . Dnia . . . . . 19 . . . . . Wykaz dokumentów, załączonych do niniejszego wniosku: . . . . .

N. B. Skreślić niepotrzebne wyrazy.

O b j a ś n i e n i a

- 1) Wpisać następujące dane:
  - a) jeżeli wniosek jest złożony bez pośrednictwa pełnomocnika, nazwisko, imiona, przynależność państwową i adres (osoba fizyczna) nazwę i siedzibę (osoba prawna);
  - b) jeżeli wniosek jest złożony przez pełnomocnika, nazwisko, imiona i zupełny adres. Uwaga: Pełnomocnicy nie mogą składać wniosków w niektórych krajach.
- 2) W przypadku, przewidzianym w 1) b), wpisać dane określone w 1) a).
- 3) Wpisać, w razie ich istnienia, dane dotyczące aktu cesji lub przeniesienia.
- 4) Rodzaj żądanej ochrony (patent główny, patent importowy, patent na ulepszenie, patent dodatkowy lub świadectwo dodatkowe itp.).
- 5) Jeżeli jest udzielony, np. w przypadku zgłoszenia podzielonego, numer odnośnego patentu, albo jeżeli ten patent nie został jeszcze udzielony, numer i data odnośnego zgłoszenia patentowego.
- 6) Wpisać, w razie ich istnienia, inne wymagane dane, takie jak dotyczące wyznaczenia pełnomocnika w kraju, w którym złożono wniosek, albo jeżeli nie wyznaczono pełnomocnika, adres dla doręczeń w tym kraju.

Poradnia Urzędu Patentowego PRL dla wynalazców i racjonalizatorów

Warszawa, al. Niepodległości 188

czynna we wtorki w godz. 16—17.30

Porady techniczne i prawne z zakresu wynalazków, wzorów, udoskonaleń technicznych i usprawnień

Z A G R A N I C A

27

ZSRR**U S T A W A****O KOMITECIE DO SPRAW WYNAŁAZKÓW I ODKRYĆ PRZY RADZIE MINISTRÓW ZSRR**

1. Tworzy się Komitet do Spraw Wynałazków i Odkryć przy Radzie Ministrów ZSRR w celu radykalnego ulepszenia kierownictwa sprawami wprowadzania do gospodarki narodowej wynalazków i odkryć, zapewnienia właściwego zorganizowania pracy z wynalazcami i wzmocnienia kontroli wypełniania wskazań Partii i Rządu, dotyczących dalszego rozwoju masowego ruchu wynalazczego i racjonalizatorskiego.

Komitet do Spraw Wynałazków i Odkryć przy Radzie Ministrów ZSRR kieruje się w swojej działalności zasadą, że masowa wynalazczość stanowi najważniejszą formę bezpośredniego udziału pracowników w postępie technicznym.

Jednym z podstawowych warunków do zapewnienia dalszego rozwoju twórczej inicjatywy wynalazców i racjonalizatorów powinno być zdecydowane zaprzestanie traktowania spraw wynalazczości z ograniczonego, re-sortowego punktu widzenia oraz przewlekłego, biurokratycznego i obojętnego ich załatwiania. Nie należy również dopuszczać do uszczuplania praw wynalazców oraz do naruszania zasady ich materialnego zainteresowania wprowadzaniem w życie wynalazków i projektów racjonalizatorskich.

Utworzenie Komitetu do Spraw Wynałazków i Odkryć przy Radzie Ministrów ZSRR nie wpływa w najmniejszym stopniu na pozbawienie lub zmniejszenie odpowiedzialności ministerstw, urzędów centralnych, przedsiębiorstw i innych instytucji za pracę z wynalazcami i racjonalizatorami, za realizację pożytecznych wynalazków i projektów racjonalizatorskich oraz za zabezpieczenie interesów Państwa w dziedzinie wynalazków i odkryć. Kierownicy ministerstw, urzędów centralnych, przedsiębiorstw, instytucji naukowo-badawczych i biur projektowych powinni okazywać wszechstronną pomoc, współdziałać z wynalazcami i racjonalizatorami oraz kierować ich inicjatywą twórczą na pomysłyne rozwiązywanie zagadnień z zakresu postępu technicznego.

2. Do głównych zadań Komitetu do Spraw Wynałazków i Odkryć przy Radzie Ministrów ZSRR należy:

- kierowanie sprawami rozwoju wynalazczości oraz wprowadzaniem do gospodarki narodowej wynalazków i odkryć;
- kontrolowanie ministerstw i urzędów centralnych w zakresie wprowadzania do gospodarki narodowej wynalazków i odkryć;
- zabezpieczanie interesów Państwa w dziedzinie wynalazków i odkryć, stanowiących własność ZSRR;
- współdziałanie z wynalazcami i ochrona ich praw autorskich;
- organizowanie badań materiałów dotyczących wynalazków;
- udzielanie świadectw autorskich i patentów.

W pracach swoich Komitet do Spraw Wynałazków i Odkryć przy Radzie Ministrów ZSRR opiera się na działalności w dziedzinie wynalazczości, wykonywanej przez ministerstwa, urzędy centralne, instytucje naukowo-badawcze, przedsiębiorstwa oraz przez naukowe stowarzyszenia inżyniersko-techniczne.

3. W celu wypełnienia wymienionych zadań, na Komitet do Spraw Wynałazków i Odkryć przy Radzie Ministrów ZSRR nakłada się obowiązek:

a) opracowywania i przedkładania Radzie Ministrów ZSRR wniosków, dotyczących:

- ulepszenia załatwiania spraw z zakresu wynalazczości we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej, w szczególności w zakresie oceny oraz realizacji wynalazków i udoskonaleń technicznych w ministerstwach i urzędach centralnych,

- koniecznych zmian i uzupełnień obowiązujących przepisów prawnych o wynalazczości,
- zabezpieczenia interesów Państwa w dziedzinie wynalazków i odkryć, stanowiących własność ZSRR, oraz ochrony praw autorskich wynalazców,
- patentowania radzieckich wynalazków za granicą oraz wymiany literatury patentowej z innymi krajami, jak również nabywania zagranicznych opisów patentowych i innej literatury technicznej z zakresu wynalazczości;

b) przekazywanie Państwowemu Komitetowi Rady Ministrów ZSRR do Spraw Nowej Techniki*) wniosków o wprowadzenie do gospodarki narodowej ważniejszych wynalazków i odkryć — w celu uwzględnienia ich przez ten Komitet przy opracowywaniu planów;

c) kontroli wypełniania przez ministerstwa i urzędy centralne przewidzianych w planach zadań, dotyczących wprowadzania do produkcji wynalazków i odkryć;

d) przedkładania Radzie Ministrów ZSRR sprawozdań o stanie wynalazczości w ZSRR i o techniczno-ekonomicznych wynikach wprowadzenia do gospodarki narodowej ważniejszych wynalazków i udoskonaleń technicznych;

e) organizowania systematycznego informowania ministerstw i urzędów centralnych o nowych krajowych i zagranicznych wynalazkach i odkryciach oraz zapewnienia międzybranżowej wymiany doświadczeń;

f) przyjmowania zgłoszeń wynalazków i odkryć, badania nowości wynalazków i odkryć oraz ich oceny, z uwzględnieniem przedstawianych przez ministerstwa i urzędy centralne opinii, dotyczących przydatności wynalazków, i wiadomości o nich, posiadanych przez przemysł, podejmowania decyzji o udzieleniu świadectw autorskich i patentów;

g) prowadzenia państwowych rejestrów wynalazków i odkryć, ustalania trybu wydawania wynalazcom świadectw autorskich i patentów, a autorom odkryć — dyplomów;

h) rejestrowania — w celu zabezpieczenia Państwu lub twórcom pierwszeństwa — prac naukowych, naukowo-badawczych, projektowo-konstruktorskich i doświadczalnych, dokonanych dla przemysłu, budownictwa, transportu, gospodarki wiejskiej i leśnej oraz medycyny przez branżowe instytucje naukowo-badawcze, instytucje Akademii Nauk ZSRR i akademii nauk republik związkowych, szkoły wyższe, biura konstrukcyjne, laboratoria i poszczególne przedsiębiorstwa;

i) rozpatrywania zażaleń na decyzje ministerstw i urzędów centralnych, dotyczące wprowadzania w życie wynalazków i odkryć oraz wypłaty wynagrodzeń autorskich;

k) organizowania poradnictwa w zakresie prawa wynalazczego;

l) zabezpieczenia i systematycznego uzupełnienia zbiorów Wszechzwiązkowej Biblioteki Patentowo-Technicznej oraz współdziałania w wykorzystywaniu przez ministerstwa i urzędy centralne zbiorów literatury patentowej.

4. Komitet do Spraw Wynałazków i Odkryć przy Radzie Ministrów ZSRR otrzymuje:

a) od ministerstw i urzędów centralnych:

- odpisy zatwierdzonych rocznych planów realizacji ważniejszych wynalazków i odkryć;
- materiały sprawozdawcze, dotyczące stanu wynalazczości, opracowania i wprowadzania do produkcji wynalazków i odkryć, oraz inne dane z zakresu wynalazczości;
- sprawozdania dotyczące zakończonych prac naukowo-badawczych, projektowo-konstruktorskich i doświadczalnych w celu dokonania w ustalonym trybie rejestracji tych prac.

Materiały dotyczące zarejestrowanych prac przechowują instytucje, które zgłosiły te prace do rejestracji.

*) Patrz „Wiadomości Urzędu Patentowego“ z 1955 r. Nr 5, poz. 56.

b) od Centralnego Urzędu Statystycznego ZSRR:

— dane dotyczące wynalazczości (zgodnie z ustalonymi zasadami sprawozdawczości);

c) od Państwowej Komisji Planowania ZSRR, Państwowej Komisji Ekonomicznej ZSRR i Państwowego Komitetu Rady Ministrów ZSRR do Spraw Nowej Techniki:

— materiały, niezbędne do przedsięwzięcia środków zmierzających do rozwoju wynalazczości w ZSRR.

5. Komitet do Spraw Wynalazków i Odkryć przy Radzie Ministrów ZSRR ma prawo:

a) zalecania ministerstwom i urzędom centralnym do opracowania i wprowadzenia do produkcji wynalazków i odkryć, uznanych za przydatne;

b) dokonywania inspekcji działalności ministerstw i urzędów centralnych w dziedzinie wynalazczości oraz kontrolowania stanu wynalazczości w przedsiębiorstwach i innych instytucjach;

c) powierzania ministerstwom i urzędom centralnym badania i opiniowania przydatności wynalazków oraz kierowania do ministerstw i urzędów centralnych otrzymywanych przez Komitet zgłoszeń wniosków racjonalizatorskich*) i udoskonalień technicznych w celu ich zbadania i wprowadzenia do produkcji;

d) powoływania z ministerstw i urzędów centralnych — w porozumieniu z nimi — specjalistów w celu zbadania przydatności oraz nowości wynalazków i odkryć, a w poszczególnych przypadkach dokonywania, w związku z zażaleniami ich autorów, ekspertyz tych wynalazków lub odkryć;

e) wyznaczania w koniecznych przypadkach spośród wybitnych specjalistów biegłych w celu przeprowadzania ekspertyz wynalazków i odkryć, mających szczególnie ważne znaczenie dla gospodarki narodowej;

f) wydawania Biuletynu Wynalazków, czasopisma „Wynalazczość w ZSRR“, broszur z opisami wynalazków, informacyjno-bibliograficznych zbiorów zagranicznych opisów patentowych, wykazów krajowych wynalazków oraz innej literatury z zakresu wynalazczości;

g) brania udziału w ustalonym trybie w międzynarodowych organizacjach, naradach i konferencjach w sprawach wynalazczości.

6. Komitet do Spraw Wynalazków i Odkryć przy Radzie Ministrów ZSRR uzgadnia swoją pracę z Państwowym Komitetem Rady Ministrów ZSRR do Spraw Nowej Techniki. W przypadkach, gdy między ministerstwami (urzędami centralnymi) powstanie różnica zdań w sprawie wprowadzenia w życie ważnych wynalazków, sprawy przekazuje się do decyzji Państwowemu Komitetowi Rady Ministrów ZSRR do Spraw Nowej Techniki.

7. Komitet do Spraw Wynalazków i Odkryć przy Radzie Ministrów ZSRR tworzy się w składzie Przewodniczącego, zastępców Przewodniczącego i członków Komitetu, powoływanych przez Radę Ministrów ZSRR.

8. Organizację Komitetu do Spraw Wynalazków i Odkryć przy Radzie Ministrów ZSRR zatwierdza Rada Ministrów ZSRR.

9. Przy Komitecie do Spraw Wynalazków i Odkryć przy Radzie Ministrów ZSRR działa Rada Biegłych, która bada ważniejsze wynalazki i odkrycia, rozpatruje zagadnienia metodologii i praktyki w dziedzinie wynalazczości, a ponadto — w poszczególnych przypadkach — sprawy związane z zażaleniami wynalazców.

10 Komitet do Spraw Wynalazków i Odkryć przy Radzie Ministrów ZSRR używa pieczęci z godłem państwowym ZSRR i swoją nazwą.

(„Izobrietatelstwo w SSSR“, z 1956 r. Nr 1, str. 37)

*) Wniosek racjonalizatorski — u nas — usprawnienie.

Dania

USTAWA

NR 142 Z DNIA 29 KWIETNIA 1955 R. O WYNALAZKACH PRACOWNICZYCH¹⁾

§ 1. W niniejszej ustawie wyraz „wynalazek” oznacza tylko wynalazki, nadające się do opatentowania w tym kraju.

Wyraz „pracownik” oznacza każdą osobę, pozostającą w publicznoprawnym lub prywatnoprawnym stosunku pracy.

Nauczyciele oraz pracownicy naukowcy uniwersytetów i innych szkół specjalnych nie są uważani w rozumieniu niniejszej ustawy za pracowników; korzystają oni dlatego ze wszystkich praw związanych z ich wynalazkami, jeżeli prawa te nie podlegają już innej ustawie lub uprzedniemu porozumieniu.

§ 2. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się tylko wówczas, gdy nie są one wyraźnie uznane za niezmiennie i jeżeli uprzednie porozumienie nie było zawarte lub nie może być uważane za zawarte.

§ 3. Pracownik ma prawo do swego wynalazku w przypadkach, nie określonych w ustawie niniejszej lub innej.

§ 4. Gdy wynalazek powstał w wyniku współpracy kilku osób w ramach tego samego towarzystwa²⁾ i nie można ustalić wynalazcy lub wynalazców, za wynalazcę uważa się to towarzystwo.

Jeżeli towarzystwo zgłosiło taki wynalazek do opatentowania, należy do zgłoszenia załączyć oświadczenie kierownictwa wymienionego towarzystwa, na którego podstawie towarzystwo powinno być uważane za wynalazcę. Kierownictwo jest obowiązane wskazać na żądanie nazwiska tych spośród swych pracowników, którzy brali udział w pracach, jakie doprowadziły do dokonania wynalazku.

§ 5. Jeżeli wynalazek pracowniczy jest wynikiem pracy, którą pracownik wykonał w służbie towarzystwa, pracodawca ma prawo — jeżeli stosowanie tego wynalazku pozostaje w związku z produkcją jego fabryki — żądać, aby prawa do wynalazku zostały jemu przyznane na jeden lub więcej krajów. Pracodawca może dochodzić tego samego prawa, również wówczas, gdy ten wynalazek nie pozostaje w związku z produkcją wymienionego towarzystwa, jeżeli wynalazek pracowniczy został dokonany w wykonaniu określonego zadania, poleconego pracownikowi przez towarzystwo.

§ 6. Pracownik, który dokonał wynalazku w myśl § 5, jest obowiązany zawiadomić o tym bezzwłocznie swego pracodawcę; poza tym powinien on udzielić swemu pracodawcy koniecznych wyjaśnień, aby ten ostatni mógł ocenić znaczenie wynalazku.

§ 7. Jeżeli pracodawca pragnie uzyskać prawo do wynalazku w myśl przepisów § 5, jest obowiązany zawiadomić o tym pracownika w ciągu czterech miesięcy od daty otrzymania wyjaśnień, wymienionych w § 6.

W ciągu tego okresu pracownik nie powinien bez pisemnego zezwolenia swego pracodawcy rozporządzać swym wynalazkiem lub podawać go do wiadomości osobom trzecim w taki sposób, że mogłyby być ogłoszone lub wykonywane na korzyść innych osób. Przepisu tego jednakże nie stosuje się, jeżeli pracodawca złożył pisemne oświadczenie, stwierdzające że nie interesuje się wynalazkiem.

Nawet przed upływem przewidzianego okresu pracownik może zgłosić swój wynalazek do opatentowania natychmiast po udzieleniu wyjaśnień, wymienionych w § 6. W podobnym przypadku jest on obowiązany powiadomić najpierw swego pracodawcę. Pracownik nie może zrzec się z góry tego prawa.

§ 8. Jeżeli pracodawca nabywa prawa do wynalazku, dokonanego przez pracownika, w myśl § 5 lub na podstawie innego prawa, pracownik ma jednak prawo do słusznego wynagrodzenia, choćby nawet zostało zawarte uprzednie porozumienie, z tym zastrzeżeniem że wartość wynalazku nie przewyższa tego, co pracownik ze względu na swe obowiązki powinien normalnie wykonać.

1) Ustawa obowiązuje od dnia 9 marca 1956 r.

2) W tekście franc.: „la compagnie” — Red.

Przy ustalaniu wynagrodzenia, należy wziąć pod uwagę szczególnie wartość wynalazku i jego znaczenie dla towarzystwa, warunki zatrudnienia pracownika i udział pracownika w dokonaniu wynalazku.

Stosownie do ustawy nr 274 z dnia 22 grudnia 1908 r. roszczenia o wypłacenie wynagrodzenia ulegają przedawnieniu pięcioletniemu, licząc od chwili, w której pracodawca oświadczył, że pragnie uzyskać wynalazek.

Nawet w przypadku zawarcia uprzedniego porozumienia jedna z zainteresowanych stron może żądać dokonania zmiany postanowień dotyczących wynagrodzenia, jeżeli okoliczności decydujące zmieniły się w sposób zasadniczy lub jeżeli szczególne przyczyny to uzasadniają. Powołanie się na postanowienie poprzedzające nie zobowiązuje pracownika do zwrotu wynagrodzenia, jakie może on otrzymać na podstawie poprzedniego porozumienia.

§ 9. Jeżeli pracownik po upływie 6 miesięcy od ustania stosunku pracy zgłasza do opatentowania wynalazek, który gdyby był dokonany w czasie tego stosunku podpadałby pod przepisy § 5, wynalazek ten jest zrównany z wynalazkiem pracowniczym, chyba że można udowodnić, iż wynalazek został dokonany po odejściu pracownika.

§ 10. Umowa, zawarta między pracownikiem i jego pracodawcą, która zmierza do ograniczenia prawa pracownika do swobodnego rozporządzania swymi wynalazkami, dokonanymi po upływie jednego roku od zakończenia stosunku pracy, jest uważana za nieważną.

§ 11. Postanowienia umowy, wiążące pracownika i jego pracodawcę w przedmiocie wynalazków pracowniczych, można całkowicie lub częściowo unieważnić, jeżeli są sprzeczne z dobrą wiarą lub jeżeli ich stosowanie powoduje krzywdę.

§ 12. Osoba, która dowie się o wynalazku dzięki przepisom niniejszej ustawy, nie może go wykonywać bez zezwolenia, ani rozgłaszać szczegółów bez porozumienia.

Umyślne naruszenie tego przepisu lub przepisu § 7 ust. 2 podlega karze grzywny lub więzienia.

Grzywnę należy uiścić w izbie skarbowej. Skargę wnosi strona pokrzywdzona.

§ 13. Uchyła się § 3 w dziale 3 ustawy patentowej z dnia 1 września 1936 r.

§ 14. Ustawa niniejsza podlega przejrzeniu przez parlament duński w czasie jego sesji w roku 1959/60.

(La propriété industrielle“ z 1956 r. Nr 10, str. 196—197)

29

MIĘDZYNARODOWY ZWIĄZEK OCHRONY WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ

STATYSTYKA OGÓLNA WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ ZA ROK 1955

I. Patenty na wynalazki oraz modele użytkowe

K r a j	Patenty lub modele użytkowe					
	zgłoszone			udzielono lub zarejestrowano		
	główne	dodatkowe	Razem	główne	dodatkowe	Razem
Australia	8766	170	8936	—	—	5931
Austria	—	—	7247	4034	146	4180
Belgia	9079	426	9505	9013	426	9439
Brazylia ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Bulgaria	63	—	63	17	—	17
Cejlon	103	—	103	98	—	98
Czechosłowacja	3759	—	3759	870	—	870
Dania	4209	78	4287	1626	44	1670
Dominikańska Republika	—	—	37	—	—	37
Egipt	466	5	471	75	—	75
Finlandia	1897	45	1942	665	15	680
Francja	27017	2034	29051	19200	3800	23000
Grecja	873	36	909	767	49	816
Hiszpania. patenty	6225	327	6552	5802	300	6102
„ modele użytkowe	—	—	6240	—	—	4620
Kolonie hiszpańskie ²⁾	—	—	—	—	—	—
Holandia	9301	306	9607	3217	70	3287
Surinam ²⁾	—	—	—	—	—	—
Antyle holenderskie ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Nowa Gwinea ¹⁾	—	—	—	—	—	—

U w a g i o g ó l n e. — Ogłaszamy tu statystykę ogólną za 1955 r. Kraje, które nie dostarczyły nam danych, o jakie prosiliśmy, pozostają bez wypełnienia. Ze względów praktycznych pominieliśmy rubryki, dotyczące sum pobranych tytułem opłat za zgłoszenie, rejestrację itp.

1) Liczb dotyczących tego kraju nie otrzymaliśmy (Kuba nie sporządza statystyki własności przemysłowej).

2) Patenty, udzielone przez Metropolię, są tu ważne.

Kraj	Patenty lub modele użytkowe					
	zgłoszone			udzielone lub zarejestrowane		
	główne	dodatkowe	Razem	główne	dodatkowe	Razem
Indonezja	—	—	614	—	—	—
Irlandia	566	13	579	390	16	406
Izrael (Państwo)	718	20	738	806	7	813
Japonia, patenty	33955	553	34508	8467	90	8557
„ „ modele użytkowe	—	—	60933	—	—	15918
Jugosławia	1431	15	1446	536	15	551
Kanada	21048	—	21048	11840	—	11840
Kuba ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Liban	100	2	102	100	2	102
Liechtenstein (Księstwo) ²⁾	—	—	—	—	—	—
Luksemburg	774	26	800	718	23	741
Maroko	489	22	511	543	22	565
Meksyk	2844	—	2844	953	—	953
Niemcy, patenty	—	—	54865	13240	1520	14760
„ „ modele użytkowe	—	—	44698	—	—	22300
Norwegia	3454	47	3501	1885	50	1935
Nowa Zelandia	2301	16	2317	1901	52	1953
Samoa Zachodnie ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Polska, patenty	2161	—	2161	1153	23	1176
„ „ modele użytkowe	—	—	548	—	—	242
Portugalia, patenty	929	20	949	786	18	804
„ „ modele użytkowe	—	—	152	—	—	76
Rumunia	472	4	476	470	4	474
Stany Zjednoczone Ameryki	77306	196	77502	30583	187	30770
Syria	82	7	89	82	7	89
Szwajcaria	12346	1798	14144	6624	1592	8216
Szwecja	11838	—	11838	4456	127	4583
Tanger (Strefa), patenty	54	—	54	54	—	54
„ „ modele użytkowe	—	—	—	—	—	—
Tunis	297	19	316	—	—	—
Turcja	464	2	466	388	2	390
Unia Południowo-Afrykańska	—	—	4136	—	—	2534
Węgry	—	—	3060	—	—	398
Wielka Brytania i Północna Irlandia	36581	970	37551	19977	653	20630
Tanganika ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Trinidad i Tobago	74	—	74	74	—	74
Singapur ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Włochy	—	—	18494	16206	13694	29900
			Ogółem zgłoszeń patentowych			199470
			377652	patentów udzielonych		
			Ogółem zgłoszeń modeli użytkowych			43156
			112571	modeli użytkowych zarejestrowanych		

3) Patenty szwajcarskie są ważne w Księstwie.

II. Wzory rysunkowe i modele przemysłowe

Kraj	Wzory rysunkowe lub modele przemysłowe					
	zgłoszone			zarejestrowane		
	Wzory	Modele	Razem	Wzory	Modele	Razem
Australia	1328	—	1328	819	—	819
Austria	—	—	9465	—	—	9465
Belgia	682	2381	3063	682	2381	3063
Brazylia ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Cejlon	92	—	92	87	—	87
Czechosłowacja	—	—	107	—	—	117
Dania	—	—	850	—	—	788
Egipt	584	458	1042	544	421	965
Francja	—	—	10908	—	—	—
Hiszpania	351	1740	2091	206	854	1060
Indonezja ²⁾	—	—	—	—	—	—
Irlandia	74	—	74	40	—	40
Izrael (Państwo)	375	—	375	289	—	289
Japonia	14195	—	14195	7157	—	7157
Jugosławia	8	84	92	8	84	92
Kanada	595	—	595	586	—	586
Kuba ³⁾	—	—	—	—	—	—
Liban	—	—	102	—	—	102
Liechtenstein (Księstwo) ⁴⁾	—	—	—	—	—	—
Maroko	—	—	51	—	—	51
Meksyk	—	441	441	—	304	304
Niemcy ⁵⁾	—	—	—	—	—	59396
Norwegia	—	1220	1220	—	1244	1244
Nowa Zelandia	255	—	255	249	—	249
Polska	16	—	16	31	—	31
Portugalia	101	131	232	105	86	191
Stany Zjednoczone Ameryki	5764	—	5764	2713	—	2713
Syria	140	27	167	118	27	145
Szwajcaria	19845	6223	26068	19821	6193	26014
Szwecja	155	—	155	45	—	45
Tanger (Strefa)	1	14	15	1	14	15
Tunis	—	—	12	—	—	12
Unia Południowo-Afrykańska	—	—	638	—	—	626
Węgry	—	169	169	—	166	166
Wielka Brytania i Północna Irlandia	9792	—	9792	8121	—	8121
Trinidad i Tobago	1	—	1	1	—	1
Singapur ⁴⁾	—	—	—	—	—	—
Włochy ⁵⁾	—	—	—	—	—	1405
			Ogółem		Ogółem	
			89375			125359

1) Liczb dotyczących tego kraju nie otrzymaliśmy (Kuba nie sporządza statystyki własności przemysłowej).

2) Zgłaszanie wzorów rysunkowych i modeli przemysłowych nie jest jeszcze możliwe w tym kraju.

3) Z 59396 zarejestrowanych wzorów rysunkowych i modeli przemysłowych 59009 zostało zarejestrowanych na rzecz mieszkańców tego kraju w sądach Republiki Federalnej, a 387 — na rzecz autorów, nie mających miejsca zamieszkania ani siedziby na terytorium Republiki Federalnej, w niemieckim Urzędzie Patentowym. Liczba zgłoszeń o rejestrację, dokonanych w niemieckim Urzędzie Patentowym w ciągu 1955 r., wynosi 175, z których wiele zawierało wnioski o zarejestrowanie więcej wzorów i modeli; liczby zgłoszeń, dokonanych w ciągu 1955 r. w sądach Republiki Federalnej, nie otrzymaliśmy.

4) Świadczenia dotyczące wzorów rysunkowych, wydane przez Zjednoczone Królestwo, są ważne w Singapurze.

5) Liczby te obejmują modele użytkowe, ponieważ ustawa włoska przewiduje jedynie ochronę tych modeli oraz wzorów rysunkowych i modeli zdobniczych.

III. Znaki fabryczne i handlowe

Kraj	Z n a k i					
	zgłoszone			zarejestrowane		
	krajowe	zagraniczne	Razem	krajowe	zagraniczne	Razem
Australia	—	—	4624	—	—	1848
Austria ¹⁾	2073	452	2525	1618	376	1994
Belgia ¹⁾	1992	789	2781	1922	789	2781
Brazylia ²⁾	—	—	—	—	—	—
Bułgaria	16	339	355	16	339	355
Cejlon	362	469	831	173	328	501
Czechosłowacja ¹⁾	423	127	550	419	241	660
Dania	1955	1243	3198	1248	1070	2318
Dominikańska Republika	48	307	355	48	306	354
Egipt ¹⁾	698	725	1423	264	686	950
Finlandia	840	819	1659	563	629	1192
Francja ¹⁾	15558	1310	16868	16586	1401	17987
Grecja	987	902	1889	909	850	1759
Hiszpania ¹⁾	8834	3786	12620	5500	2571	8071
Holandia ¹⁾	3230	1073	4303	—	—	4104
Surinam	7	52	59	7	52	59
Antyle holenderskie ²⁾	—	—	—	—	—	—
Nowa Gwinea ²⁾	—	—	—	—	—	—
Indonezja	2962	1311	4273	2220	1184	3404
Irlandia	336	892	1228	195	648	843
Izrael (Państwo)	319	521	840	127	482	609
Japonia	33758	2599	36357	18687	1766	20453
Jugosławia ¹⁾	156	126	282	209	148	357
Kanada	3300	2194	5494	1720	11191	12911
Kuba ²⁾	—	—	—	—	—	—
Liban	131	591	722	131	591	722
Liechtenstein (Księstwo) ²⁾	—	—	—	—	—	—
Luksemburg ¹⁾	55	334	389	55	334	389
Maroko ¹⁾	—	—	637	—	—	637
Meksyk	3242	1721	4963	1856	1622	3478
Niemcy ¹⁾	21265	1213	22478	16663	938	17601
Norwegia	967	1125	2092	694	1121	1815
Nowa Zelandia	509	1144	1653	—	—	1349
Polska	2099	292	2391	1021	126	1147
Portugalia ¹⁾	1704	489	2193	1397	546	1943
Rumunia ¹⁾	—	295	295	—	295	295
Stany Zjednoczone Ameryki ³⁾	—	—	21682	—	—	18212
Syria	192	1119	1311	125	1111	1236
Szwajcaria ¹⁾	4089	958	5047	4071	995	5066
Szwecja	2251	1538	3789	1206	1035	2241
Tanger (Strefa) ¹⁾	—	—	196	—	—	195
Tunis	198	184	382	198	184	382
Turcja ¹⁾	358	422	780	299	385	684
Unia Południowo-Afrykańska	2361	1784	4145	1331	1306	2637
Węgry ¹⁾	241	164	405	230	155	385
Wielka Brytania i Północna Irlandia	—	—	11793	—	—	7884
Tanganika ²⁾	—	—	—	—	—	—
Trinidad i Tobago	31	200	231	30	178	208
Singapur ²⁾	—	—	—	—	—	—
Włochy ¹⁾	5335	508	5843	5798	496	6294
Ogółem			195931	Ogółem		148310

(„La propriete industrielle” z 1956 r. Nr 12, str. 254—256 i z 1957 r. Nr 1, str. 24)

1) Liczby wskazane dla tego kraju nie obejmują znaków zagranicznych, chronionych na mocy rejestracji międzynarodowej, których zarejestrowano w 1955 r. 7955.

2) Liczb dotyczących tego kraju nie otrzymaliśmy (Kuba nie sporządza statystyki własności przemysłowej).

3) Bez uwzględnienia odnowień ochrony i nowych publikacji.

C Z Ę Ś Ć II

30

W Y N A L A Z K I

UDZIELENIE PATENTÓW

(Od nru 40067 do nru 40145)

Grubym drukiem są podane numery rejestru patentów. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy, podklasy, grupy i podgrupy, do których zaliczono opatentowane wynalazki. Po numeracji rejestru patentów są zamieszczone daty, od których rozpoczynają się okresy trwania patentów. Po skrócie „Pierwsz.” są podane daty zgłoszeń zagranicznych, uzasadniających prawo pierwszeństwa, oraz w nawiasach nazwy krajów, w których dokonano tych zgłoszeń. Następnie są kolejno zamieszczone imiona i nazwiska lub nazwy, miejsca zamieszkania lub siedziby osób, na których rzecz opatentowano wynalazki, oraz tytuły opatentowanych wynalazków. Na końcu są podane imiona i nazwiska twórców lub współtwórców opatentowanych wynalazków, jeżeli wynalazki te są wynalazkami pracowniczymi. Skrót „Pr.” oznacza, że opatentowane wynalazki są wynalazkami pracowniczymi.

5d, 11 **40132**. 27.4 1956. Instytut Mechanizacji Górnictwa. Katowice, Polska. Urządzenie do mechanicznego zdejmowania płyt osłonowych z górniczego przenośnika pancernego. Doc. inż. mgr Tadeusz Opol-ski. Pr.

7c, 26 **40129**. 19.1 1957. Czechowickie Zakłady Wytwórcze Sprzętu Instalacyjnego. Czechowice Płd., Polska. Sposób wytlaczania nitów rurkowych z taśmy stalowej. Władysław Gleindek, Bronisław Zolich, Józef Kokot i Jan Zipser. Pr.

8d, 8/01 **40130**. 11.1 1956. Paweł Szary. Strze-lin, Polska. Urządzenie pralnicze.

8d, 21/11 **40127**. 24.5 1956. Kazimierz Dreli-chowski. Łódź, Polska. Samuel Muler. Łódź, Polska. Podstawka z osłoną do żelazek krawieckich i innych.

12n, 1 **40099**. 3.10 1956. Instytut Łączności. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania germanu z pyłów generatorowych. Inż. mgr Andrzej Czaplicki, inż. mgr Krzysztof Grodzicki i dr inż. Barbara Kru-kowska-Fulde. Pr.

12o, 5/09 **40093**. 3.10 1956. Instytut Barwników i Półproduktów. Warszawa, Polska. Sposób otrzy-mywania acetalu. Inż. mgr Leon Klahr, inż. mgr Jan Orłowski, mgr Janina Herczyk i Henryka Czerwiń-ska. Pr.

12o, 6 **40105**. 26.6 1956. Jeleniogórskie Zakła-dy Celulozy i Włókien Sztucznych. Jelenia Góra, Polska. Sposób wytwarzania wiskozy. Stanisław Koch i inż. Stefan Jabłoński. Pr.

12p, 4 **40073**. 10.10 1956. Centralne Laborato-rium Chemiczne. Warszawa, Polska. Sposób wytwa-rzania ftalilosulfatazolu czystego do celów leczni-czych. Mgr Waclaw Chrzaszcz. Pr.

18a, 2/01 **40082**. 20.7 1956. Biuro Projektów Urządzeń Przemysłu Hutniczego Przedsiębiorstwo Państwowe. Gliwice, Polska. Urządzenie do wypala-nia grudek rudy i spiekania miałów rudnych lub do chłodzenia gorących spieków. Tadeusz Słoniowski. Pr.

18c, 1/60 **40107**. 31.12 1956. Instytut Metalur-gii Żelaza im. Stanisława Staszica. Gliwice, Polska. Kąpiel do wygrzewania przedmiotów metalowych przy obróbce cieplnej. Inż. mgr Zygmunt Wójcik. Pr.

18c, 3/15 **40114**. 22.2 1956. Instytut Mechaniki Precyzyjnej. Warszawa, Polska. Sposób obróbki ciepl-no-chemicznej przedmiotów metalowych w ośrod-kach ciekłych przy zastosowaniu nagrzewania indukcyjnego. Inż. Aleksander Moszczyński i kand. nauk techn. Henryk Matyja. Pr.

19f, 1 **40083**. 29.11 1955. Centralny Instytut Ochrony Pracy Zakład „Nowa Huta”. Kraków, Pol-

ska. Sposób przekraczania dróg komunikacyjnych dla celów instalacyjnych za pomocą wierceń poziomych i urządzenie do stosowania tego sposobu. Bohdan Żmijewski i Marian Piotrowski. Pr.

21a, 4/71 **40115**. 21.5 1956. Dolnośląskie Za-kłady Wytwórcze Urządzeń Radiowych Przedsiębir-stwo Państwowe Wyodrębnione. Dzierżoniów, Pol-ska. Aparatura do strojenia odbiorników radiowych. Inż. mgr Herman Klejman. Pr.

21c, 3/08 **40117**. 5.8 1955. Erich Dörfel. Ber-lin — Niederschöneweide, Niemiecka Republika De-mokratyczna. Richard Schulze. Berlin — Mariendorf, Niemiecka Republika Demokratyczna. Kabel tróją-szczowy szybowy.

21c, 3/13 **40142**. 9.4 1955. Erwin Wedemeyer. Berlin, Niemiecka Republika Demokratyczna. Kabel z czwórkami gwiazdowymi na częstotliwości nośne wyższe od częstotliwości krytycznych dla przesłuchu.

21c, 67/02 **40143**. 12.11 1955. Jerzy Augusty-nowicz. Lublin, Polska. Urządzenie do automatycz-nego sterowania regulatora indukcyjnego.

22h, 1/02 **40098**. 2.8 1956. Instytut Tworzyw Sztucznych. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania bezolejowej wodo- i chemoodpornej emalii na pod-stawie żywic syntetycznych, utwardzanej bez pod-grzewania za pomocą aktywatora. Inż. Szymon Rubin, mgr Bernard Maliniak, inż. Antoni Paprocki i mgr Andrzej Jankowski. Pr.

22h, 4 **40092**. 13.8 1956. Włocławska Fabryka Farb i Lakierów. Włocławek, Polska. Sposób wytwarzanie nitropolitury w płytkach. Tymoteusz Ko-walewicz i Władysław Suski. Pr.

22i, 7 **40077**. 9.6 1956. Bożena Pasich. Poznań, Polska. Jan Pasich. Poznań, Polska. Sposób podwyż-szania temperatury krzepliwości roztworu żelatyny do wytwarzania kapsulek.

28a, 6 **40091**. 27.3 1956. Instytut Przemysłu Skórzanego. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania skór podeszwowych. Mgr Mieczysław Topa. Pr.

30a, 4/01 **40078**. 31.10 1956. Inż. Stanisław Ban-cer. Warszawa, Polska. Inż. Jerzy Ilmurzyński. War-szawa, Polska. Inż. Stanisław Kuhn. Warszawa, Pol-ska. Lek. med. Jan Płoński. Warszawa, Polska. Urzą-dzenie elektroakustyczne do badania tętna płodu i działania serca.

30g, 6/05 **40106**. 25.7 1956. Instytut Leków. Warszawa, Polska. Urządzenie filtracyjne. Dr Stani-sław Rajkowski. Pr.

30h, 2/03 **40089**. 30.11 1955. Fabryka Kosme-tyków „Lechia” Przedsiębiorstwo Państwowe. Po-

znań, Polska. Sposób przeciwdziałania łatwemu rozkładowi azulenu oraz maskowania jego niepożądanego właściwej barwy, zwłaszcza w preparatach kosmetycznych. Dr Adolf Reinholz, mgr Janusz Kachel ski i mgr Kazimierz Stein. Pr.

30h, 2/04 40085. 12.7 1956. Stanisław Bielawka. Kraków, Polska. Sposób otrzymywania heparyny o przedłużonym działaniu.

30h, 13/01 40090. 30.11 1956. Fabryka Kosmetyków „Lechia” Przedsiębiorstwo Państwowe. Poznań, Polska. Środek dezodoryzujący, zwłaszcza kosmetyczny. Dr Adolf Reinholz, mgr Janusz Kachel ski i mgr Kazimierz Stein. Pr.

31c, 12/01 40087. 7.12 1956. Politechnika Wrocławska (Zakład Odlewnictwa). Wrocław, Polska. Osłona naboju gazotwórczego do odlewania pod ciśnieniem. Inż. mgr Zdzisław Samsonowicz. Pr.

31c, 31 40128. 8.11 1956. Romuald Miksa. Kraków, Polska. Urządzenie do wybijania wlewków z wlewnic.

36c, 10/02 40104. 29.10 1956. Michał Kubiak. Poznań, Polska. Kocioł do centralnego ogrzewania, zwłaszcza do ogrzewania lokalu jednopiętrowego lub domku jednorodzinny.

37a, 4 40145. 5.12 1955. Aleksander Ładyński. Warszawa, Polska. Ściana z prefabrykowanych elementów płytowych oraz prefabrykowane elementy płytowe do jej budowy.

37b, 3/01 40124. 16.2 1956. Kieleckie Przedsiębiorstwo Robót Mostowych. Kielce, Polska. Dźwigar azurowy. Inż. mgr Wojciech Barzykowski. Pr.

37e, 4 40121. 22.5 1956. Tadeusz Baudouin de Courtenay. Warszawa, Polska. Urządzenie do mechanicznego wytwarzania na miejscu budowy różnych konstrukcji betonowych, żelbetowych lub żużlobetowych.

39b, 12 40084. 17.9 1956. Wytwórnia Chemiczna Przedsiębiorstwo Państwowe. Polska. Sposób otrzymywania tworzywa sztucznego o dużej plastyczności na bazie nitrocelulozy. Mgr Tadeusz Kapcia, inż. mgr Władysław Kozłowski, inż. mgr Bibiana Kujawa-Penczek i inż. mgr Piotr Penczek. Pr.

40a, 30 40110. 10.12 1956. Legnickie Zakłady Metalurgiczne w budowie Przedsiębiorstwo Państwowe. Legnica, Polska. Sposób elektrolitycznego oczyszczania miedzi. Józef Krochmal, Zygmunt Bartosik i Antoni Przybyś. Pr.

40a, 34/30 40086. 17.10 1956. Zakłady Cynkowe „Welnowiec”. Katowice, Polska. Sposób otrzymywania cynku o czystości około 99,999%. Inż. mgr Henryk Fik i prof. dr inż. Aleksander Krupkowski. Pr.

40c, 9 40108. 10.12 1956. Legnickie Zakłady Metalurgiczne w budowie Przedsiębiorstwo Państwowe. Legnica, Polska. Sposób regeneracji elektrolitu, stosowanego do elektrolitycznego oczyszczania miedzi. Józef Krochmal, Zygmunt Bartosik i Marian Martinez. Pr.

40c, 16/03 40120. 23.1 1957. Stefan. Minc. Warszawa, Polska. Wadim Rafalski. Warszawa, Polska. Jerzy Brzeski. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania toru metalicznego w stanie litym.

42a, 18 40079. 4.11 1955. Bolesław Solarek. Poznań, Polska. Pantograf optyczny.

42f, 32/02 40119. 29.6 1956. Inż. Andrzej Su ski. Warszawa, Polska. Urządzenie elektryczne do

wag, sygnalizujące stan niedoważenia, nadważenia i odważenia towaru..

42g, 21/03 40097. 13.8 1956. Zakłady Przemysłu Metalowego im. H. Cegielskiego Przedsiębiorstwo Państwowe. Poznań, Polska. Samoczynny wyłącznik, zwłaszcza do adapterów. Inż. Bogumił Gibasiewicz. Pr.

42h, 1/03 40102. 21.7 1956. Henryk Norbert. Błonie, Polska. Lupa mikroskopowa ze sprężynowociskową regulacją ostrości wyraźnego widzenia.

42h, 16/01 40100. 10.8 1956. Michał Rzeszowski. Poznań, Polska. Mikrotom saneczkowy.

42h, 23/15 40088. 21.7 1955. Czesław Olszewski. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania efektu plastyczności przezroczy wszelkiego rodzaju oraz przezrocze, wykonane tym sposobem.

42i, 12/03 40138. 19.11 1956. Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica. Gliwice, Polska. Czujnik indukcyjny do pomiaru przemieszczeń. Inż. mgr Adam Stryk. Pr.

42i, 12/05 40136. 19.7 1956. Zakłady Przemysłu Wełnianego im. L. Waryńskiego. Łódź, Polska. Przyrząd do badania izolacyjności cieplnej tkanin. Daniel Boczkowski, Antoni Kokot i Edward Brandt. Pr.

42k, 46/06 40071. 13.8 1956. Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica. Gliwice, Polska. Defektoskop ultradźwiękowy jednoczynnikowy o krótkim czasie martwym. Inż. mgr Józef Tabin. Pr.

42k, 46/07 40109. 16.11 1956. Zakłady Wytwórcze Podzespołów Telekomunikacyjnych Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Kraków, Polska. Półautomat do wzrokowej kontroli powierzchni wałeczków. Inż. Henryk Dobrowolski, inż. mgr Tadeusz Witek i Kazimierz Szczepanek. Pr.

42k, 48 40101. 22.11 1956. Główny Instytut Górnictwa. Katowice, Polska. Sposób sporządzania preparatów do badań mikroskopowych z materiałów łatwopalnych. Franciszek Wańczura i Leon Kurzeja. Pr.

42l, 13/01 40116. 24.9 1956. Jerzy Brożyna. Warszawa, Polska. Witold Romanowski. Warszawa, Polska. Szczypce laboratoryjne.

42m, 33/01 40137. 22.11 1956. Kazimierz Sienicki. Komorów, Polska. Suwak rachunkowy.

42n, 9/04 40103. 6.9 1956. Włodzimierz Uhrynowski. Warszawa, Polska. Mapa przestrzenna oraz sposób jej ukształtowania.

42n, 11/01 40125. 28.1 1957. Ośrodek Pomocy Naukowych. Warszawa, Polska. Urządzenie do badania swobodnego spadku ciał. Edward Strzałka i Bogusław Makowski. Pr.

42n, 11/50 40144. 30.6 1956. Władysław Żółtowski. Warszawa, Polska. Przyrząd do plastycznego przedstawiania zmian rzutów.

42o, 24/01 40134. 21.1 1957. Lubomir Tomaszewski. Warszawa, Polska. Poziomnica — pionownica.

43a, 42/20 40081. 13.8 1956. Akademia Medyczna w Warszawie (Zakład Farmakologii). Warszawa, Polska. Aparat do rejestrowania ruchów małych zwierząt doświadczalnych. Edward Misiewicz. Pr.

45e, 21/12 40072. 28.12 1955. Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa. Warszawa, Polska. Urządzenie do odziarniania kukurydzy. Inż. mgr Bogdan Kietczewski. Pr.

45f, 14 40123. 16.2 1956. Gospodarstwo Pomocnicze Państwowego Zakładu Specjalnego dla Doro-

słych. Zawada, Polska. Podwiązka do regulacji owocowania drzew i sadów. Waclaw Dudzik, Józef Maczek, Józef Pasyk, Józef Maciuszek, Andrzej Drzewiński i Witold Kuczyński. Pr.

45l, 3/01 40094. 16.6 1956. Skarb Państwa (Ministerstwo Zdrowia — Zarząd Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji). Warszawa, Polska. Sposób aktywowania kontaktowych preparatów owadobójczych. Irena Baranowska, Jan Kulesza, Tadeusz Syrowatko i Zdzisław Michalski. Pr.

46a⁴, 8 40076. 18.4 1956. Jerzy Nowak. Elbląg, Polska. Silnik spaliny. Patent dodatkowy do patentu nr 37920.

47g, 26/01 40096. 7.4 1956. Biuro Projektów Urządzeń Przemysłu Hutniczego Przedsiębiorstwo Państwowe. Gliwice, Polska. Zasuwa okularowa do rurociągów. Wincenty Strzeja. Pr.

49c, 21/03 40112. 15.12 1956. Zakłady Wytwórcze Wyodrębnione. Sosnowiec, Polska. Przecinarka taśmowa anodowo-mechaniczna. Inż. Janusz Dobrowolski. Pr.

49e, 14 40141. 4.8 1956. Czechowickie Zakłady Wytwórcze Sprzętu Instalacyjnego. Czechowice, Polska. Samoczynny podajnik przedmiotów, np. nakrętek do urządzenia, służącego do ciągłego gwintowania. Patent dodatkowy do patentu nr 37240.

49h, 27 40140. 27.8 1956. Alfred Grosman. Bydgoszcz, Polska. Płyn lutowniczy do oczyszczania przedmiotów, łączonych spoiwem (lutem) ze stopu cyny z ołowiem.

50c, 16/01 40111. 23.11 1956. Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji. Katowice, Polska. Kruszarka zębata do kruszenia siarczanu glinu. Karol Benda. Pr.

58a, 3 40139. 1.3 1956. Milan Vltavsky. Bratysława, Czechosłowacja. Urządzenie do opóźniania ruchu tłoka w prasach hydraulicznych.

63b, 9 40069. 22.11 1955. Jan Bąkowski. Poznań, Polska. Wózek, zwłaszcza dziecięcy.

63c, 13/01 40070. 23.2 1956. Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego. Warszawa, Polska. Cierny mechanizm różnicowy. Inż. Eugeniusz Doering i inż. Eugeniusz Kosewski. Pr.

63h, 1/06 40080. 9.7 1956. Mieczysław Kucharzski. Łódź, Polska. Rower.

65a¹, 14 40095. 2.2 1956. Biuro Konstrukcyjne Taboru Morskiego. Gdańsk, Polska. Zestaw trzonowy drewnianych jednostek pływających. Inż. Piotr Niewmierzycki i Aleksander Kohane. Pr.

72g, 7/01 40122. 30.4 1956. Tadeusz Puchniewski. Warszawa, Polska. Podziemny schron przeciwlotniczo-gazowy.

74a, 31 40118. 4.1 1957. Feliks Tomczak. Łódź, Polska. Czujnik ciepłno-elektryczny.

79b, 11 40075. 14.10 1955. Pierwsz. 29.10 1954 (Szwecja). Arenco Aktiebolaget. Sztokholm, Szwecja. Maszyna do zwijania tytoniu lub wyrobów tytoniowych w tutki tytoniowe.

80a, 46 40131. 30.6 1956. Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa. Warszawa, Polska. Sposób formowania w formach bez dna oraz transport i rozformowywanie świeżych elementów prefabrykowanych, betonowych i żelbetowych, przy użyciu płyty próżniowej. Inż. mgr Mieczysław Zajbert. Pr.

80b, 1/01 40068. 20.4 1956. Jan Podbielski. Warszawa, Polska. Jan Bąk. Warszawa, Polska. Za-

prawa izolacyjna zabezpieczająca wnętrza budynków przed zawilgoceniem i radioaktywnym zapromienianiem. Patent dodatkowy do patentu nr 39272.

80b, 15/06 40113. 28.8 1956. Feliks Wolski. Warszawa, Polska. Jan Żebrowski. Warszawa, Polska. Sposób wyrobu tworzywa, zwłaszcza do wyrobu elementów budowlanych.

80c, 1 40133. 28.3 1956. Biuro Projektów Przemysłu Materiałów Budowlanych Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania elementów okładzinowych i wykładzinowych do pieców przemysłowych i ogrzewczych. Inż. mgr Stefan Paprocki i inż. mgr Waclaw Góra. Pr. 81e, 88 40067. 30.7 1956. Józef Worobicz. Rembertów, Polska. Samojezdna przeładownica mechaniczna.

83b, 2/20 40074. 21.12 1955. Biuro Projektowania „Metroprojekt”. Warszawa, Polska. Wtórny zegar elektryczny ze wskazaniami sekundowymi. Inż. Zdzisław Jakubowski, inż. Mieczysław Zawadzki i inż. Jan Piekut. Pr.

85c, 1 40126. 29.8 1956. Szczepan Eugeniusz Słowiński. Tomaszów Mazowiecki, Polska. Sposób oczyszczania ścieków powiskozowych.

89c, 4 40135. 3.10 1955. Cukrownia „Strzelin”. Strzelin, Polska. Urządzenie do ciągłej dyfuzji. Prof. dr Stanisław Zagrodzki. Pr.

ZMIANY W REJESTRZE

Grubym drukiem są podane numery rejestru patentów.

33962. Dnia 19.1 1957 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

34094. Dnia 19.2 1957 r. wykreślono wpisy „Portmann Corporation Vaduz (Ks. Liechtenstein)” oraz dokonano wpisów „Anton Portmann Zurych, Szwajcaria”.

36247, 37867. Dnia 22.1 1957 r. wykreślono wpisy „Antoni Wojciechowski Głucholazy, Polska” oraz dokonano wpisów „Głucholaskie Zakłady Papiernicze Głucholazy, Polska”.

36395. Na podstawie orzeczenia Wydziału Spraw Spornych Urzędu Patentowego PRL z dnia 26.5 1955 r. nr Sp. 124/55 r. skreślono wpisy „Aleksy Gołubowski Warszawa, Polska” oraz dokonano wpisów „Warszawskie Zakłady Przemysłu Spirytusowego Warszawa, Polska”.

37065. Dnia 4.1 1957 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

37065. Dnia 17.1 1957 r. wykreślono wpisy „Bogusław Machnicki (Chorzów 3 „Azoty”, Polska) Przedsiębiorstwo Państwowe Rafineria Nafty „Czechowice” (Czechowice, Polska)” oraz dokonano wpisów „Bogusław Machnicki Chorzów, Polska”.

38058. Dnia 19.2 1957 r. wykreślono wpisy „Państwowa Centrala Drzewna Warszawa, Polska” oraz dokonano wpisów „Skarb Państwa (Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego) Warszawa, Polska”.

38212. Orzeczeniem Wydziału Odwoławczego Urzędu Patentowego PRL z dnia 26.11 1956 r. nr Odw. 385/56 patent unieważniono.

38763. Dnia 19.2 1957 r. wykreślono wpisy „Bolesław Janowski Warszawa, Polska. Leon Borkowski Włochy, Polska Tadeusz Janeczek Warszawa, Polska Józef Karbowski Warszawa, Polska. Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych” oraz dokonano wpi-

sów „Zakłady Koksochemiczne „Warszawa” Przedsiębiorstwo Państwowe Warszawa, Polska”.

39371. Dnia 19.2 1957 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

Liczby oznaczają numery rejestru patentów. Patenty, wpisane do rejestru patentów pod tymi numerami, wygasły na podstawie art. 12 lit. a) lub lit. b) rozporządzenia

Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384) oraz zostały wykreślone z tego rejestru.

lit. a)

34351, 35965, 35981, 36497; 36565, 36747, 36763, 36809; 37081, 37445, 37504, 37624, 37630, 37835, 37869, 38103, 38376, 38549, 38967, 38997, 39199, 39459, 39464, 39465, 39466, 39515, 39523, 39527, 39533, 39542;

lit. b) 34627.

31

W Z O R Y

REJESTRACJA WZORÓW UŻYTKOWYCH I ZDOBNICZYCH

Grubym drukiem są podane numery rejestru wzorów użytkowych lub rejestru wzorów zdobniczych. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy i podklasy, do których zaliczono zarejestrowane wzory. Po numerach rejestrów są zamieszczone daty zgłoszenia wzorów w Urzędzie Patentowym PRL i daty rejestracji tych wzorów. Następnie są kolejno zamieszczone imiona i nazwiska lub nazwy, miejsca zamieszkania lub siedziby osób, na których rzecz zarejestrowano wzory, oraz tytuły zarejestrowanych wzorów. Na końcu są podane imiona i nazwiska twórców lub współtwórców zarejestrowanych wzorów użytkowych, jeżeli te wzory są wzorami pracowniczymi. Skrót „Pr.” oznacza, że zarejestrowane wzory użytkowe są wzorami pracowniczymi.

WZORY UŻYTKOWE

(Od nru 10983 do nru 11062)

1a **11059**. 7.6 1956. 26.2 1957. Kopalnia Węgla Kamiennego Szombierki. Bytom, Polska. Zaciek węża gumowego hydrocyklonu, regulujący stopień zagęszczenia zawiesin w wodzie płuczkowej. Paweł Wilpert. Pr.

2b **11037**. 30.7 1956. 13.2 1957. Poznańskie Zakłady Metalowe Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe. Poznań, Polska. Wałek formujący do ciasta, zwłaszcza do formowania pierogów. Janusz Kreczmer i Władysław Organiściak. Pr.

2b **11038**. 30.7 1956. 13.2 1957. Poznańskie Zakłady Metalowe Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe. Poznań, Polska. Wałek do cięcia ciasta, zwłaszcza makaronu. Janusz Kreczmer i Władysław Organiściak. Pr.

3a **10999**. 19.3 1956. 17.1 1957. Maria Biskupska. Poznań, Polska. Biustonosz beznaramiennikowy.

3b **11005**. 13.12 1956. 22.1 1957. Hieronim Bąjon. Warszawa, Polska. Prawidło do krawatów.

3b **11050**. 30.7 1956. 22.2 1957. Bronisława Pacholska. Poznań, Polska. Zaczep krawatowy.

7e **11041**. 2.6 1955. 18.2 1957. Jan Łyżwiński. Gdańsk, Polska. Gwóźdź.

8d **11007**. 26.9 1955. 25.1 1957. Stanisław Jungowicz. Krościenko n. Dunajcem, Polska. Klammerka do wieszania bielizny.

8d **11048**. 17.4 1956. 22.2 1957. Ryszard Zenon Lewiński. Warszawa, Polska. Pralka.

11e **11021**. 16.11 1956. 2.2 1957. Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy „Introdruk”. Warszawa, Polska. Koło-oprawa. Tadeusz Pietraszek. Pr.

11e **11055**. 19.5 1955. 23.2 1957. Edward Zajchert. Poznań, Polska. Przyrząd do szybkiego zszywania akt.

12d **10991**. 2.7 1955. 11.1 1957. Zakłady Elektrod Węglowych 1 Maja. Racibórz, Polska. Kwaso —

i zasadooodporny przyrząd filtracyjny. Stanisław Rajkowski, Karol Nowak i Zofia Kościanek. Pr.

15g **11008**. 20.9 1955. 25.1 1957. Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych Przemysłu Węglowego. Katowice, Polska. Pulpit do maszyn do pisania. Alojzy Szewieczek. Pr.

21a **11013**. 26.10 1956. 28.1 1957. Piotr Mackiewicz. Komorów, Polska. Witold Patronowicz. Pruszków, Polska. Radiowa antena pokojowa.

21f **10987**. 26.3 1956. 3.1 1957. Tadeusz Jabłkiewicz. Łódź, Polska. Biurowa lampa stołowa.

21f **11033**. 11.1 1957. 12.2 1957. Julian Niedziółko. Warszawa, Polska. Oprawka do rur świetlanych.

30d **10989**. 2.11 1956. 4.1 1957. Toruńskie Zakłady Materiałów Opatrunkowych. Toruń, Polska. Podpaska higieniczna. Kazimierz Stemposz i Maksymilian Rafiński. Pr.

30k **11016**. 28.5 1956. 28.1 1957. Zbigniew Tużyński. Poznań, Polska. Rozpylacz do perfum, zwłaszcza kieszonkowy.

31i **11060**. 9.6 1956. 26.2 1957. Biuro Projektów Nr 1. Warszawa, Polska. Komora dezynsekcyjna. Lech Budzyński. Pr.

33c **10988**. 23.3 1956. 4.1 1957. Jadwiga Piaszkowska. Łódź, Polska. Puderniczka.

33d **11018**. 23.5 1956. 30.1 1957. Stanisław Jagielski. Zalesie k. Warszawy, Polska. Namiot.

34c **11015**. 21.5 1956. 28.1 1957. Władysław Kamirski. Wieliczka, Polska. Podstawka pod kolana przy oczyszczaniu podłóg.

34c **11054**. 22.10 1956. 22.2 1957. Spółdzielcza Wytwórnia Chemiczna „Pomoc” Spółdzielnia Pracy. Kraków, Polska. Mazak turystyczny. Franciszek Wolny. Pr.

34f **11029**. 1.6 1956. 9.2 1957. Karol Szmidt. Skolimów, Polska. Wieszak pojedynczy.

34g **10998**. 16.8 1955. 15.1 1957. Bronisław Miadowski. Łódź, Polska. Leżak.

34i **11023**. 20.8 1956. 2.2 1957. Warszawskie Przedsiębiorstwo Robót Drogowych. Warszawa, Pol-

ska. Urządzenie do zamykania szaf bibliotecznych. Dymitr Poniżnik. Pr.

34i 11044. 30.7 1956. 21.2 1957. Piotr Pieprzyci. Poznań, Polska. Pokrowiec do maszyn do pisania.

34k 11011. 29.11 1955. 26.1 1957. Franciszek Słowiński. Katowice, Polska. Ochraniacz do mydła.

34l 10983. 29.3.1955. 2.1 1957. Stefan Borysowicz. Falenica, Polska. Samuel Szpiro. Warszawa, Polska. Wykończeniowy element dla stolarki.

34l 11001. 8.9 1956. 17.1 1957. Roman Bańkowski. Warszawa, Polska. Wieszak o wielostopniowym zawieszaniu.

34l 11039. 30.7 1956. 13.2 1957. Poznańskie Zakłady Metalowe Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe. Poznań, Polska. Wieszak do odzieży. Adam Matuszak. Pr.

34l 11043. 19.7 1956. 21.2 1957. Józef Młodawski. Andrzejów k. Łodzi, Polska. Uchwyt do wieszaka.

36c 11031. 6.6 1956. 9.2 1957. Wacław Wiech. Warszawa, Polska. Władysław Wiéch. Warszawa, Polska. Elektryczny przyrząd do ogrzewania wody do golenia.

37b 11004. 17.10 1955. 21.1 1957. Jerzy Wierzbicki. Warszawa, Polska. Dybel do zamocowywania haków lub wkretów w ścianie.

37b 11017. 29.9 1956. 30.1 1957. Stefan Paprocki. Warszawa, Polska. Pustak.

41c 11032. 5.6 1956. 12.2 1957. Elżbieta Węglowska. Woła Grzybowska, Polska. Kazimierz Osnowski. Milanówek, Polska. Nakrycie głowy.

42n 11020. 19.12 1955. 2.2 1957. Ośrodek Pomocy Naukowych Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Przyrząd ilustrujący pozorny ruch zodiaku. Adam Kościukiewicz. Pr.

42n 11022. 20.12 1955. 2.2 1957. Ośrodek Pomocy Naukowych Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Przyrząd do pogładowego ujęcia zjawisk astronomicznych. Adam Kościukiewicz. Pr.

42n 11047. 11.5 1956. 22.2 1957. Jan Szczepański. Warszawa, Polska. Wacław Sobol. Warszawa, Polska. Terminarz.

42m 10984. 6.8 1956. 2.1 1957. Biuro Projektowania Urządzeń Przemysłu Hutniczego Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Gliwice, Polska. Przyrząd do określania optymalnego położenia obiektu inwestycyjnego. Ludwik Müller. Pr.

44b 11046. 7.7 1956. 21.2 1957. Marian Włockowski. Warszawa, Polska. Alina Bankowska. Warszawa, Polska. Papiernośnica.

45f 11003. 15.6 1956. 21.1 1957. Skoczowskie Zakłady Sprzętu Pożarowego Przedsiębiorstwo Państwowe. Skoczów, Polska. Inżynier. Sylwester Strajner. Pr.

45h 10986. 17.4 1956. 2.1 1957. Stanisław Ignatow. Warszawa, Polska. Pływak wędkarski.

45h 11040. 3.10 1956. 15.2 1957. Lucjan Heflik. Warszawa, Polska. Kołowrotek wędkarski.

47e 11051. 23.3 1956. 22.2 1957. Spółdzielnia Wytwórnia Chemiczna „Pomoc” Spółdzielnia Pracy. Kraków, Polska. Smarownica na smar stały. Franciszek Wolny. Pr.

47f 11009. 11.5 1956. 25.1 1957. Jadwiga Gosztowttowa. Warszawa, Polska. Urządzenie do wytwarzania uszczelnień.

51c 11019. 29.5 1956. 30.1 1957. Bronisław Li-

geża. Łódź, Polska. Struna do instrumentów szarpanych.

52b 11002. 28.4 1956. 19.1 1957. Stefan Puacz. Warszawa, Polska. Igła do haftu.

54b 10993. 15.11 1954. 11.1 1957. Stanisław Wierzbicki. Szczecin, Polska. Zespół druków do księgowości przebitkowej.

54b 10994. 15.11 1954. 11.1 1957. Stanisław Wierzbicki. Szczecin, Polska. Zespół druków do księgowości przebitkowej płac.

63b 11014. 21.5 1956. 28.1 1957. Henryk Huebner. Kalisz, Polska. Podwozie do wózka dziecięcego.

63g 11045. 21.4 1955. 21.2 1957. Jan Jarosz. Kraków, Polska. Osłona ogumienia kół pojazdów mechanicznych przed przebicciem.

64a 11049. 22.3 1956. 22.2 1957. Alfred Stempel. Siemianowice, Polska. Przykrywka do stołu.

64a 11052. 22.10 1956. 22.2 1957. Spółdzielnia Wytwórnia Chemiczna „Pomoc” Spółdzielnia Pracy. Kraków, Polska. Zamknięcie do butelek. Franciszek Wolny. Pr.

69 11028. 27.4 1956. 7.2 1957. Michał Szpejanowski. Wrocław, Polska. Wacława Jaros. Warszawa, Polska. Zbigniew Kenings. Warszawa, Polska. Uchwyt do nożyków do golenia.

70a 11025. 30.5 1956. 6.2 1957. Józef Laskowski. Łódź, Polska. Wielograficzny ołówek mechaniczny.

70a 11026. 30.5 1956. 6.2 1957. Józef Laskowski. Łódź, Polska. Ołówek mechaniczny jednograftowy.

70d 10985. 17.11 1955. 2.1 1957. Ludwik Rzepkiewicz. Katowice, Polska. Józef Wardas. Katowice, Polska. Przybornik biurowy.

70e 11006. 26.9 1955. 25.1 1957. Stanisław Jungowicz. Krościenko n. Dunajcem, Polska. Przybór do kreśleń technicznych.

70e 11024. 30.5 1956. 6.2 1957. Józef Laskowski. Łódź, Polska. Temperówka do grafitów, zwłaszcza do grafitów ołówków mechanicznych.

70e 11027. 26.5 1956. 7.2 1957. Bronisław Zdrojek. Nadarzyn, Polska. Temperówka do grafitów, zwłaszcza do grafitów ołówków mechanicznych.

70e 11035. 17.11 1955. 12.2 1957. Bolesław Pleń. Kraków, Polska. Przytrzymaacz do rysownicy.

70e 11042. 28.6 1956. 20.2 1957. Józef Bońkowski. Lublin, Polska. Temperówka do ołówków.

74a 11010. 28.1 1955. 26.1 1957. Tadeusz Kędzierski. Katowice, Polska. Urządzenie do wykrywania i sygnalizowania miejscowego podwyższenia temperatury.

77f 10990. 17.2 1956. 8.1 1957. Edward Lubasiński. Warszawa, Polska. Zabawki w postaci strzelby-wiatrówki.

77f 10995. 13.9 1956. 12.1 1957. Marian Sarnowski. Warszawa, Polska. Artur Władysław Karaszkievicz. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci chodzącego zwierzęcia.

77f 11000. 28.5 1956. 17.1 1957. Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy Metalowców z odp. udz. Poznań, Polska. Mechanizm napędowy. Janusz Kreczmer. Pr.

77f 11012. 4.6 1956. 26.1 1957. Marian Urbańczyk. Warszawa, Polska. Jan Stroschneider. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci zegarka na rękę.

77f 11030. 1.6 1956. 9.2 1957. Jan Dziurzyński.

Warszawa, Polska. Zdzisław Starzewski. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci pistoletu wodnego.

77f 11034. 27.9 1954. 12.2 1957. Stanisław Herod. Warszawa, Polska. Stefan Ciarka. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci koparki mechanicznej.

77f 11056. 28.11 1955. 23.2 1957. Józef Jaszczyn. Przemysław, Polska. Zabawka.

77f 11057. 14.1 1957. 25.2 1957. Remigiusz Sygodziński. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci łuku strzeleckiego.

77f 11061. 7.5 1956. 27.2 1957. Bronisław Mańkowski. Warszawa, Polska. Drzwi płytowe.

77f 11062. 10.5 1956. 27.2 1957. Marian Krzysztofiak. Wąweli, Polska. Pistolet kapiszonowy.

81a 11036. 6.5 1955. 12.2 1957. Wacław Langner. Łódź, Polska. Bela pakowego papieru w arkuszach w oszczędnym opakowaniu do transportu.

81c 11058. 2.2 1956. 25.2 1957. Jan Płachecki. Warszawa, Polska. Mieczysław Muszka. Warszawa, Polska. Opakowanie skrzynkowe.

82a 10997. 2.3 1956. 15.1 1957. Julian Maron. Bielsk Podlaski, Polska. Suszarnia systemu „Vilhja” do suszenia zboża i nasion.

85h 11053. 22.10 1956. 22.2 1957. Spółdzielcza Wytwórnia Chemiczna „Pomoc” Spółdzielnia Pracy. Kraków, Polska. Pływak do zamykania płuczki ustępowej. Franciszek Wolny. Pr.

86c 10992. 20.8 1956. 11.1 1957. Spółdzielnia Inwalidów „Rudzianka”. Łódź, Polska. Włosianka krawiecka. Stanisław Lechowski i Henryk Pruszkowski. Pr.

87a 10996. 19.9 1956. 15.1 1957. Jan Wiśniewski. Warszawa, Polska. Pokrętko zapadkowe.

WZORY ZDOBNICZE

(Od nru 7222 do nru 7227)

3 7227. 8.2 1957. 26.2 1957. Kazimiera Szymańska. Warszawa, Polska. Broszka.

5 7222. 22.11 1955. 8.1 1957. Jan Bąkowski. Poznań, Polska. Wózek dziecięcy.

6 7225. 24.10 1956. 25.2 1957. Wytwórnia Aparatury Oświetleniowej „Elektrometal” Spółdzielnia Pracy. Kraków, Polska. Żyrandol do oświetlania izb.

9 7223. 20.4 1956. 11.1 1957. Michał Szpejankowski. Wrocław, Polska. Wacława Jaros. Warszawa, Polska. Zbigniew Kenings. Warszawa, Polska. Zabawko w postaci osiołka.

12 7224. 13.10 1956. 21.1 1957. Edmund Maliszewski. Warszawa, Polska. Klammerka do włosów.

17 7226. 3.12 1956. 25.2 1957. Bohdan Berg. Warszawa, Polska. Tadeusz Kamiński. Warszawa, Polska. Poczta.

ZMIANY W REJESTRZE

Grubym drukiem jest podany numer rejestru wzoru użytkowego

9336. Dnia 13.12 1956 r. wykreślono wpis o wykreśleniu wzoru użytkowego.

WYKREŚLENIA Z REJESTRÓW

Grubym drukiem są podane numery rejestru wzorów użytkowych i rejestru wzorów zdobniczych. Prawa z rejestracji wzorów użytkowych i wzorów zdobniczych, wpisanych do rejestrów pod tymi numerami, wygasły na podstawie art. 98 lit. a) lub lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384), a wzory te zostały wykreślone z tych rejestrów. Po numerach rejestru wzorów użytkowych i rejestru wzorów zdobniczych są podane daty wygaśnięcia praw z rejestracji wzorów.

WZORY UŻYTKOWE

Lit. a)

9541.	30.11 1956	9791.	13.9 1956
9749.	13.7 1956	9792.	13.9 1956
9751.	20.7 1956	9794.	19.9 1956
9757.	7.8 1956	9800.	3.10 1956
9763.	18.8 1956	9801.	4.10 1956
9765.	20.8 1956	9804.	8.10 1956
9769.	2.9 1956	9805.	9.10 1956
9771.	3.9 1956	9812.	4.11 1956
9772.	3.9 1956	9820.	13.11 1956
9774.	4.9 1956	9822.	14.11 1956
9779.	5.9 1956	9824.	19.11 1956
9781.	6.9 1956	10279.	31.1 1956
9783.	6.9 1956	10351.	6.9 1956
9784.	6.9 1956	10404.	30.9 1956
9786.	7.9 1956	10410.	30.9 1956
9787.	7.9 1956	10411.	30.9 1956
9790.	13.9 1956	10412.	30.9 1956

Lit. b)

9938	8.1 1957	9935.	30.10 1956
-------------	----------	--------------	------------

WZORY ZDOBNICZE

Lit. a)

7144.	8.6 1956	7147.	18.10 1956
7145.	5.10 1956	7174.	11.3 1955
7146.	15.10 1956	7191.	21.10 1955

ZAWIADOMIENIE

Administracja Wydawnictw Urzędu Patentowego PRL zawiadamia, że **Kalendarz-Informator Racjonalizatora na rok 1958**, zawierający informacje z zakresu przepisów prawnych o wynalazczości pracowniczej, ukaże się w druku już w końcu sierpnia b. r. i będzie wysyłany wyłącznie na zamówienia.

Ze względu na ograniczony nakład zamówienia na **Kalendarz-Informator** należy bezzwłocznie przesyłać pod adresem: **Administracja Wydawnictw Urzędu Patentowego PRL, Warszawa, Al. Niepodległości nr 188**, z podaniem ilości egzemplarzy i dokładnego adresu wysyłkowego.

UDOSKONALENIA TECHNICZNE

ŚWIADECTWA O DOKONANIU UDOSKONALEŃ TECHNICZNYCH

(Od nru 12803 do nru 13052)

Grubym drukiem są podane numery świadectw o dokonaniu udoskonaleń technicznych. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy i podklasy, do których zaliczono udoskonalenia techniczne. Po numerach świadectw o dokonaniu udoskonaleń technicznych są kolejno zamieszczone daty wystawienia tych świadectw, imiona i nazwiska twórców lub współtwórców udoskonaleń technicznych oraz tytuły tych udoskonaleń.

5b 12825, 12826. 8.12 1956. Mgr inż. Ernest Nowak i inż. Piotr Fryc. Wrębiarka w postaci pługa do urabiania i ładowania urabianych minerałów, zwłaszcza węgla kamiennego.

5d 12827. 8.12 1956. Mgr inż. Ernest Nowak. Sposób przesuwania przenośnika pancernego za pomocą liny.

6b 12866. 14.12 1956. Jan Babis. Przystosowanie aparatu IV techniki do produkcji rektyfikatu I gatunku.

8a 12960—12964. 19.12 1956. Antoni Grzesiak, Tadeusz Kwiatkowski, Dyrych Linde, Zygmunt Wojciechowski i Ryszard Bednarski. Sposób odklejania tkanin z jedwabiu sztucznego za pomocą roztworu kwasu solnego na zimno.

8k 12903, 12904. 15.12 1956. Jerzy Giermaziak i Tadeusz Drobnik. Apretura wytwarzana z produktów krajowych, służących do usztywniania tkaniny.

12h 12868. 14.12 1956. Mgr Włodzimierz Grabowicz. Zwiększenie wydajności fenilo-metylopyrazolonu dzięki zastosowaniu nowego sposobu oznaczania analitycznego.

12i 12869, 12870. 14.12 1956. Inż. Bogusława Łobacz i inż. Marian Wieczorek. Sposób produkcji wykrywaczy dwutlenku siarki do półanalizy oznaczeń stężeń SO_2 w powietrzu.

12i 12871—12873. 14.12 1956. Inż. Bogusława Łobacz, inż. Marian Wieczorek i inż. Janusz Chrzanowski. Metoda produkcji wykrywaczy siarkowodoru do półanalizy oznaczeń jego zawartości w powietrzu.

12i 12888. 14.12 1956. Inż. Stanisław Womela. Sposób otrzymywania chlorku siarki o czystości nadającej się do analizy.

12n 12832. 8.12 1956. Zygmunta Wojciechowski. Sposób otrzymywania czystego azotanu srebrowego z młku srebrowego.

12o 12829, 12830. 8.12 1956. Prof. dr. Wacław Leśniański i mgr inż. Alfred Hopfinger. Sposób alkilowania aromatów chlorkami alkilowymi w obecności aktywowanego glinu metalicznego i powstałych z niego ciekłych kompleksów.

12o 12885—12887. 14.12 1956. Mgr Henryk Szymura, inż. Marian Wojciechowski i Elżbieta Piontek. Sposób produkcji czystego 1,2-dwubromoetanu.

12o 12896, 12897. 14.12 1956. Mgr inż. Henryk Szymura i inż. Jan Zalewski. Sposób produkcji o-nitrofenolu do celów wskaźnikowych oraz czystego.

12p 12867. 6.12 1956. Mgr Włodzimierz Grabowicz. Jakościowe określanie fenilohydrazyny.

13a 12804, 12805. 7.12 1956. Inż. Witold Szupejko i inż. Stanisław Wiernicki. Przerobienie wodnorurkowego kotła „Fremis-Freudenberg” w celu zwiększenia jego wydajności i sprawności.

13b 12900—12902. 15.12 1956. Inż. Wojciech Tuszyński, inż. Jerzy Rudowski i inż. Edward Wersecki. Ulepszenie instalacji stacji zmniejszenia wody do kotłów parowych w zakładach mleczarskich.

15l 12854—12857. 10.12 1956. Eugeniusz Rydyński, Czesław Puchalski, Feliks Lewandowski i inż. Karol Gruszczyński. Celowa zmiana receptury farb do drukowania na folii polichlorku winylu.

18a 12986—12997. 19.12 1956. Inż. Jakub Wechsberg, inż. Stanisław Pierzynka, inż. Zygmunt Sojecki, inż. Polewla, inż. Radomiński, Mieczysław Jurczyk, mgr Halina Studnicka, mgr Jerzy Gierasimow, Zwoliński, inż. Jan Zawitniewicz, inż. Eryk Kubina i inż. Jan Tarabula. Sposób wyzyskania odpadków z pieców przewałowych jako dodatku do topnika wielkopieczowego.

18b 12950—12952. 19.12 1956. Wiktor Niedziółko, inż. Juliusz Kuźniar i inż. Władysław Miskisz. Sposób spiekania otoczek żeliwnych w postaci brykietów, służących do przetapiania w żeliwiaku.

19a 12925. 17.12 1956. Kazimierz Adamowski. Przyrząd do mierzenia luzów w stykach szyn.

20f 12828. 8.12 1956. Ryszard Pochylczuk. Urządzenie do chłodzenia hamulców wagonowych.

21a 12843, 12844. 8.12 1956. Leonard Stasiak i Stefan Kopacki. Przyrząd do sprawdzania liczników abonentów w łącznicy automatycznej typu „Strowgera”.

21c 12840—12842. 8.12 1956. Antoni Jankowski, Jan Borysiak i Czesław Skalik. Wyłącznik samoczynny do wiertarki, ograniczający głębokość wiercenia.

21c 12845—12849. 7.12 1956. Inż. Józef Mnich, inż. Walenty Gunia, Tadeusz Gunia, Tomasz Bęben i Andrzej Wojnar. Ulepszenie procesu technologicznego produkcji masy kablowej A i B.

21c 12853. 10.12 1956. Zdzisław Kamiński. Przelącznik do poduszki elektrycznej.

21c 12998, 12999. 20.12 1956. Kazimierz Bajer i Jan Kaczaiko. Sposób sterowania silnika krosna za pomocą drażka wyłączającego sprzęgło.

21c 13000. 20.12 1956. Antoni Szaniawski. Urządzenie do samoczynnego podłączania linii rezerwowej dla stacji transformatorowych bez użycia pomocniczego źródła napięcia.

21c 13006. 20.12 1956. Piotr Wasilewski. Zmiana konstrukcji mufy słupowej typu UM.

21c 13008. 20.12 1956. Piotr Wasilewski. Pręt do łączenia kablowych żył miedzianych z aluminium.

21g 12837—12839. 8.12 1956. Mgr inż. Szymon Firko-wicz, Stanisław Winształ i Ryszard Zysk. Ulepszenie lampy 6 P 3 S.

22f 12998. 14.12 1956. Witold Chmielarski. Zastosowanie odpadów z płuczki bieli do napelniania mufli w razie braku cynku przy produkcji bieli cynkowej.

22g 13043. 20.12 1956. Mgr inż. Władysław Dobrzański. Opracowanie receptury tuszu czerwonego do rejestratorów piórkowych.

22h 13049. 20.12 1956. Inż. Ryszard Żelechowski. Zastosowanie odpadów tkaniny filtracyjnej z polichlorku winylu do wytwarzania lakierów, farb i klejów.

22i 12881. 14.12 1956. Izidor Machowski. Zmiana instalacji oraz procesu technologicznego przy produkcji kleju bursztynowego z odpadów skór chromogarbowanych.

23c 12803. 6.12 1956. Inż. Janusz Brzosko. Odolniacz odśrodkowy do oczyszczania sprężonego powietrza.

25a 12953. 20.12 1956. Grzegorz Giller. Zmechanizowana i zautomatyzowana saneczkowa maszyna dziewiarska do produkcji pilotek dziecięcych.

27c 12821. 7.12 1956. Inż. Franciszek Kłyk. Wirnik wentylatora promieniowego, posiadający łopatki wchowane w dwóch płaszczyznach.

29a 13028, 13029. 20.12 1956. Marian Deląg i Julian Hartman. Ulepszenie napędu gara do czesarki płaskiej typu PL.

29b 12913, 12914. Wacław Gołabek i Feliks Dobrowolski. Sposób odzyskiwania polimeru do mas wtryskowych z osadu polimeru odsączonego z wód zagęszczonych.

32a 13025—13027. 20.12 1956. Mgr Edmund Unisławski, Mieczysław Tarkowski i Józef Oleksak. Sposób produkcji azurowych wyrobów szklanych przez prasowanie.

35a 12972, 12973. 19.12 1956. Inż. Mikołaj Filipowicz i Edmund Szumilas. Podnośnik hydrauliczno-pneumatyczny do odciągania ciężkich przedmiotów.

35c 13034, 13035. 20.12 1956. Józef Witczak i Piotr Szczepańczyk. Zmontowanie na ciągniku Ursus wciągarki napędzanej silnikiem ciągnika.

36c 12831. 8.12 1956. Józef Cieślak. Grzejnik do centralnego ogrzewania.

- 36c 12919, 12920. 15.12 1956. Inż. Kazimierz Jaskulski i Marian Kępski. Kanał prefabrykowany sieci ciepłej z płyt łukowych.
- 37b 12882, 12883. 14.12 1956. Mgr inż. Wacław Zalewski i mgr inż. Zenon Zieliński. Zastosowanie dźwigarów kablobetonowych o niepełnym, oszczędnym przekroju.
- 37b 12956—12959. 19.12 1956. Inż. Jerzy Domaszewski, Jan Skibiński, inż. Andrzej Szymkowski i Tadeusz Dąbrowski. Zastosowanie cementu marki „150 Podgrodzie” do produkcji płyt stropowo-rusztowych z gazobetonu.
- 37d 12889—12893. 14.12 1956. Inż. Jerzy Tadeusiak, Paweł Szwejkowski, Józef Radziszewski, Henryk Cieślak i Bolesław Pierzchała. Zastosowanie typowego okna zespolonego z wywietrznikiem zamiast przewodów wentylacyjnych.
- 37e 12947—12949. 19.12 1956. Mgr inż. Antoni Tarcewski, mgr inż. Włodzimierz Gałań i Jan Pierzchała. Blok wielkowymiarowy do wykonywania murów piwnicznych.
- 37f 12924. 17.12 1956. Inż. Stanisław Szczerba. Brama obrotowa w boksach garaży samochodowych.
- 38h 12806—12820. 7.12 1956. Inż. Michał Kryczko, inż. Stefan Elwertowski, inż. Zbigniew Fatyga, inż. Wacław Pasternak, inż. Zofia Łukawska, Jan Gajewski, inż. Stanisław Leszczyński, Tadeusz Parandyk, Tadeusz Wydrych, Stanisław Wójcik, Stanisław Mazur, Roman Grabowski, Jan Cuprian, Stanisław Tylkowski i Tadeusz Klimasiński. Ulepszenie sposobu barwienia twardych płyt pilśniowych.
- 38h 12916—12918. 15.12 1956. Inż. Mieczysław Szlachetko, Władysław Sasim i Kazimierz Kalinowski. Suszarka rusztowa z opłomek spłaszczonych, służąca do suszenia łuszczyki i sklejki.
- 39a 12862, 12863. 10.12 1956. Stefan Zieliński i Alfons Perz. Urządzenie zabezpieczające przed opadnięciem płytę grzejną prasy wulkanizacyjnej.
- 42k 12852. 10.12 1956. Franciszek Bronowicki. Przyrząd służący do jednoczesnego pomiaru ciśnienia w dętkach i w komorze sprężania silnika.
- 42l 12927. 18.12 1956. Mgr inż. Mieczysław Frąckowiak. Sposób oznaczania zanieczyszczeń włókien lnianych.
- 45b 13003—13005. 20.12 1956. Henryk Gosiewski, Michał Hoffman i Janusz Zegarowski. Poszerzone radełko z kulką do siewnika SHL.
- 45e 12929—12932. 18.12 1956. Michał Orszak, Jerzy Szulc, Franciszek Kaleta i Emanuel Mika. Przyrząd do oddzielania plew od słomy (zbieracz plew) przy kombajnie S-4.
- 45f 13001, 13002. 20.12 1956. Michał Troicki i Romuald Dudziński. Przyrząd do cięcia darniny.
- 47d 12824. 7.12 1956. Jan Rzitki. Ogniwo łącznikowe do łańcuchów.
- 47e 12945. 18.12 1956. Franciszek Michalik. Urządzenie pneumatyczne do napędu smarownicy.
- 47f 12946. 19.12 1956. Maksymilian Kuczera. Przyrząd do wycinania owalnych uszczeltek.
- 48a 13007. 20.12 1956. Tadeusz Horecki. Wanna galwaniczna z obrotową szyną katodową.
- 49a 12933—12936. 18.12 1956. Józef Kocielski, Antoni Haumel, Wojciech Bednarski i Mieczysław Skibiński. Prowadnica głowicy z nożami skrawającymi do szybkościowego wytaczania głębokich otworów.
- 49a 12971. 19.12 1956. Zbigniew Goszcz. Przyrząd do obróbki na tokarce przedmiotów o przekroju eliptycznym.
- 49a 13009—13013. 20.12 1956. Franciszek Kąklewski, Andrzej Sypniewski, Józef Pyrzyński, Edmund Wiącek i Zygmunt Chojnowski. Przystosowanie wiertarki ośmiowrzecionowej do obsługiwaną jej przez jednego pracownika.
- 49a 13036, 13037. 20.12 1956. Inż. Józef Mac i Stanisław Złamaniec. Przyrządy do obróbki zgrubnej i wykończającej skrzynki biegów.
- 49a 13039—13042. 20.12 1956. Czesław Zajadacz, Tadeusz Trykowski, Mieczysław Łapczyński i Stanisław Czernik. Przystosowanie zwykłej tokarki do toczenia ramion skrzydełek lnarskich.
- 49c 12864. 14.12 1956. Paweł Sikora. Przyrząd do wyrobu spinaczy do włosów „fryzjerek”.
- 49c 12895. 14.12 1956. Czesław Winter. Zastosowanie napędu elektrycznego do nożyc ręcznych, służących do cięcia blach.
- 49c 12899. 14.12 1956. Leon Montewski. Przyrząd do wycinania otworów w stali do wyrobu ram okiennych
- 49c 13016, 13017. 20.12 1956. Franciszek Pietraszewski i Stanisław Skręt. Półautomat do prostosowania i cięcia taśmy stalowej.
- 49d 12974, 12975. 19.12 1956. Zbigniew Goszcz i Bolesław Jarząbek. Przyrząd do obwiedniowego frezowania eliptycznych kół zębatach.
- 49d 12976. 19.12 1956. Bolesław Jarząbek. Przyrząd do frezowania zębatach kół eliptycznych.
- 53c 12836. 8.12 1956. Józef Bator. Sposób produkcji szynek w puszkach z surowca mrożonego.
- 50c 12894. 14.12 1956. Paweł Brzyśko. Urządzenie do chwywania pyłu węglowego unoszącego się z zespołu młynów „Loescha”.
- 50c 12905—12907. 15.12 1956. Wacław Brzozowicz, Eugeniusz Mazurkiewicz i Antoni Gołębiowski. Kruszarkamłynek do przemianu żużla wielkopiecowego.
- 53c 12922, 12923. 17.12 1956. Józef Wróbel i Jerzy Zumer. Celowa zmiana pasteryzatorów A. P.V. do pasteryzacji masy jajowej.
- 53i 12954, 12955. 19.12 1956. Mgr Antoni Świerczyński i mgr Zdzisław Pazoła. Zastosowanie nowego surowca -albuminy z mleka do produkcji hydrolizatów białkowych.
- 53i 12965—12970. 19.12 1956. Mgr Antoni Świerczyński, mgr Aleksander Reihhercs, Antoni Rutkowski, Leon Nowacki, mgr Stefan Wojtkowiak i Jan Frankowski. Sposób otrzymywania koncentratów białkowych z ekstrahowanych skwarek oraz wykorzystanie ich do wytwarzania przypraw.
- 53k 12926. 18.12 1956. Czesław Jankowski. Opracowanie receptury orzeźwiającego napoju miętowego.
- 54b 12834, 12835. 8.12 1956. Inż. Emil Breguła i inż. Stefan Wasiak. Sposób wyrobu otwartego worka papierowego płyno-szczelnego do opakowania ciekłej kalafonii, żywicy, pyłków i asfaltów.
- 58a 13030—13033. 20.12 1956. Paweł Trompeta, August Krupa, Franciszek Anderski i Karol Biada. Wykonanie i zabudowanie do prasy hydraulicznej 2300 ton dodatkowego rozdzielacza.
- 59b 13038. 20.12 1956. Augustyn Stefański. Ulepszony sposób połączenia rur wymiennych biegnących przez mury.
- 61a 12940, 12941. 18.12 1956. Tadeusz Piprek i Edward Gołąb. Przezroczysty, np. celofanowy lub astralonowy hełm chroniący pracowników w zapyłonym powietrzu.
- 61a 12942, 12943. 18.12 1956. Tadeusz Piprek i Stefan Kolarczyk. Hełm, zabezpieczający pracowników przed szkodliwym działaniem pyłu i dymu w wytwórni masy elektrodowej.
- 63c 12850, 12851. 10.12 1956. Wacław Klawikowski i Włodzimierz Oleszczuk. Gazogenerator z urządzeniem zapewniającym dostatecznie oczyszczenie gazu wytwarzanego przez spalenie torfu.
- 63c 13015. 20.12 1956. Leon Tomaka. Ulepszenie pompy hamulcowej samochodu „Star 20”.
- 63c 13018—13020. 20.12 1956. Roman Moroż, Wanda Wielec i Jan Czaplą. Zastosowanie sprzęgła między silnikiem a skrzynką redukcyjną koparki „Skoda D-500”.
- 63c 13021—13023. 20.12 1956. Inż. Piotr Pałuszny, Marian Wiewiórca i Henryk Mazurek. Zmiana konstrukcji podnośnika szyby do samochodu M-20.
- 63d 13014. 20.12 1956. Edward Dutka. Sposób renowacji zniszczonych tarcz kół samochodu „Skoda 1101”.
- 63f 13024. 20.12 1956. Inż. Piotr Pałuszny. Klamki z tworzywa sztucznego do zamków samochodu „Star 20”.
- 66a 12822, 12823. 7.12 1956. Janusz Wiltowski i Bronisław Puzio. Klatka do uboju nutrii za pomocą prądu elektrycznego.
- 67a 12982. 19.12 1956. Wiesław Siemieniacki. Ulepszony stół do szlifowania stopni schodowych.
- 71c 12874—12878. 14.12 1956. Stanisław Niemczyk, Ryszard Twardowski, Władysław Birecki, Rudolf Mandelka i Jan Frach. Maszynka do krojenia skóry twardej.
- 75a 12977, 12978. 19.12 1956. Jan Waszczuk i Marian Jodłowski. Przyrząd do wyciskania znaków na wałkach metalowych.
- 80a 12858, 12859. 10.12 1956. Leopold Załuski i Andrzej Krzeczewski. Ulepszony sposób produkcji cegły przy użyciu katralek żelbetowych.
- 80a 12879, 12880. 14.12 1956. Inż. Karol Waniek

i Erwin Paździor. Przeróbiecie pustaczarki na wibroprasę do produkcji kostki trylinki.

80b 12908—12912. 15.12 1956. Dr inż. Włodzimierz Skalmowski, mgr. inż. Maciej Mączyński, mgr. inż. Jan Bartoszek, mgr inż. Józef Bojanowski i Henryk Jędrzyk. Sposób otrzymywania smół stabilizowanych o zawartości asfaltu do 35%.

80b 13044—13048. 22.12 1956. Inż. Henryk Kaczmarczyk, inż. Stanisław Rojek, inż. Leonard Przybyła, Werner Skrzypek i Hubert Sklarczyk. Zastosowanie olejów pakowych i smoły pakowej do produkcji smoły drogowej.

80b 13050—13052. 21.12 1956. Inż. Cyryl Sawko, Wiera Kołomicowa i Wiesław Brustman. Opracowanie receptury szkliwa kaflarskiego.

81a 12833. 8.12. 1956. Zygmunt Wojciechowski. Taśmowa praca do przygotowywania i pakowania drobiu.

81e 12865. 14.12 1956. Wojciech Rendchen. Ulepszenie przenośników taśmowych i zastosowanie ich do sortowania porcelany.

81e 12884. 14.12 1956. Mieczysław Kudelski. Przyrząd do przetaczania beczek za pomocą dwóch par rolek.

81. 12928. 18.12 1956. Ryszard Siudalski. Urządzenie do napełniania worków.

81e 12980, 12981. 19.12 1956. Albin Badura i Leon Duchnik. Urządzenie do usypywania hałdy.

81e 12983—12985. 19.12 1956. Zbigniew Piotrowicz, Marian Fuchs i Aleksander Szwara. Łopata mechaniczna do ciągnika.

82a 12937, 12938. 18.12 1956. Ryszard Murawski i Aleksander Piotrowski. Urządzenie do podsuszania makaronu rurkowego oraz do układania go w kasety.

82a 12944. 18.12 1956. Stefan Wnitek. Suszarka talerzy po ich umyciu.

84c 12860, 12861. 10.12 1956. Inż. Jan Puścikowski i Rudolf Turber. Ulepszony pojemnik do betonowania podwodnego.

87a 12939. 18.12 1956. Mgr inż. Jan Jarocki. Imadło ślusarskie z pneumatycznym dociskiem szcęk.

87a 12979. 19.12 1956. Marian Kowalczyk. Urządzenie do czyszczenia maszyn podczas ich naprawy.

88a 12921. 15.12 1956. Eugeniusz Duda. Zmiany regulacji turbiny wodnej „Kaplana Escher Wyss” w elektrowni Grajówka.

89k 12915. 15.12 1956. Mgr inż. Władysław Brzyski. Lepsze wykorzystanie krochmalu odpadkowego z wód po rynnkach i pralniach.

17

OPISY PROJEKTÓW WYNAŁAZCZYCH

OPISY PATENTOWE

Urząd Patentowy PRL opublikował drukiem 168 opisów patentowych. Poniżej są podane tytuły (nazwy) opatentowanych wynalazków, przedstawionych w tych opisach. Przed tymi tytułami są zamieszczone klasy, podklasy, grupy i podgrupy, do których zaliczono opatentowane wynalazki, oraz numery opisów patentowych. Po tytułach wynalazków są podane daty opublikowania tych wynalazków.

1 a, 13	39254	Sposób rozdzielania mieszaniny rozdrobnionej rudy surowej lub materiałów podobnych, składającej się z cząstek o różnych ciężarach właściwych, oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 10.12 1956.
1 a, 17	39305	Urządzenie do elektrokinetycznego odwadniania szlamów. 15.1 1957.
2 c, 1	39472	Sposób wytwarzania chleba razowego. 18.1 1957.
4 c, 18	38479	Bezpiecznik przeciwplamienny do urządzeń spawalniczych i natryskowych. 25.1 1957.
4 c, 21	39579	Sposób oczyszczania gazociągów z osadów naftalenowych. 10.1 1957.
5 a, 38/10	36915	Składany maszt do otworów wiertniczych. 15.9 1956.
5 a, 39/20	36954	Sposób zamykania wody w otworach mroźniowych, zwłaszcza przy głębieniu szybów w złożach solnych oraz użycie rur mroźniowych jako okładzinowych. 20.8 1956.
5 b, 23/20	36969	Ręczna wrębiarka. 15.9 1956.
5 c, 9/01	38490	Obudowa przyczółkowa wyrobisk chodnikowych. 25.1 1957.
6 b, 16/02	39506	Sposób otrzymywania gliceryny z cieczy pofermentacyjnych. 8.1 1957.
8 a, 25/01	39582	Sposób przygotowania osnowy z przędzy celulozowej do wyrobu tkaniny kolorowej. 10.1 1957.
8 a, 32/02	39537	Sposób wytwarzania filcu. 10.1 1957.
8 d, 6/05	38891	Pralnica z pionowo ustawionym dziurkowanym bębniem obrotowym. 1.12 1956.
8 k, 1/08	38486	Sposób nadawania tkaninom i wyrobom włókienniczym właściwości owadobójczych. 25.1 1957.
6 k, 1/08	38487	Sposób nadawania tkaninom właściwości owadobójczych. 10.2 1956.
8 k, 1/30	39497	Sposób utrwalania tkanin z poliamidów. 18.1 1957.

8 k, 1/30	39568	Sposób uszlachetniania tkanin utworzonych całkowicie lub częściowo z celulozy i zawierających produkty kondensacji żywic. 10.1 1957.
8 k, 1/30	39569	Sposób uszlachetniania materiałów włókienniczych, utworzonych całkowicie lub częściowo z celulozy i zawierających produkty kondensacji żywic. 10.1 1957.
8 k, 3	38905	Sposób wygrzewania wszelkiego rodzaju tkanin, zaimpregnowanych środkiem do ich uwodoodpornienia oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 1.12 1956.
6 m, 10/02	39301	Sposób barwienia skór futerkowych na surowo. 15.11 1956.
12 a, 5	39282	Laboratoryjny aparat do destylacji wody. 20.12 1956.
12 d, 13	38491	Filtr ciśnieniowy typu poziomego do filtrowania wody. 25.1 1957.
12 k, 11	39563	Sposób wytwarzania nitroprusydku sodowego, czystego do analiz. 10.1 1957.
12 n, 3	39526	Sposób wytwarzania siarczanu manganowego. 25.1 1957.
12 n, 4	37003	Sposób usuwania jonów magnezu i wapnia z siarczanu niklu, zwłaszcza z siarczanu niklu otrzymywanego z ługów odpadowych po elektrolizacji miedzi. 30.10 1956.
12 o, 1/03	39477	Sposób wytwarzania węglowodorów z tlenu węgla i wodoru. 15.1 1957.
12 o, 7/01	39277	Sposób otrzymywania formaldehydu z metanolu. 20.12 1956.
12 o, 11	39258	Sposób otrzymywania syntetycznych olejów. 10.12 1956.
12 o, 11	39260	Sposób wytwarzania środków powierzchniowo-czynnych z tlenu etylenu i syntetycznych kwasów tłuszczowych. 30.11 1956.
12 o, 11	39494	Sposób otrzymywania kwasów czterooksydipinowych. 18.1 1957.
12 o, 25	38492	Sposób otrzymywania naftenianów metali ciężkich. 10.12 1956.
12 o, 25	39535	Sposób wyodrębniania mentolu z olejku miętowego. 10.1 1957.
12 o, 29/01	39522	Sposób otrzymywania soli kwasu p-hydroksybenzoesowego. 25.1 1957.
12 p, 1/01	39565	Sposób wytwarzania 4-etylopirydyny. 10.1 1957.

ZNAKI TOWAROWE

REJESTRACJA

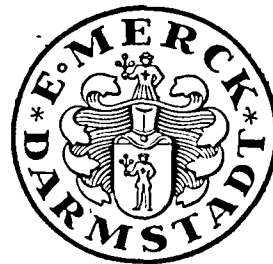
(Od nru 39335 do nru 39408 i do nru 39410
do nru 39449)

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych. Po numerach rejestru są zamieszczone daty zgłoszenia znaków towarowych w Urzędzie Patentowym PRL i daty rejestracji tych znaków. Po skrócie „Pierwsz.” jest podana data zgłoszenia zagranicznego, uzasadniającego prawo pierwszeństwa, oraz w nawiasach nazwa kraju, w którym dokonano tego zgłoszenia. Następnie są kolejno zamieszczone nazwy i siedziby oraz rodzaj i zakres działania przedsiębiorstw, na których rzecz zarejestrowano znaki towarowe, wykazy towarów, dla których oznaczania zarejestrowano te znaki, oraz zarejestrowane znaki towarowe.

39335. 26.9 1956. 20.12 1956. **Emanuel Merck offene Handelsgesellschaft.** Darmstadt, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** lekarstwa i materiały opatrunkowe dla ludzi i zwierząt, wata i gaza opatrunkowa, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki dezynfekcyjne, roślinne preparaty drogeryjne, mianowicie: zioła, korzenie, łodygi, kora, liście, kwiaty, owoce i ich części, alkaloidy, olejki eteryczne, olejki, żywice, guma i guma żywiczna, preparaty roślinne, artykuły drogeryjne pochodzenia zwierzęcego, mianowicie piżmo, tłuszcz bobrowy, tran, organo-preparaty, surowce lecznicze, szczepionki; preparaty chemiczne do celów perfumeryjnych i galwanoplastycznych dla przemysłu pokostowego, tłuszczowego i włókienniczego, do wytrawiania, garbowania i farbowania, do fabrykacji likierów; preparaty chemiczne do celów naukowych, preparaty do badań mikroskopowych i bakteriologicznych, fizjologiczno-chemiczne preparaty pochodzenia zwierzęcego i roślinnego, minerały i surowce mineralne oraz sole z nich wytworzone.

Merck

39336. 26.9 1956. 20.12 1956. **Emanuel Merck offene Handelsgesellschaft.** Darmstadt, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** lekarstwa, produkty chemiczne do celów leczniczych i zdrowotnych, artykuły farmaceutyczne i drogeryjne, materiały opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki kielkobójcze (środki dezynfekcyjne), środki do konserwowania żywności, produkty chemiczne do celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych; środki do gaszenia ognia, środki do hartowania i lutowania, masa wyciskowa do celów dentystycznych, środki do plombowania zębów, surowce mineralne, nawóz, barwniki, żywice, garbniki, sole lecznicze, sole do kąpielii, oleje i tłuszcze spożywcze, dietetyczne środki odżywcze, środki perfumeryjne, środki higieniczne i kosmetyczne, olejki eteryczne, mydła, środki do prania i do bielenia, preparaty skrobiowe dla przemysłu chemicznego i spożywczego, środki do usuwania plam, środki do czyszczenia i polerowania (z wyjątkiem środków do czyszczenia i polerowania skór), środki do szlifowania, środki do konserwowania drewna.

39337. 26.9 1956. 20.12 1956. **Emanuel Merck, offene Handelsgesellschaft.** Darmstadt, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** lekarstwa, produkty chemiczne do celów leczniczych i higienicznych, preparaty farmaceutyczne i drogeryjne, plastry, materiały opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania żywności, produkty chemiczne do celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych, środki do gaszenia ognia, środki do hartowania i lutowania, masa wyciskowa do celów dentystycznych, surowce mineralne, nawóz, metale nieszlachetne w stanie surowym i częściowo obrobionym, barwniki, farby, metale płatkowe, wody mineralne, napoje bezalkoholowe, sole źródlane, dietetyczne środki spożywcze, ślód, pasza, lód.

39338. 20.10 1956. 22.12 1956. **Farmaceutyczna Spółdzielnia Pracy „Unia” z odpowiedzialnością udziałami.** Warszawa, Polska. Wytwórnia artykułów; wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** preparaty chemiczne, mydlarskie, zielarskie i opatrunkowe, środki lecznicze, farmaceutyczne, drogeryjne, kosmetyczne, weterynaryjne, dezynfekcyjne i antyseptyczne.

THIOCODIN

39339. 10.10 1956. 22.12 1956. Paul Lechler. Stuttgart, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: środki do powlekania ścian, metali, drewna, kamienia i papy dachowej; środki do malowania, środki izolacyjne i topliwe.

INERTOL

39340. 25.9 1956. 22.12 1956. Spółdzielnia Pracy „Włosianka”. Warszawa, Polska. Wytwórnia tkanin i włosianki. Towary: włosianka krawiecka, tkaniny jedwabne i wełniane.

39341. 20.10 1956. 22.12 1956. Farmaceutyczna Spółdzielnia Pracy. Lublin, Polska. Wytwórnia artykułów farmaceutycznych. Towary: preparat farmaceutyczny.

BETAMON

39342. 12.6 1956. 29.12 1956. Zakłady Czółenek Tkackich Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Łódź, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: czółenka tkackie i ich części zamienne, bidła tasiemkowe i ich części zamienne, deski szarpakowe, deski załankowe, karty drewniane do wzorów.

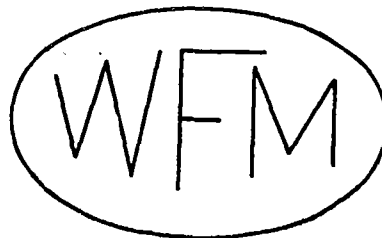

39343. 27.8 1956. 29.12 1956. Spółdzielnia Przemysłu Ludowego i Artystycznego „Estetyka” z odp. Bytom, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: żyrandole, kin-

kiety, świeczniki, latarnie, kraty dekoracyjne, dekoracyjne okucia budowlane, popielnice, urządzenie sklepów, żłobków i przedszkoli, meble, stroje regionalne i teatralne, hafty, sztandary, porporce.

39344. 14.9 1956. 29.12 1956. Warszawska Fabryka Motocykli Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Wytwórnia motocykli i silników. Towary: silniki do motocykli.

39345. 14.9 1956. 29.12 1956. Warszawska Fabryka Motocykli Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Fabryka motocykli. Towary: motocykle.

39346. 1.10 1956. 29.12 1956. Stanisław Lebida. Chorzów, Polska. Wytwórnia tablic mnożeniowych, pomocy szkolnych i zabawek. Towary: tablice mnożeniowe, pomoce szkolne, zabawki.

39347. 23.11 1956. 31.12 1956. Spółdzielnia Pracy Chemiczno-Farmaceutyczna im. 22 Lipca. Poznań, Polska. Wytwórnia wyrobów chemicznych i farmaceutycznych. Towary: lekarstwo.

FTALIAZOL

39348. 13.9 1956. 31.12 1956. Zjednoczenie Urzędów Klimatyzacyjnych i Wentylacyjnych. Warszawa, Polska. Wytwórnia artykułów, wymienionych

w wykazie towarów. Towary: przewody i urządzenia instalacji wentylacyjnej, klimatyzacyjnej oraz transportu pneumatycznego.

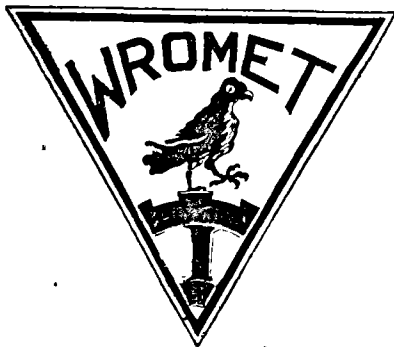
39349. 19.5 1956. 8.1 1957. **Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy Metalowców.** Wolsztyn, Polska. Wytwórnia wyrobów metalowych. Towary: wyroby metalowe dla celów gospodarstwa domowego, aparaty i przyrządy do wentylacji, oświetlenia, gotowania, ogrzewania, chłodzenia i odkurzania oraz ich części, narzędzia i przybory rzemieślnicze i rękodzielnicze, oliwiarki, sprzęty i naczynia kuchenne, wyroby kowalskie, ślusarskie, kotlarskie i blacharskie, przyrządy ogrodnicze i rolnicze.

39350. 21.7 1956. 9.1 1957. **Prudnicka Fabryka Mebli im. F. Dzierżyńskiego.** Prudnik, Polska. Wytwórnia mebli. Towary: tapczany, ramy na siatki do łóżek. Ochronę znaku towarowego zastrzeżono w kolorach czerwonym i zielonym.

39351. 19.10 1956. 9.1 1957. **Wronkowskie Zakłady Wyrobów Metalowych Przedsiębiorstwo Państwowe.** Wronki, Polska. Wytwórnia wyrobów metalowych. Towary: skrzynki narzędziowe, piecyki gazowe wieloczerpalne, opryskiwacze plecakowe „Tępiciel“.

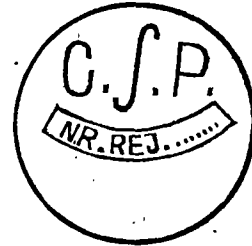

39352. 19.10 1956. 9.1 1957. **Wronkowskie Zakłady Wyrobów Metalowych Przedsiębiorstwo Państwo-**

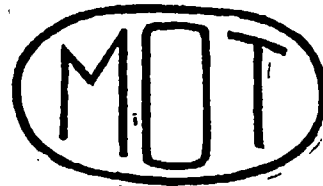
we. Wronki, Polska. Wytwórnia wyrobów metalowych. Towary: klucze płaskie, klucze nasadowe, łańcuchy „Galla“.

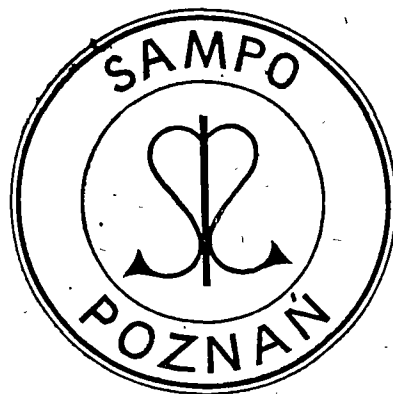
39353. 21.1 1956. 23.2 1957. **Ceramiczna Spółdzielnia Pracy.** Łazy, Polska. Wytwórnia wyrobów szamotowych. Towary: wyroby szamotowe.

39354. 1.6 1956. 11.1 1957. **Spółdzielnia Pracy „Mototransport“.** Warszawa, Polska. Wytwórnia części samochodowych i motocyklowych. Towary: tłoki aluminiowe, sworznie tłokowe i podwoziowe do pojazdów samochodowych i motocykli.

39355. 26.9 1956. 11.1 1957. **Spółdzielnia Pracy „Samochód“.** Poznań, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: akcesoria i części samochodowe i motocyklowe (zwłaszcza podnośniki samochodowe), pompy do pompowania opon.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

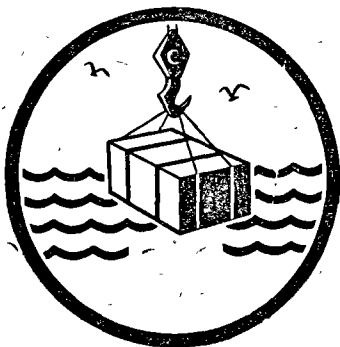
39356. 4.10 1956. 12.1 1957. **Radomskie Zakłady Przemysłu Terenowego.** Radom, Polska. Wytwórnia świec. Towary: świece stołowe, choinkowe, nagrobkowe i liturgiczne.

39357. 30.4 1956. 3.11 1956. **Szczecińskie Przedsiębiorstwo Leśnej Produkcji Nierzawnej „Las“.** Szczecin, Polska. Przedsiębiorstwo leśnej produkcji nierzawnej. Towary: owoce leśne, miód, grzyby, przetwory z owoców leśnych, grzybów i dziczyzny.

39358. 30.4 1956. 3.11 1956. **Gdańskie Przedsiębiorstwo Leśnej Produkcji Nierzawnej „Las“.** Sopot, Polska. Przedsiębiorstwo leśnej produkcji nierzawnej. Towary: owoce leśne, grzyby, miód, przetwory owocowe z owoców leśnych, przetwory grzybowe, przetwory mięsne i grzybowo-mięsne z dziczyzny.

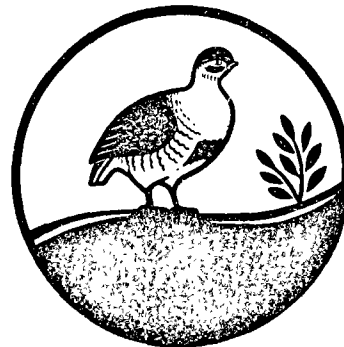

39359. 17.10 1956. 7.1 1957. **Przedsiębiorstwo Obróbki Metali Nr 3.** Płock, Polska. Wytwórnia ar-

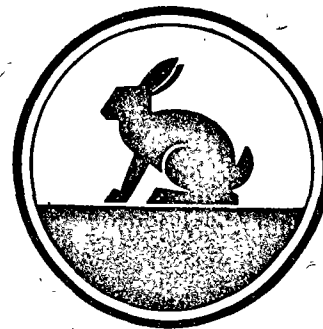
tykułów metalowych. Towary: chwytacze wahadłowe i rotacyjne, bojłery, zawory do butli, wózki do butli i wytwornic, bańki do płynów, taczki budowlane, szafy żelazne.

39360. 30.4 1956. 9.1 1957. **Łódzkie Przedsiębiorstwo Leśnej Produkcji Nierzawnej „Las“.** Łódź, Polska. Przedsiębiorstwo leśnej produkcji nierzawnej. Towary: owoce leśne, miód, grzyby, przetwory z owoców leśnych, przetwory grzybowe, przetwory mięsne z dziczyzny i grzybowo — mięsne z dziczyzny.

39361. 30.4 1956. 12.1 1957. **Poznańskie Przedsiębiorstwo Leśnej Produkcji Nierzawnej „Las“.** Poznań, Polska. Przedsiębiorstwo leśnej produkcji nierzawnej. Towary: przetwory owocowe, grzybowe, mięsne (z dziczyzny) i grzybowo-mięsne, owoce leśne, grzyby, miód.

39362. 1.3 1956. 12.1 1957. **„Minex“ Centrala Eksportowo-Importowa Wytworów Przemysłu Mineralnego Przedsiębiorstwo Państwowe.** Warszawa, Polska. Przedsiębiorstwo eksportowo-importowe wytworów przemysłu mineralnego. Towary: porcelana, porcelit, fajans.

39363. 19.5 1956. 12.1 1957. **Wrocławskie Zakłady Wyrobów Papierowych.** Wrocław, Polska. Wytwórnia wyrobów papierowych. Towary: zeszyty, bruliony, bloki rysunkowe, książki kancelaryjne, notatniki, papiery listowe.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

nr rej. 39362

nr rej. 39363

39364. 4.6 1956. 12.1 1957. Paczkowskie Zakłady Przemysłu Terenowego. Paczków, Polska. Wytwórnia wyrobów z drewna. Towary: komplety mebli kuchennych.

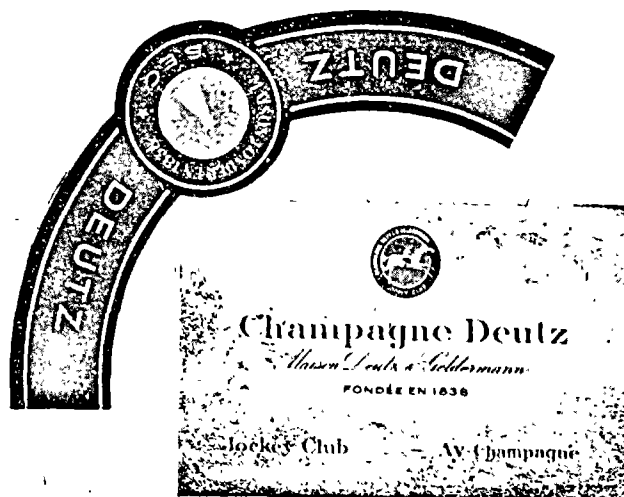
39366. 13.11 1956. 9.1 1957. Jerzy Pahl. Warszawa, Polska. Wytwórnia artykułów chemicznych. Towary: mydła, tłuszcz do butów, krem do obuwia płóciennego, pasta do obuwia, pasta i zaprawa do podłóg i linoleum, muchołapki, płyn do czyszczenia szyb i lustek, proszek do szorowania, pasta do polerowania karoserii, farby do tkanin, proszek do prania.

SUPER

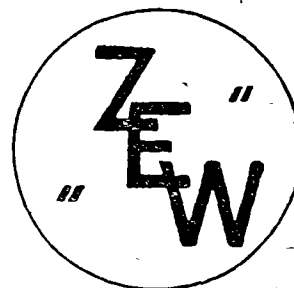
39365. 30.4 1956. 14.1 1957. Radomskie Przedsiębiorstwo Leśnej Produkcji Niedrzewnej „Las”. Radom, Polska. Przedsiębiorstwo leśnej produkcji niedrzewnej. Towary: owoce leśne, miód, grzyby, przetwory z owoców leśnych i grzybów.

39367. 13.7 1956. 10.1 1957. Maison Deutz & Geldermann, Société Anonyme. Ay, Francja. Wytwórnia win. Towary: wina szampańskie, wina musujące, inne wina.

39368. 14.6 1956. 16.1 1957. „Ciech” Centrala Importowo — Eksportowa Chemikalii Sp. z o.o. Warszawa, Polska. Przedsiębiorstwo handlu zagranicznego. Towary: elektrody węglowe, grafitowe, kinowe, bateryjne i spawalnicze, pręty grzejne, wykładziny

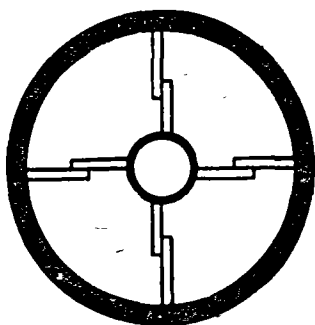
Made in Poland

węglowe, bloki katodowe, cegły kwasoodporne, kontakty, rurki, uszczelki, pręty, elementy oporowe, kryptol.

39369. 21.7 1956. 16.1 1957. **Société Internationale Pam Pam**. Casablanca, Maroko. Wytwórnia środków spożywczych. **Towary:** mięso, ryby, drób, dziczyzna, ekstrakty mięsne, owoce i warzywa konserwowane, suche, gotowane i mrożone, konfitury, jajka, mleko, wyroby z mleka, oliwa, tłuszcze jadalne, konserwy, marynaty, kawa, kakao, herbata, cukier, ryż, tapioka, sago, surogaty kawowe, mąka, przetwory zbożowe, chleb, suchary, ciastka, wyroby cukiernicze, lody jadalne, miód, syrop z melasy, drożdże, proszki do pieczenia, sól, musztarda, pieprz, ocet, przyprawy, korzenie, lód, produkty rolne, ogrodowe i leśne, zboże, żywe zwierzęta, owoce i warzywa świeże, nasiona, flance i kwiaty żywe, pasza dla bydła, słód, piwo, porter, wody mineralne i gazowane, inne napoje niealkoholowe, syropy i inne preparaty do wyrobu napojów, wina, spirytualia, likiery, soki, owoce, soda, napoje gazowane, produkty spożywcze w stanie stałym i płynnym.

PAM PAM

39370. 10.8 1956. 16.1 1957. **Spółdzielnia Pracy Metalowców i Stolarzy im. 1-go Maja**. Białystok, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** meble, regały sklepowe i magazynowe, podstawki pod kubki, wiadra, wiaderka dziecięce, polewaczki, kosze do śmieci, kolanka i rury do pieców, blachy do pieczywa, żaluzje nożycowe, kraty okienne, żabki do butów, narożniki okienne, zawiasy, winkle piecowe, szafy żelazne, kasety, odlewy rolnicze, komplety wialni, sieczkarnie, kieraty, koła do młócarń, trójnogi szewskie, płyty kuchenne, ruszty, szyberki, części zamienne do maszyn.

39371. 28.8 1956. 16.1 1957. Pierwsz. - 6.7 1956 (Włochy). **Bemberg S.p.A.** Mediolan, Włochy. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** materiały do wyściełania i wypychania (włosie, kapok, pierze, trawa morska), linoleum i inne materiały do wyściełania podłóg, obicia ścienne (z wyjątkiem obić, wykonanych z materiałów tekstylnych), liny, sznury, sieci, namioty, plandeki, płótno nieprzemakalne, żagle, worki, tkaniny z surowych

włókien, przędza, nici, bielizna pościelowa i stołowa, dywany, derki, maty, rogożki, odzież, obuwie, koronki, hafty, wstążki, obszycia, guziki, haftki, koniki, igły, szpilki, sztuczne kwiaty.

39372. 27.9 1956. 16.1 1957. **VEB Gardinen — und Dekowerke Zwickau**. Zwickau, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka włókiennicza. **Towary:** tiule, materiały firankowe i dekoracyjne, materiały kożusulowe, tkaniny na materace, serwety.

39373. 14.12 1956. 15.1 1957. **Zakład Mechaniczny Pałka Władysław**. Kraków, Polska. Wytwórnia wyrobów metalowych. **Towary:** ondulatory.

ONDUL - UNIWERS

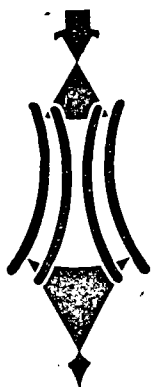
39374. 29.8 1956. 16.1 1957. **Spółdzielnia Pracy Przemysłu Zabawkarskiego „Radość“**. Kraków, Polska. Wytwórnia zabawek. **Towary:** zabawki.

39375. 12.10 1956. 16.1 1957. **Spółdzielnia Pracy Stolarskiej i Usług Pogrzebowych**. Wrocław, Polska. Wytwórnia trumien, krzyży i wieńców sztucznych. **Towary:** trumny, krzyże, wieńce sztuczne.

39376. 12.10 1956. 16.1 1957. **Powiatowa Wielobranżowa Spółdzielnia Pracy Usług Rzemieślniczych**. Turek, Polska. Wytwórnia odzieży. **Towary:** ubiory.

nr rej. 39374

nr rej. 39375

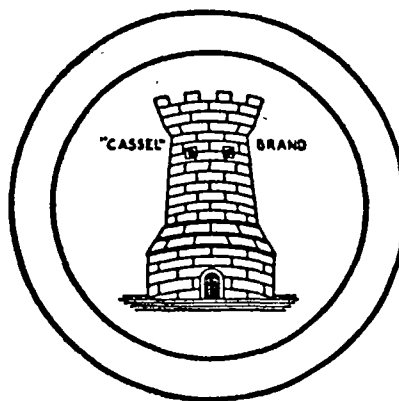
nr rej. 39376

39377. 12.10 1956. 16.1 1957. Spółdzielnia Inwalidów „Zjednoczenie”. Lublin, Polska. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: teczki skórzane; bielizna osobista, pościelowa i stołowa; odzież, obuwie.

39378. 10.2 1956. 16.1 1957. Imperial Chemical Industries Limited. Londyn, Wielka Brytania. Fabryka artykułów chemicznych. Towary: cjanki i sole, stosowane przy obróbce metali na gorąco.

nr rej. 39377

nr rej. 39378

39379. 7.5 1956. 18.1 1957. VEB Filmfabrik Agfa Wolfen. Wolfen, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: produkty chemiczne dla celów leczniczych, kosmetycznych, farmaceutycznych i higienicznych, farmaceutyczne leki i preparaty, plastry, materiały opatrunkowe, środki dezynfekcyjne, nakrycia głowy, ubrania robocze, ubrania ochronne, włókna przędzalnicze, materiały wyściełające, przędza, wyroby powroźnicze, sieci, materiały dziane i tkane, filc, odzież, towary pończosznice, szczecina, towary szczotkarskie, pędzle, gąbki, sztuczne futra, sztuczne skóry, folie i druty z tworzyw sztucznych, kleiwa, środki higieniczne i kosmetyczne.

Agfa

39380. 14.7 1956. 18.1 1957. Karlovarské sklo, národní podnik. Dvory, Czechosłowacja. Wytwórnia wyrobów szklanych. Towary: wyroby szklane.

MOSER

39381. 28.9 1956. 18.1 1957. Stroun Freres, Camy Watsch Co, Sociéte Anonyme (Gebrüder Stroun,

Camy Watsch Co, Aktiengesellschaft (Stroun Bros, Camy Watsch Co, Limited). Genewa, Szwajcaria. Fabryka zegarków. **Towary:** zegarki i ich części, fute-raty, części zamienne do zegarków.

CAMY

39382. 3.10 1956. 18.1 1957. **Volkswagenwerk G.m.b.H.** Wolfsburg, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** pojazdy lądowe, powietrzne i wodne, pojazdy silnikowe, ich osprzęt oraz części składowe i zamienne.

39383. 16.10 1956. 18.1 1957. Pierwsz. 21.7 1956 (Holandia). **Zimer — Bofors N. V.** Amsterdam, Holandia. Fabryka artykułów farmaceutycznych i leczniczych. **Towary:** środki lecznicze i farmaceutyczne.

NOBEPYROL

39384. 14.6 1956. 18.1 1957. **Taeschner & Co, Kipfenberg,** Niemiecka Republika Federalna. Fabryka preparatów farmaceutycznych i chemikaliów. **Towary:** preparat farmaceutyczny.

Pertussin

39385. 26.9 1956. 18.1 1957. **VEB Elektroschaltgeräte, Grimma.** Grimma, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka przyrządów elektrycznych. **Towary:** wyłączniki zabezpieczające do silników i do zespołów silników, wyłączniki i przełączniki dźwig-

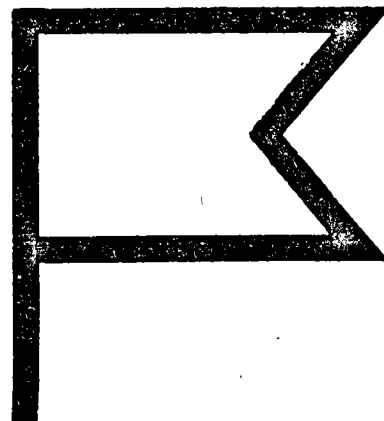

niowe, urządzenia wtyczkowe i ich części składowe, wyłączniki o kontaktach naciskowych, bezpieczniki olejowe, skrzynki przepustowe, skrzynki odgałęźne, skrzynki rozdzielcze do światła i siły, skrzynki bezpiecznikowe.

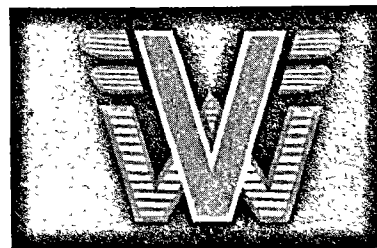
39386. 10.10 1956. 18.1 1957. **Zimmer — Bofors N.V.** Amsterdam, Holandia. Fabryka artykułów farmaceutycznych i leczniczych. **Towary:** środki lecznicze i farmaceutyczne.

NOBEDERM

39387. 26.3 1956. 19.1 1957. **VEB Porzellanwerk Neuhaus.** Neuhaus — Schierschnintz, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka porcelany. **Towary:** formy do wytłaczania, uzbrojone przepusty i wsporniki, izolatory wysokiego napięcia, przepusty, wsporniki, izolatory niskiego napięcia do linii napowietrznych, wyroby ceramiczne z porcelany i specjalnych tworzyw dla techniki wysokiej częstotliwości, narzędzia izolacyjne ze steatylu i innych tworzyw ceramicznych, wyroby ceramiczne dla elektrotechniki, rury i przyrządy laboratoryjne z porcelany i specjalnych tworzyw, uzbrojone radiatory ogrzewcze z porcelany.

39388. 10.10 1956. 19.1 1957. **Victoria — Werke Aktiengesellschaft.** Norymberga, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka pojazdów i ich części oraz maszyn do szycia. **Towary:** maszyny do szycia, ich części i osprzęt.

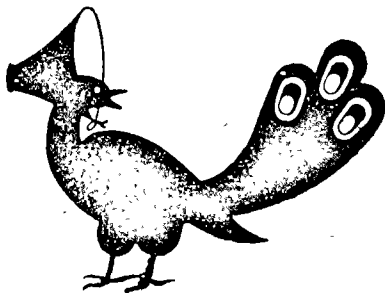

39389—39391. 10.10 1956. 19.1 1957. **Victoria — Werke Aktiengesellschaft.** Norymberga, Niemiecka

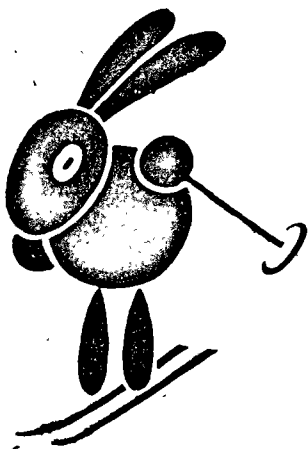
Republika Federalna. Fabryka pojazdów i ich części oraz maszyn do szycia. Towary: pojazdy lądowe, mianowicie motocykle, rowery motorowe, rowery, samochody i ich części, silniki spalinowe, piasty rowerowe, gaźniki, osprzęt do samochodów, rowerów i motocykli, mianowicie ramy rowerowe, baki do benzyny, skrzynki biegów, ramy motocyklowe, dzwonki do rowerów, łańcuchy do rowerów i motocykli, kierownice, uchwyty, pedały, widelce, hamulce, blachy ochronne, sygnały, siodełka, pompki; maszyny do szycia oraz ich części i osprzęt, opony.

VICKY
AERO
AVANTI

39392. 12.10 1956. 19.1 1957. Rzemieśnicza Spółdzielnia Pracy Włókienniczo-Odzieżowa. Końskie, Polska. Wytwórnia odzieży. Towary: odzież.

39393. 12.10 1956. 19.1 1957. Spółdzielnia Krawiecka „Jedność“. Ząbkowice Śl., Polska. Wytwórnia odzieży. Towary: ubranka chłopięce i dziecięce, płaszcze chłopięce, dziewczęce i dziecięce letnie i zimowe, spodnie chłopięce zwykłe, spodnie narciarskie chłopięce, dziewczęce i dziecięce, ubranka narciarskie chłopięce i dziewczęce, spodnie zwykłe i narciarskie damskie i męskie, wiatrówki sportowe chłopięce i dziewczęce.

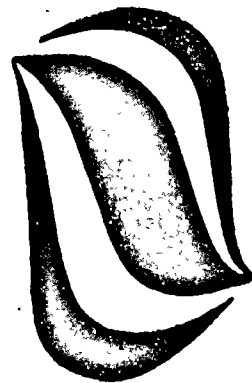
39394. 16.7 1956. 22.1 1957. Przedsiębiorstwo Polowów i Usług Rybackich „Kuter“ Przedsiębiorstwo

Państwowe Wyodrębnione. Darłowo, Polska. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: wyroby rybne.

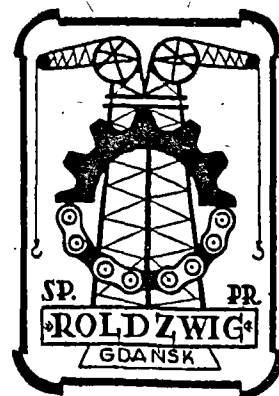

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono w kolorach niebieskim i czarnym.

39395. 24.11 1956. 25.1 1957. Przemysłowa Spółdzielnia Pracy Branży Drzewnej. Białosłiwie, Polska. Wytwórnia mebli. Towary: komplety mebli kuchennych.

39396. 11.2 1956. 28.1 1957. Spółdzielnia Pracy Mechaniczno-Konstrukcyjna „Roldźwig“. Gdańsk — Wrzeszcz, Polska. Wytwórnia urządzeń i wyrobów metalowych. Towary: suwnice, rozjazdy górnicze, karuzele, gwiazdy, kasy pancerne, kuchenki gazowe, szafy metalowe biurowe, zsypy dla górnictwa, części transporterów, szoferki samochodowe.

39397. 19.11 1956. 8.2 1957. **Kluczkowickie Zakłady Spożywcze Przemysłu Terenowego.** Kluczkowice, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** wina, soki wiśniowe, przecier pomidorowy, dżem truskawowy, dżem śliwkowy, kompoty owocowe, marmolada.

Dw-8

Nr rej....

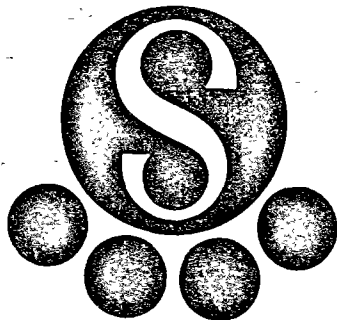
39398. 23.7 1956. 28.1 1957. **Lubuska Fabryka Zgrzeblarek Bawełnianych Przedsiębiorstwo Państwowe.** Zielona Góra, Polska. Wytwórnia zgrzeblarek bawełnianych. **Towary:** zgrzeblarki bawełniane.

FALUBAZ

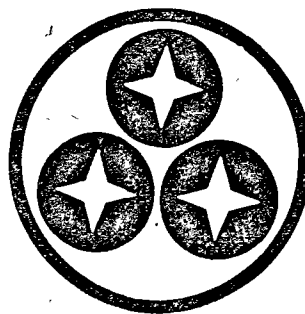
39399. 10.9 1956. 29.1 1957. **Fabryka Podkowiaków i Haceli.** Zawiercie — Borowe Pole, Polska. Fabryka wyrobów żelaznych. **Towary:** podkowiaki, hacelce, sitka do maszynek do mięsa.

TARPAN

39400. 3.12 1956. 29.1 1957. **Pierwsza Zachodnio — Pomorska Spółdzielnia Pracy Mechaników Samochodowych.** Koszalin, Polska. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** wodopolewaczki — zamiataczki, cysterny do mleka, samochody techniczne.

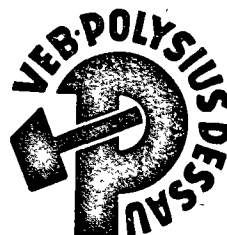
39401. 3.12 1956. 29.1 1957. **Pierwsza Zachodnio — Pomorska Spółdzielnia Pracy Mechaników Samochodowych.** Koszalin, Polska. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** cysterny paliwowe, autocysterny, beczkowszy strażackie.

39402. 4.8 1956. 30.1 1957. **Huta im. Gen. Świerczewskiego Przedsiębiorstwo Państwowe.** Zawadzkie, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** odkuwki, rynny i akcesoria, stemple, wypraski z blachy stal., drzwi wagonowe, wywrotki, pręty ciążnione, tłuszczowe i szlifowane, rury ciążnione, konstrukcje stalowe, rozjazdy normalnotorowe i wąskotorowe, piasek żeliwny, ramy piecowe, młotki, babki, wyciągacze, gwoździe, pogrzebacze, łopatkki do węgla.

39403. 20.8 1956. 30.1 1957. **VEB Maschinenfabrik Polysius.** Dessau, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka maszyn. **Towary:** kompletne urządzenia maszynowe dla fabryk cementu, wapna, gipsu, dolomitu i magnezytu, maszyny do rozdrabniania, mianowicie łamacze szczękowe, młotowe i walcowe, maszyny rozdrabniające, mianowicie młyny kulowe i rurowe, urządzenia do przygotowywania szlamu, suszarnie, piece obrotowe do palenia, żarzenia, praże-

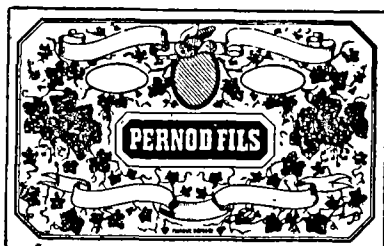

nia i spiekania, piece lepolowskie, piece szybowe o samoczynnym załadowywaniu i opróżnianiu, urządzenia do ładowania, mechaniczne i pneumatyczne urządzenia transportowe, urządzenia do odpylania, odwiertniki odśrodkowe, urządzenia do wyrobu rur betonowych, maszyny do pakowania, części zamienne do wymienionych maszyn i urządzeń.

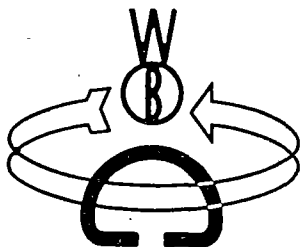
39404. 29.11 1956. 1.2 1957. Fabryka Supertomasyny „Bonarka“ Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Kraków, Polska. Fabryka supertomasyny. Towary: supertomasyna (nawóz sztuczny).

39405. 6.6 1956. 1.2 1957. Etablissements Pernod (Maison Pernod Fils, Hemand & Pernod Pére et Fils Réunies). Paryż, Francja. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: jabłecznik, piwo, spirytus, wódki, likiery, napoje alkoholowe, wody mineralne i gazowe, lemoniady, syropy.

39406. 23.9 1955. 23.1 1957 Pierwsza w Polsce Wytwórnia Biegaczy Obrączkowych Józef Walas (Pod Przymusowym Zarządem Państwowym). Łódź, Polska. Wytwórnia biegaczy obrączkowych. Towary: biegacze obrączkowe.

39407. 17.10 1956. 15.12 1957. Zjednoczenie Przemysłu Mleczarskiego Przedsiębiorstwo Państwowe. Lublin, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: masło, sery, śmietana, śmietanka, napoje mleczne, lody, twaróg.

39408. 15.6 1956. 2.2 1957. Spółdzielnia Pracy Warsztaty Techniczno-Samochodowe. Warszawa, Polska. Wytwórnia części zamiennych do samochodów. Towary: odlewy żeliwne, tłoki żeliwne i aluminiowe do silników spalinowych, pierścienie tłokowe, poppychacze do zaworów.

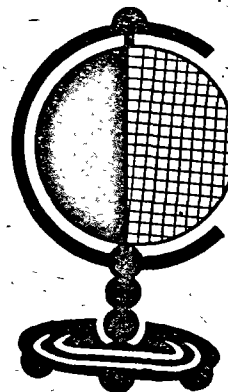
39410, 39411. 28.9 1956. 5.2 1957. Société des Parfums Schiaparelli Société Anonyme. Paryż, Francja. Wytwórnia kosmetyków. Towary: preparaty perfumeryjne i upiększające, szminki, środki do pielęgnowania jamy ustnej, mydła toaletowe.

SI - SI - SI
SHOOTING

39412. 17.10 1956. 12.2 1957. Warszawska Fabryka Pomp Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Fabryka pomp. Towary: pompy odśrodkowe, części pomp, odlewy.

39413. 21.7 1956. 13.2 1957. Spółdzielnia Pracy Krawiecko — Galanteryjna „Konfekcja“ z odpow. udz. Toruń, Polska. Wytwórnia konfekcji lekkiej.

Towary: płaszcze podgumowane impregnowane, prochowce męskie, damskie i dziecięce.

39414. 12.11 1955. 19.2 1957. **Spółdzielnia Pracy Koszykarzy.** Leszno, Polska. Wytwórnia wyrobów wikliniarskich. **Towary:** meble z wikliny i mieszane wikliniarsko-drzewne w kompletach i pojedyncze, galanteria wiklinowa, wyroby koszykarskie.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

39415. 14.7 1956. 6.2 1957. **VEB Lufttechnische Anlagen.** Berlin, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** wentylatory, aparaty grzejne, szafy klimatyzacyjne, filtry do węży ssących, urządzenia chłodzące, wirówki, odwietrzniki dachowe, odkurzacze, urządzenia do suszenia drewna, przewody rurowe.

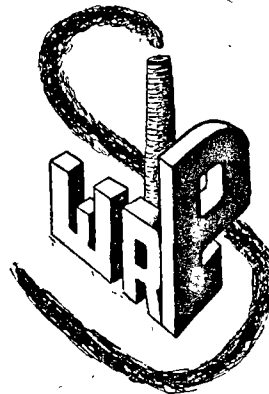

39416. 28.9 1956. 9.2. 1957. **VEB Görlitzer Maschinenbau.** Görlitz, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka maszyn. **Towary:** turbiny parowe, motory Diesla, maszyny parowe, kondensatory, turbiny gazowe.

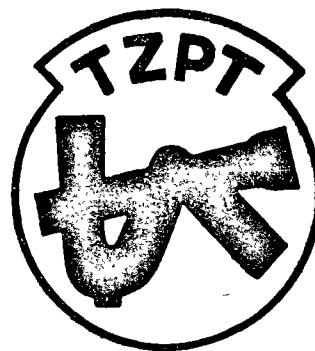
39417. 26.2 1956. 9.2 1957. **Spółdzielnia Pracy Wytwórczości Różnej.** Poznań, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** środki spożywcze, przeciera owocowe i jarzynowe, marynaty, kompoty, susz owocowy i jarzynowy,

przyprawy do zup, oleje i tłuszcze jadalne, proszki i dodatki do pieczenia ciast, korzenie, towary kolonialne, konfitury, dżemy, wyroby metalowe, galanteria metalowa, wyroby drewniane, kloce rzeźniczne, odzież męska, damska i dziecięca, fartuchy impregnowane, odzież robocza, plandeki, nakrycia dla zwierząt, materiały budowlane, zwłaszcza płyty trocinowo — smołowcowe.

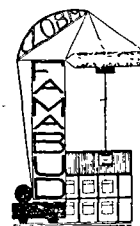

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

39418. 17.11 1956. 12.2 1957. **Tomaszowskie Zakłady Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe.** Tomaszów Maz., Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** rury, kształtki, armatura piecowa, płuczki, syfony, obuwie, odzież.

39419. 24.10 1956. 12.2 1957. **Szczecińska Fabryka Maszyn Budowlanych.** Szczecin, Polska. Wytwórnia żorawi wieżowych i suwnic bramowych. **Towary:** żorawie wieżowe, suwnice bramowe.

39420, 39421. 18.1 1957. 14.2 1957. **Pabianickie Zakłady Wytwórcze Lamp Żarowych.** Pabianice, Polska. Wytwórnia lamp żarowych. Towary: żarówki.

POLAM

P

39422. 29.8 1956. 15.2 1957. *Wtyc. V 2* **Rhoryl, Société Anonyme.** Paryż, Francja. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** produkty rolnicze i ogrodnicze, chleb, mąka, surowa bawełna i inne włókna, nasiona, sadzonki, skóry, sierść, włosie, wełny, jedwabie, pióra w stanie surowym, skóry surowe i wyprawione, kauczuk i materiały podobne, plastik w arkuszach w formie nitki i rurek, liny, powrozy, sznurki z włosa i przędzy, kable metalowe, pasy transmisyjne, łóżka, konfekcja pościelowa, pierze, puch, wełna i włosie naturalne lub sztuczne do celów tapicerskich, wyroby bednarskie i szczotkarskie, szczotki do zamiatania, słomianki, maty, wyroby koszykarskie, przędza i nici z wełny, włosa, jedwabiu, konopi, lnu, juty i innych włókien, zwłaszcza z włókien sztucznych i bawełny, konfekcja ubraniowa, bielizna osobista i stołowa, kapelusze, pióra ozdobne, sztuczne kwiaty, czapki, rękawiczki, norymberszczyzna, gorsety, igły i szpilki, obuwie, pasty i tłuszcze do skór, łaski, parasole, parasolki, przybory podróżnicze, namioty i płachty namiotowe, płótna woskowane, oliwione i kauczukowane, linoleum, zabawki, gry, karty do gry, przybory rybackie, myśliwskie i sportowe, instrumenty muzyczne.

RHOVYL

39423. 28.9 1956. 15.2 1957. **James Buchanan & Company Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Wytwórnia wódek. Towary: wódka.

BLACK & WHITE

39424. 28.9 1956. 15.2 1957. Pierwsz. 18.4 1956 (Stany Zjednoczone Ameryki). **Ford Motor Company.** Michigan, Stany Zjednoczone Ameryki. Fabryka pojazdów. Towary: pojazdy silnikowe.

EDSEL

39425. 28.9 1956. 15.2 1957. **Tootal Broadhurst Lee Company Limited.** Manchester, Wielka Brytania. Fabryka włókiennicza. Towary: wyroby bawełniane.

TARANTULLE

39426. 28.9 1956. 15.2 1957. **British — American Tobacco Company, Limited.** Londyn, Wielka Bryta-

nia. Fabryka wyrobów tytoniowych. Towary: tytoń przerobiony.

MATINÉE

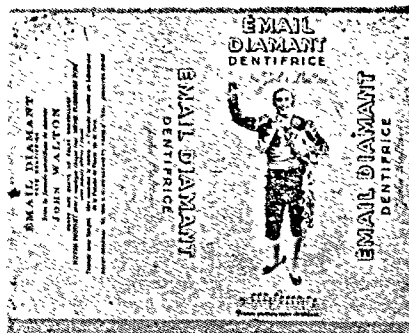
39427—39429. 28.9 1956. 15.2 1957. **British — American Tobacco Company, Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Fabryka wyrobów tytoniowych. Towary: tytoń w stanie surowym i przerobionym.

W.D. & H.O. Wills.

John Player & Sons
b. Trade &

39430. 13.7 1956. 15.2 1957. **M. André Jean Barreau dit Arbeau Barreau et M. Pierre Jean Barreau, dit Arbeau Barreau.** Paryż, Francja. Wytwórnia środków do pielęgnowania jamy ustnej. Towary: środki do pielęgnowania jamy ustnej.

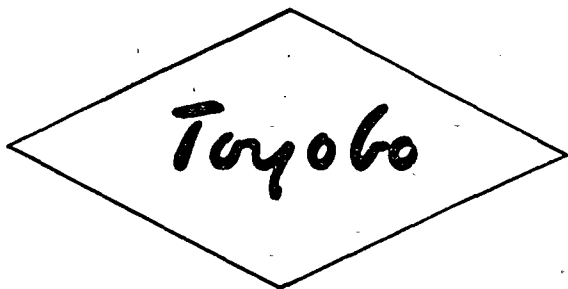

39431. 9.8 1956. 15.2 1957. Pierwsz. 16.2 1956 (Stany Zjednoczone Ameryki). **California Packing Corporation.** San Francisco, Stany Zjednoczone Ameryki. Wytwórnia artykułów spożywczych. Towary: produkty spożywcze świeże i konserwowane, mianowicie soki owocowe, kawa, świeże jarzyny, konserwowane

owoce, warzywa, rodzynki, przyprawy, marynaty, sosy, zupy, pasty i soki z pomidorów.

DEL MONTE

39432. 18.8 1956. 15.2 1957. Pierwsz. 29.2 1956 (Japonia). **Toyo Boseki Kabushiki Kaisha**. Osaka, Japonia. Fabryka artykułów włókienniczych. **Towary:** tkaniny bawełniane, tkaniny ze sztucznego jedwabiu, tkaniny z ciętych włókien sztucznego jedwabiu, tkaniny mieszane.

39433. 28.9 1956. 15.2 1957. **Benger Laboratories Limited**. Holmes Chapel, Cheshire, Wielka Brytania. Wytwórnia artykułów farmaceutycznych, weterynaryjnych i leczniczych oraz odżywek dla dzieci i chorych. **Towary:** środki farmaceutyczne, weterynaryjne i lecznicze, odżywki dla dzieci i chorych.

IMFERON

39434. 3.10 1956. 15.2 1957. **R. J. Reynolds Tobacco Company**. New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki, Fabryka wyrobów tytoniowych. **Towary:** papierosy.

SALEM

39436. 16.11 1956. 16.2 1957. **Wytwórnia Harmonijek W. Grajwodzki**. Częstochowa, Polska. Wytwórnia harmonijek. **Towary:** organki (harmonijki ustne).

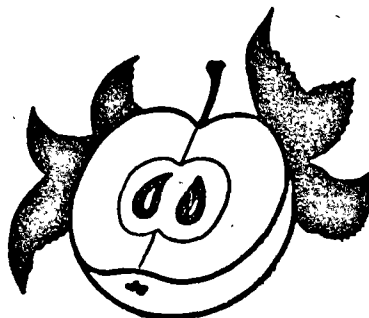
HEJNAŁ

39435. 28.9 1956. 15.2 1957. Pierwsz. 13. 6 1956 (Włochy). **Bemberg S.p.A.** Mediolan, Włochy. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** materiały do wyściełania i napychania (włose, kapok, pierze, trawa morska), płótno nieprzemakalne, linoleum i inne materiały do pokrywania podłóg, liny, sznury, sieci, namioty, plandeki, tkaniny z surowych włókien, przedza, nici, bielizna pościelowa i stołowa, dywany, derki, maty, rogoże, obicia ścienne (z wyjątkiem wykonanych z materiałów tekstylnych),

materiały włókiennicze, odzież, obuwie, koronki, hafty, wstążki, obszycia, guziki, haftki, koniki, igły, szpilki, sztuczne kwiaty.

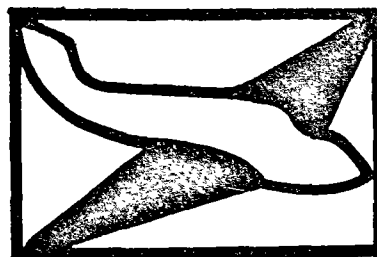

39437. 12.10 1956. 18.2 1957. **Spółdzielnia Pracy Przemysłu Spożywczego „Odra”**. Wrocław, Polska. Wytwórnia artykułów spożywczych. **Towary:** wyroby cukiernicze, makagigi i wafle; ogórki konserwowe, korniszony, pikle, koncentraty pomidorowe, fasolka konserwowa, kompoty, kiełbasa.

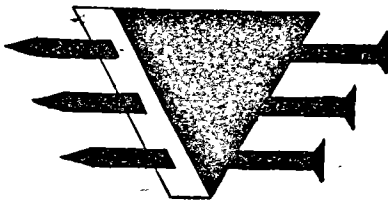
Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

39438. 25.10 1956. 18.2 1957. **Spółdzielnia Pracy Części i Narzędzi Rolniczych „Młot”**. Końskie, Polska. Wytwórnia wyrobów metalowych. **Towary:** lemieszce, odkładnice, młoty.

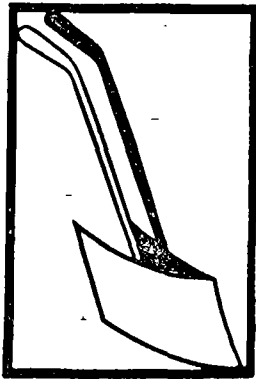

39439. 25.10 1956. 18.2 1957. **Rzemieśnicza Spółdzielnia Pracy Stolarzy i Tapicerów**. Żnin, Polska.

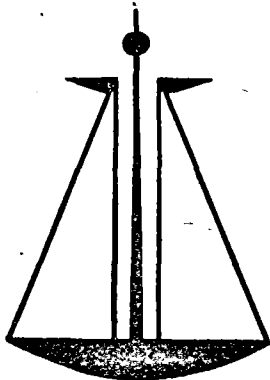
Wytwórnia wyrobów stolarskich i tapicerskich. Towary: meble stolarskie i tapicerskie.

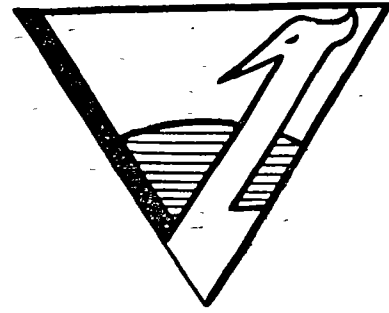
39440. 25.10 1956. 18.2 1957. Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy Szewców i Cholewkarzy „Rozwój”. Bełchatów, Polska. Wytwórnia obuwia. Towary: obuwie.

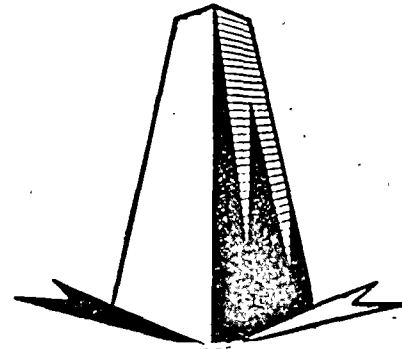
39441. 25.2 1956. 18.2 1957. Spółdzielnia Pracy Termometr. Katowice, Polska. Wytwórnia termometrów. Towary: termometry techniczne, laboratoryjne, kotłowe, kąpielowe, zbożowe, akwaryjne, do kotłów Weck'a, do mięsa, pokojowe i zaokienne.

39443. 25.10 1956. 18.2 1957. Spółdzielnia Pracy Konfekcyjno — Usługowa im. H. Sawickiej. Cieszyn, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: koszule męskie, damskie i dziecięce, piżamy, kalessony, spodniki gimnastyczne i kąpielowe, podomki, koszule nocne, fortuchy ochronne i gospodarskie, bielizna stołowa i pościelowa, mundurki szkolne i harcerskie, ubranka marynarskie, chustki do nosa, chustki na głowę, plażówki, sukienki, pajacyki, ubranka treningowe, pieluszki, ścierki.

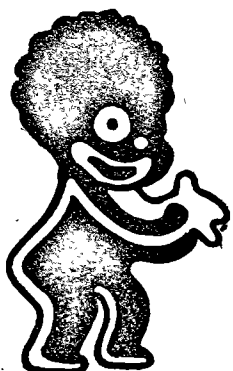
39442. 25.10 1956. 18.2 1957. Spółdzielnia Pracy Materiałów Budowlanych „Prefabrykacja”. Ziębice, Polska. Wytwórnia materiałów budowlanych. Towary: grysy marmurowe z odpadów kamienia, krawężniki betonowe, dachówki cementowe, rury betonowe, zaprawy kwasoodporne, kamień wapienny, wapno, cegła cementowa, pustaki.

39444. 25.10 1956. 18.2 1957. Spółdzielnia Inwalidów. Szczecinek, Polska. Wytwórnia obuwia. Towary: obuwie.

39445. 8.11 1956. 18.2 1957. Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy Krawców i Pokrewnych Zawodów „Pokój”. Nowy Sącz, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: płaszcze, kurtki, ubrania męskie, marynarki, spodnie, pelisy, kostiumy damskie, reformy, ubrania chłopięce, bielizna osobista, pościelowa i stołowa, piżamy, czapki, ręczniki, ścierki, pieluszki.

39446. 24.11 1956. 18.2 1957. **Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy Szewców i Cholewkarzy „Model“ z odpow. udziałami.** Białogard, Polska. Wytwórnia obuwia. **Towary:** obuwie męskie, damskie i dziecięce.

39447. 10.10 1956. 19.2 1957. **VEB Filtertuchfabrik Gera.** Gera, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia tkanin. **Towary:** tkaniny gumujące, tkaniny filtracyjne zwłaszcza z włókien sztucznych i bawełny, tkaniny do innych celów technicznych, jak tkaniny do filtrów i sit zwłaszcza obrotowych, tkaniny na ubrania ochronne.

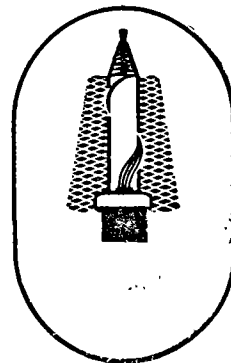

39448. 24.11 1956. 19.2 1957. **Emanuel Merck, o.H.G.** Darmstadt, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka wyrobów chemicznych i farmaceutycznych. **Towary:** lekarstwa, produkty chemiczne do celów leczniczych i higienicznych, środki farmaceutyczne i drogerijne, plastry, materiały opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki kielkobójcze i bakteriobójcze (środki dezynfekcyjne), środki do konserwowania żywności, produkty chemiczne do celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych, środki do gaszenia ognia, środki do hartowania i lutowania, masa wyciskowa do celów dentystycznych, środki do plombowania zębów, surowce mineralne, nawóz, barwniki, żywica, garbniki, sole źródlane i sole do kąpieli, oleje i tłuszcze jadalne, dietetyczne środki odżywcze, środki perfumeryjne, środki higieniczne i upiększające, olejki eteryczne, mydła, środki do prania i bielienia, preparaty skrobiowe dla przemysłu chemicznego i spożywczego, środki do usuwania plam,

środki do czyszczenia i polerowania (z wyjątkiem do skór), środki do szlifowania, środki do konserwowania drewna.

E. Merck
br E/p)

39449. 8.12 1956. 20.2 1957. **Chodakowskie Zakłady Włókien Sztucznych.** Chodaków k. Sochaczewa, Polska. Wytwórnia włókien sztucznych. **Towary:** przędza sztucznego jedwabiu.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

PRZEDŁUŻENIE OCHRONY

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych. Po numerach rejestru są zamieszczone daty, do których przedłużono ochronę znaków towarowych.

1311.	3.10 1964	27554.	24.11 1966
1312.	3.10 1964	27565.	24.11 1966
1322.	3.10 1964	27673.	28.12 1966
1324.	3.10 1964	27701.	31.12 1966
1325.	3.10 1964	27781.	30. 1 1967
12922.	7. 8 1966	28050.	30. 4 1967
12935.	7. 8 1966	32797.	9. 8 1966
12936.	7. 8 1966	32829.	21. 8 1966
12950.	9. 8 1966	33041.	21.12 1966
12964.	12. 8 1966	33058.	4. 1 1967
13647.	14.10 1966	33064.	8. 1 1967
13734.	2.11 1966	33080.	11. 1 1967
13735.	2.11 1966	33167.	22. 3 1967
13957.	3.12 1966	33172.	16. 1 1967
13988.	9.12 1966	33184.	29. 3 1967
14033.	14.12 1966	33186.	29. 3 1967
14092.	27.12 1966	33216.	30. 4 1967
14125.	31.12 1966	33217.	30. 4 1967
14157.	7. 1 1967	33218.	30. 4 1967
14181.	10. 1 1967	33219.	30. 4 1967
14370.	1. 2 1967	33220.	30. 4 1967
14371.	1. 2 1967	33221.	30. 4 1967
14408.	7. 2 1967	33222.	30. 4 1967
26430.	10. 2 1966	33224.	30. 4 1967
27373.	30. 9 1966	33248.	16. 5 1967
27476.	30.10 1966	33307.	20. 6 1967
27537.	20.11 1966	33601.	12.11 1967
27539.	20.11 1966	33602.	12.11 1967
27550.	20.11 1966	33603.	12.11 1967

ZMIANY W REJESTRZE

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych.

1312. Dnia 12.9 1956 r. wykreślono wpis „Ternitzer Stahl und Eisenwerke von Schoeller & Co Ternitz, Wiedeń” oraz dokonano wpisu „Schoeller — Bleckmann Stahlwerke Aktiengesellschaft Wiedeń, Austria.”

12950. Dnia 14.1 1957 r. wykreślono wpis „Société Anonyme des Usines Remy” oraz dokonano wpisu „Société Anonyme des Usines Remy (Naamloze Vennootschap der Fabrieken Remy)”.

13553. Dnia 19.1 1957 r. wykreślono wpis „Kaspar Winkler & Co” oraz dokonano wpisu „Kaspar Winkler & Co Inhaber Dr Schenker — Winkler”.

14125. Dnia 12.2 1957 r. wykreślono wpis „Aktiebolaget B. A. Hjorth & Co” oraz dokonano wpisu „Aktiebolaget Bahco”.

26470. Dnia 11.2 1957 r. wykreślono wpis „Aspro Limited” oraz dokonano wpisu „Aspro — Nicholas Limited”.

32797. Dnia 11.1 1957 r. wykreślono wpis „Aktiengesellschaft vormals B. Siegfried” oraz dokonano

wpisu „Siegfried Aktiengesellschaft Siegfried Société Anonyme (Siegfried Limited)”.

33064. Dnia 11.2 1957 r. wykreślono wpis „Argus, Incorporated” oraz dokonano wpisu „Argus Cameras, Inc.”

33282. Dnia 19.1 1957 r. wykreślono wpis „Twórczość Spółdzielnia Przemysłu Ludowego i Artystycznego” oraz dokonano wpisu „Włókiennicza Spółdzielnia Pracy „Twórczość”.

39100. Dnia 3.12 1956 r. wykreślono wpis „Spółdzielnia Przemysłu Artystycznego” oraz dokonano wpisu „Spółdzielnia Pracy Wyrobów Zabawkarskich „Niedźwiadek”.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych. Prawa z rejestracji znaków towarowych, wpisanych do rejestru pod tymi numerami, wygasły na podstawie art. 184 lit. b/ rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz 384), a znaki te zostały wykreślone z rejestru.

30519. 34968. 34988, 34991, 36418, 36829, 37152.

KOMUNIKAT

Administracja Wydawnictw Urzędu Patentowego PRL podaje do wiadomości, że od dnia 1 lutego 1957 r. cena „Wiadomości Urzędu Patentowego” wynosi w prenumeracie:

półrocznie	zł 48.—
rocznie	zł 96.—,

a w sprzedaży detalicznej zł 16.— za jeden egzemplarz.

Prenumeratorzy, którzy wnieśli opłaty na rok 1957 przed dniem 1 lutego 1957 r., otrzymają czasopismo bez dopłaty w okresach, na które prenumerata została opłacona według cen obowiązujących w 1956 r.

Zamówienia i przedpłaty na prenumeratę „Wiadomości Urzędu Patentowego” przyjmują urzędy pocztowe i listonosze.

Instytucje i zakłady pracy, mające siedzibę w miejscowościach, w których znajdują się oddziały lub delegatury „Ruchu” — zamawiają prenumeratę w tychże jednostkach „Ruchu”.

Instytucje centralne, zamawiające prenumeratę dla podległych im jednostek terenowych, zgłaszają zamówienia do Centrali Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch”, Warszawa, ul. Srebrna 12, konto PKO I-6-100020.

Termin zgłaszania przedpłat: do dnia 10 miesiąca, poprzedzającego okres prenumeraty.

Zlecenia na wysyłkę wydawnictw polskich za granicę przymuje Przedsiębiorstwo Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch”, Warszawa, ul. Wilcza 46.

Egzemplarze z lat ubiegłych można nabywać w sklepach z prasą antykwaryczną w Warszawie, ul. Wiejska 14 lub ul. Puławska 108.

Zamówienia spoza Warszawy należy kierować do Centrali Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” Dział Sprzedaży Prasy Antykwarycznej w Warszawie, ul. Srebrna 12.

ODPOWIEDZI Z DZIEDZINY WYNAŁAZCZOŚCI I ZNAKÓW TOWAROWYCH

Pytanie 6. Co to jest wynagrodzenie umowne za dokonanie pracowniczego projektu wynalazczego i w jakim przypadku należy je podwyższyć?

Odpowiedź. Według art. 10 i 29 dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1956 r. Nr 3, poz. 21; Wiad. Urz. Pat. z 1956 r. Nr 2, poz. 15) twórcom lub współtwórcom pracownicznych projektów wynalazczych (wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonaleń technicznych i usprawnień), przyjętych do wykorzystania w gospodarce społecznej, przysługuje prawo do wynagrodzenia. Przepisy prawne, normujące szczegółowo treść tego prawa oraz ustalające przypadki, w których prawo to nie przysługuje, są zawarte w uchwale nr 911 Rady Ministrów z dnia 12 listopada 1955 r. w sprawie zasad wynagradzania twórców pracownicznych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Monitor Polski z 1955 r. Nr 122, poz. 1597; Wiad. Urz. Pat. z 1956 r. Nr 1, poz. 1). Jest to prawo do wynagrodzenia, ustalanego na zasadach tej uchwały.

Jeżeli pracownice projekty wynalazcze zostały dokonane w wyniku umów o pracę nad projektami wynalazczymi lub o dokonanie projektów wynalazczych, twórcom lub współtwórcom tych projektów przysługuje prawo do wynagrodzenia, ustalanego dowolnie w tych umowach. Jest to prawo do wynagrodzenia umownego. W braku ustalenia we wspomnianych umowach wysokości wynagrodzenia, stosuje się przepisy cytowanej uchwały Rady Ministrów. Należy zauważyć, że art. 4 ust. 1 pkt 2 i art. 29 dekretu o wynalazczości pracowniczej zawierają delegacje dla Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do określenia zasad zawierania przez społeczne zakłady pracy umów o dokonanie pracownicznych projektów wynalazczych. Zasady takie nie zostały dotychczas określone.

Przepisy art. 19 ust. 2 i art. 29 dekretu o wynalazczości pracowniczej stanowią, że jeżeli umowne wynagrodzenie za dokonanie projektu wynalazczego jest rażąco niskie w stosunku do korzyści, osiąganych przez gospodarke społeczną ze stosowania tego projektu, twórcy lub współtwórcom wymienionego projektu wynalazczego przysługuje prawo do wynagrodzenia w wysokości, określonej w uchwale nr 911 Rady Ministrów. W razie stwierdzenia, że wynagrodzenie ustalone w postanowieniach umownych jest rażąco niskie w stosunku do wynagrodzenia, jakie należałoby się według zasad przytoczonej uchwały, następuje podwyższenie umówionego wynagrodzenia. Społeczny zakład pracy jest obowiązany wypłacić twórcom lub współtwórcom projektu wynalazczego przypadającą im różnicę między wysokością wynagrodzenia umownego i wysokością wynagrodzenia, ustalonego według uchwały nr 911 Rady Ministrów.

(bb)

Pytanie 7. Czy podlegają podatkowi od wynagrodzeń wynagrodzenia i nagrody pieniężne za przyczynienie się do rozpowszechnienia pracownicznych projektów wynalazczych oraz miesięczne dodatki do uposażenia i kwartalne premie, przyznane przedstawicielom technicznym społecznych zakładów pracy w klubach techniki i racjonalizacji?

Odpowiedź. Obowiązujące w Polsce przepisy prawne o wynalazczości i racjonalizacji normują m. in. sprawę wynagradzania i nagradzania pieniężnego za przyczynienie się do rozpowszechnienia pracownicznych projektów wynalazczych (pracownicznych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonaleń technicznych i usprawnień) oraz sprawę wynagradzania i premiowania przedstawicieli technicznych społecznych zakładów pracy w klubach techniki i racjonalizacji.

Wzmiankowane przepisy prawne są zawarte w następujących aktach normatywnych: w dekrete z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz.

U. z 1956 r. Nr 3, poz. 21; Wiad. Urz. Pat. z 1956 r. Nr 2, poz. 15), w zarządzeniu Przewodniczącego PKPG z dnia 8 marca 1956 r. w sprawie rozpowszechniania pracownicznych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Monitor Polski z 1956 r. Nr 49, poz. 564; Wiad. Urz. Pat. z 1956 r. Nr 4, poz. 40) oraz w zarządzeniu Przewodniczącego PKPG z dnia 14 lipca 1952 r. w sprawie wyznaczania przedstawicieli technicznych do klubów techniki i racjonalizacji oraz udzielania pomocy tym klubom (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-65, poz. 1001 i z 1953 r. Nr A-38, poz. 473; Wiad. Urz. Pat. z 1952 r. Nr 5, poz. 52 i z 1953 r. Nr 3, poz. 24).

Według przepisów przytoczonych aktów normatywnych za przyczynienie się do rozpowszechnienia pracownicznych projektów wynalazczych (tzn. do zastosowania ich w innych społecznych zakładach pracy, aniżeli społeczne zakłady pracy, w których te projekty wynalazcze zostały po raz pierwszy przyjęte do wykorzystania), przysługuje pracownikom i kierownikom społecznych zakładów pracy prawo do wynagrodzenia, a pracownikom ministerstw lub zrównanych organów i centralnych zarządów lub jednostek równorzędnych — prawo do nagrody pieniężnej. Przedstawiciele techniczni społecznych zakładów pracy w klubach techniki i racjonalizacji otrzymują za swą pracę miesięczny dodatek do uposażenia oraz w uzasadnionych przypadkach mogą otrzymać kwartalną premię.

Według wyjaśnienia Ministerstwa Finansów (pismo Zarządu Podatków i Opłat z dnia 30.10.1956 r. nr ZPO 14159/4/56), wynagrodzenia za przyczynienie się do rozpowszechnienia pracownicznych projektów wynalazczych, określone w przepisach § 15 — 20 i 23 przytoczonego zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 8 czerwca 1956 r., podlegają opodatkowaniu na zasadach ogólnych. Z treści bowiem tych przepisów prawnych wynika, że do wypłaty wymienionych wynagrodzeń odnośnie osoby mogą mieć roszczenia prawne. Jest rozważana sprawa wydania przepisów prawnych, zwalniających te wynagrodzenia od podatku od wynagrodzeń.

Nagrody pieniężne za szczególną inicjatywę i aktywny udział w rozpowszechnianiu pracownicznych projektów wynalazczych, określone w przepisach § 22 i 23 powołanego zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 8 czerwca 1956 r., korzystają z zwolnienia od podatku od wynagrodzeń na podstawie ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (art. 5 ust. 1 pkt 13) i rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania tej ustawy (§ 18b). Z treści bowiem tych przepisów prawnych nie wynika, że odnośnym osobom przysługują roszczenia prawne do wypłaty wzmiankowanych nagród pieniężnych.

Miesięczne dodatki do uposażenia oraz kwartalne premie, przyznane przedstawicielom technicznym społecznych zakładów pracy w klubach techniki i racjonalizacji na podstawie przytoczonego zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 14 lipca 1952 r., podlegają podatkowi od wynagrodzeń. Sposób opodatkowania tych dodatków do uposażenia i premii zależy — według wyjaśnienia Ministerstwa Finansów (pismo Zarządu Podatków i Opłat z dnia 23.3.1955 r. nr PM 11447/3/55, potwierdzone pismem tego Zarządu z dnia 30.10.1956 r. nr ZPO 14159/4/56) — od charakteru stosunku pracy przedstawicieli technicznych. Mianowicie:

1) Jeżeli pracownik, będący przedstawicielem technicznym, jest mianowany, to wymieniony dodatek i premie podlegają odrębnemu od uposażenia opodatkowaniu jako wynikające z czynności zleconej służbowo, przy założeniu, że płatnikiem podatku od wynagrodzeń jest „władza, urząd, instytucja lub zakład państwowy” (§ 1 ust. 2 pkt 1 oraz § 7 ust. 1 pkt 1 cytowanego zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. — Monitor Polski z 1951 r. Nr A-49, poz. 648).

2) Jeżeli wspomniany pracownik jest związany umową o pracę, a w umowie tej został recypowany przepis

art. 23 pragmatyki służbowej (ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej — Dz. U. z 1949 r. Nr 11, poz. 72), przy czym płatnikiem podatku od wynagrodzeń jest jednostka, wymieniona w ustępie poprzednim, to dodatek i premie wypłacane przedstawicielowi technicznemu również podlegają odrębnemu opodatkowaniu.

3) Jeżeli wzmiankowany pracownik jest związany umową o pracę, a w umowie tej nie recypowano przepisu art. 23 pragmatyki służbowej, to sposób opodatkowania omawianego dodatku miesięcznego i premii kwartalnych zależy od tego, czy zawarta z tym pracownikiem umowa o pracę przewiduje, że w razie wyznaczenia go przedstawicielem technicznym będzie on pełnił obowiązki przedstawiciela technicznego.

Jeżeli wspomniana ostatnio umowa o pracę tak przewiduje, to dodatek miesięczny i premie kwartalne podlegają opodatkowaniu: a) Dodatek do uposażenia w wysokości 360 zł miesięcznie, wypłacany przedstawicielowi technicznemu, podlega opodatkowaniu zgodnie z art. 9 ust. 1 i 6, ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń, czyli łącznie ze zwykłym uposażeniem pracownika zakładu pracy, który wyznaczył go przedstawicielem technicznym; b) Premie kwartalne o wysokości nie przekraczającej 540 zł, wypłacane przedstawicielowi technicznemu, są wynagrodzeniem za osiągnięcia w pracy i podlegają opodatkowaniu według przepisów § 6 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-49, poz. 648), przy czym dla uzyskania stopy podatkowej — do wynagrodzeń, wymienionych pod a), należy doliczyć 1/3 część premii.

Jeżeli natomiast wyznaczenie pracownika przedstawicielem technicznym następuje poza umową o pracę, to miesięczny dodatek wraz z kwartalnymi premiami podlegają opodatkowaniu odrębnemu jako wynagrodzenie otrzymywane z tytułu umowy zlecenia (§ 7 ust. 1 pkt 3 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. — Monitor Polski z 1951 r. Nr 49, poz. 648).

(bb)

Pytanie 8. Czy udzielenie patentu na wynalazek lub zarejestrowanie wzoru stwierdza przydatność wynalazku lub wzoru?

Odpowiedź. Patent na wynalazek jest — zgodnie z art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. z 1928 r. Nr 39, poz. 384 i z 1948 r. Nr 44, poz. 315) — prawem wyłącznego korzystania w granicach, ustalonych obowiązującymi przepisami prawnymi, w sposób przemysłowy i handlowy z tego wynalazku na terytorium Polski przez określony czas. Prawo z rejestracji wzoru (użytkowego lub zdobniczego) jest — zgodnie z art. 87 przytoczonego rozporządzenia — prawem wyłącznego korzystania w granicach, ustalonych obowiązującymi przepisami prawnymi, w sposób przemysłowy i handlowy z tego wzoru na terytorium Polski przez określony czas. Szczegółowe uwagi w sprawie patentu na wynalazek i prawa z rejestracji wzoru są podane w odpowiedziach na pytania 13 i 17, zamieszczonych w *Wiadomościach Urzędu Patentowego* z 1956 r. nr 5, str. 407—408 i nr 6, str. 479—480.

Do udzielania patentów na wynalazki i do rejestrowania wzorów (użytkowych i zdobniczych) jest właściwy w Polsce Urząd Patentowy PRL. Urząd ten może udzielać patentów tylko na projekty wynalazcze, mające zdolność patentową. Podobnie Urząd ten może rejestrować jako wzory tylko projekty wynalazcze, mające zdolność rejestrową. Szczegółowe uwagi w sprawie zdolności patentowej i zdolności rejestrowej projektów wynalazczych są podane we wskazanych powyżej odpowiedziach. Dlatego też Urząd Patentowy musi w każdym przypadku zbadać, czy zgłoszone w tym Urzędzie projekty wynalazcze mają zdolność patentową lub zdolność rejestrową, tzn. czy wykazują cechy, umożliwiające opatentowanie lub zarejestrowanie tych projektów i przyznanie ochrony prawnej (wyłączności) ich właścicielom.

Merytoryczne badanie przez Urząd Patentowy PRL projektów wynalazczych, mających cechy wynalazków lub wzorów, polega przede wszystkim na stwierdzeniu na podstawie posiadanych technicznych materiałów porównawczych, czy te projekty są nowe, tzn. czy nie

były opublikowane w Polsce lub za granicą przed datą zgłoszenia ich w tym Urzędzie. Poza tym Urząd Patentowy ustala, czy te projekty wynalazcze nie zostały już uprzednio zgłoszone w tym Urzędzie przez inne osoby do opatentowania lub do rejestracji, albo opatentowane lub zarejestrowane na rzecz tych osób. Wreszcie Urząd Patentowy m. in. bada, czy te projekty wynalazcze są zgodne z zasadami naukowymi, z obowiązującym prawem i dobrymi obyczajami oraz czy są one rozwiązaniami zagadnień technicznych i nie stanowią np. naukowych zasad lub naukowych odkryć.

Przy badaniu i ocenie projektów wynalazczych Urząd Patentowy PRL zwraca uwagę przede wszystkim na wartość techniczną i nowość tych projektów. Urząd Patentowy nie stwierdza wartości ekonomicznej i przydatności projektów wynalazczych dla gospodarki narodowej, ani możliwości i celowości ich stosowania, np. w dziedzinie medycyny lub weterynarii. W szczególności, w myśl art. 39 ust. 4 i art. 124 ust. 4 wymienionego na początku rozporządzenia, Urząd Patentowy nie ma prawa odmówić udzielenia patentów na wynalazki lub odmówić zarejestrowania wzorów dlatego, że uważa te projekty wynalazcze za bezwartościowe.

Wartość gospodarczą i przydatność pracowniczych projektów wynalazczych oceniają uspołecznione zakłady pracy, w których te projekty wynalazcze są przyjmowane do wykorzystania i które następnie zgłaszają je do opatentowania lub do rejestracji. Wartość gospodarczą i przydatność niepracowniczych oraz zagranicznych wynalazków i wzorów oceniają osoby (także uspołecznione zakłady pracy), które chcą je zastosować.

Z powyższych uwag wynika więc, że samo udzielenie przez Urząd Patentowy PRL patentu na wynalazek lub zarejestrowanie przez ten Urząd wzoru nie stwierdza przydatności wynalazku lub wzoru. Jest ono bowiem tylko przyznaniem wyłączności korzystania z tych projektów wynalazczych. Na dokumentach patentowych i opisach patentowych oraz na świadectwach ochronnych na wzory Urząd Patentowy zamieszcza wzmianki, wskazujące, że opatentowanie wynalazku lub zarejestrowanie wzoru nie stwierdza przydatności wynalazku lub wzoru.

(bb)

Pytanie 9. Czy osoba, która zgłosiła w Urzędzie Patentowym PRL niepracowniczy projekt wynalazczy do opatentowania jako wynalazek lub do zarejestrowania jako wzór, może przed opatentowaniem lub przed zarejestrowaniem tego projektu wynalazczego zawrzeć umowę w sprawie wyłącznego korzystania z niego przez inną osobę?

Odpowiedź. Przez udzielenie patentu na niepracowniczy wynalazek lub przez zarejestrowanie niepracowniczego wzoru (użytkowego lub zdobniczego) powstaje prawo wyłącznego korzystania z tego wynalazku lub wzoru przez osobę, na której rzecz udzielono patentu lub dokonano rejestracji (tzw. prawo wyłączne). Osoba, która już uzyskała patent na niepracowniczy wynalazek lub prawo z rejestracji niepracowniczego wzoru, może sama korzystać wyłącznie z opatentowanego wynalazku lub z zarejestrowanego wzoru, albo może ten patent lub to prawo przenieść przez umowę na inną osobę (np. przez zawarcie umowy kupna — sprzedaży) lub też zawrzeć z tą osobą umowę licencyjną o wykonywanie opatentowanego wynalazku lub zarejestrowanego wzoru.

Przepisy prawne, normujące sprawę przenoszenia na inne osoby patentów na niepracownicze wynalazki i praw z rejestracji niepracowniczych wzorów oraz sprawę udzielania licencji na wykonywanie niepracowniczych wynalazków i niepracowniczych wzorów, są zawarte: 1) w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384 z późniejszymi zmianami; Wiad. Urz. Pat. z 1951 r. Nr 3 poz. 30), 2) w ustawie z dnia 18 lipca 1950 r. o licencjach na wykonywanie wynalazków i wzorów użytkowych (Dz. U. Nr 36, poz. 331; Wiad. Urz. Pat. z 1950 r. Nr 5/6, poz. 60) oraz 3) w przepisach ogólnych prawa cywilnego (Dz. U. z 1950 r. Nr 34, poz. 311). Przepisy prawne, normujące sprawę przenoszenia na uspołecznione zakłady pracy patentów na niepracownicze wynalazki i praw z rejestracji niepracowniczych wzorów oraz sprawę

udzielania takim zakładom pracy licencji na wykonywanie niepracowniczych wynalazków i niepracowniczych wzorów, są ponadto zawarte: 1) w zarządzeniu nr 316 Przewodniczącego PKPG z dnia 8 sierpnia 1951 r. w sprawie wykorzystania opatentowanych wynalazków (Biuletyn PKPG z 1951 r. Nr 22, poz. 232 i Nr 29, str. 397 oraz z 1952 r. Nr 48, poz. 221; Wiad. Urz. Pat. z 1951 r. Nr 5, poz. 60 i z 1953 r. Nr 1, poz. 2) oraz 2) w piśmie okólnym nr 6 Przewodniczącego PKPG z dnia 20 marca 1952 r. w sprawie niepracowniczych wynalazków i wzorów użytkowych, mających znaczenie dla gospodarki narodowej (Biuletyn PKPG Nr 11, poz. 71; Wiad. Urz. Pat. z 1952 r. Nr 3/4, poz. 31).

Umowę o przeniesienie na inną osobę patentu na niepracowniczy wynalazek lub prawa z rejestracji niepracowniczego wzoru oraz umowę licencyjną o wykonywanie przez inną osobę opatentowanego wynalazku lub zarejestrowanego wzoru można zawrzeć również przed opatentowaniem lub przed zarejestrowaniem tego projektu wynalazczego. Umowa taka bowiem może być zawarta pod warunkiem opatentowania wynalazku lub zarejestrowania wzoru w przyszłości. Jednakże skutki prawne, płynące z takiej umowy, powstaną wówczas dopiero w razie spełnienia się tego warunku, tzn. z chwilą udzielenia patentu na wynalazek lub zarejestrowania wzoru. Na uwagę zasługują tu przepisy art. 77—89 przytoczonych wyżej przepisów ogólnych prawa cywilnego, dotyczące warunku zawieszającego.

Z powyższych uwag wynika więc, że osoba, która zgłosiła w Urzędzie Patentowym PRL niepracowniczy projekt wynalazczy do opatentowania jako wynalazek lub do zarejestrowania jako wzór, może również przed opatentowaniem lub przed zarejestrowaniem tego projektu wynalazczego zawrzeć umowę warunkową w sprawie wyłącznego korzystania z niego przez inną osobę.

(bb)

Pytanie 10. Kto jest obowiązany uiszczać opłaty za zgłoszenie w Urzędzie Patentowym PRL wynalazków, wzorów i znaków towarowych oraz w jakim terminie i w jaki sposób należy dokonywać tych opłat?

Odpowiedź. 1. Według przepisów art. 36 ust. 3, art. 121 ust. 5 i art. 194 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384) osoby, zgłaszające w Urzędzie Patentowym PRL wynalazki do opatentowania, albo wzory użytkowe, wzory zdobnicze lub znaki towarowe do rejestracji, są obowiązane uiszczać opłaty za zgłoszenie. W myśl art. 74 ust. 1, art. 160 i art. 213 ust. 1 i 4 tego rozporządzenia wysokość tych opłat wynosi: za zgłoszenie wynalazku — 15 zł, za zgłoszenie wzoru użytkowego — 9 zł, za zgłoszenie wzoru zdobniczego lub łączne zgłoszenie wzorów zdobniczych do 10 — 9 zł oraz za zgłoszenie znaku towarowego — 12 zł; za zgłoszenie wzorów zdobniczych, odnoszących się do więcej klas towarowych (patrz rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 kwietnia 1928 r. o ustanowieniu klas towarów w zastosowaniu do wzorów zdobniczych — Dz. U. Nr 50, poz. 488), należy uiszczać opłatę tylekrotnie, ile klas towarowych jest objętych zgłoszeniem; za zgłoszenie znaku związkowego należy uiszczać 24 zł.

Wymienione powyżej rozporządzenia z 1928 r. są przedrukowane w *Wiadomościach Urzędu Patentowego* z 1951 r. Nr 3, poz. 30 i z 1946 r. Nr 1, poz. 6, jak również zamieszczone w *Poradniku wynalazcy i racjonalizatora* (wydanie z 1954 r.) na str. 25—67 i 310—329 oraz 248—249.

W myśl przepisów art. 77 i 163 przytoczonego rozporządzenia o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych Skarb Państwa jest zwolniony od opłat za zgłoszenie w Urzędzie Patentowym PRL wynalazków i wzorów użytkowych, a inne osoby są zwolnione od opłat za zgłoszenie w tym Urzędzie wynalazków oraz wzorów (użytkowych i zdobniczych), o ile przedłożą dowód swej niezamożności.

Zgodnie z przepisami art. 8 ust. 3 i art. 29 dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczey (Dz. U. z 1956 r. Nr 3, poz. 21) uspołecznione zakłady pracy są wolne od opłaty za zgłoszenie w Urzędzie Patentowym PRL pracowniczych wynalazków i pracowniczych wzorów użytkowych. Wymieniony dekret jest przedrukowany w *Wiadomościach Urzędu Patentowego* z 1956 r. Nr 2, poz. 15.

2. Opłatę za zgłoszenie w Urzędzie Patentowym PRL wynalazku, wzoru użytkowego, wzoru (rów) zdobniczego (czych) lub znaków towarowych należy uiszczyć — jeżeli opłata ta należy się — w zasadzie jednocześnie z dokonaniem w tym Urzędzie zgłoszenia (patrz § 6 ust. 2 lit. i oraz § 17 ust. 2 lit. h zarządzenia Prezesa Urzędu Patentowego PRL z dnia 31 marca 1956 r. w sprawie zgłaszania w Urzędzie Patentowym PRL wynalazków, wzorów i udoskonaleń technicznych — Wiad. Urz. Pat. Nr 2, poz. 16 oraz § 4 ust. 2 lit. k zarządzenia Prezesa Urzędu Patentowego PRL z dnia 31 marca 1956 r. w sprawie zgłaszania w Urzędzie Patentowym PRL znaków towarowych — Wiad. Urz. Pat. z 1956 r. Nr 2, poz. 17).

Jednakże na podstawie § 1 zarządzenia Prezesa Urzędu Patentowego PRL z dnia 18 lutego 1957 r. w sprawie terminu uiszczania opłat za zgłoszenia oraz terminów, wyznaczanych przez wydziały zgłoszeń Urzędu Patentowego PRL (Wiad. Urz. Pat. Nr 2, poz. 22) opłatę za zgłoszenie w Urzędzie Patentowym PRL wynalazku, wzoru lub znaku towarowego można uiszczyć w późniejszym czasie, mianowicie najpóźniej w terminie jednomiesięcznym od daty dokonania zgłoszenia. Wydziały zgłoszeń Urzędu Patentowego nie kierują do zgłaszających, obowiązanych do dokonania opłaty za zgłoszenie, wezwań o uiszczenie tej opłaty. W razie nieuiszczenia przez zgłaszających należnej opłaty, na mocy wskazanego na początku rozporządzenia zgłoszenie wynalazku, wzoru (wzoru użytkowego lub wzorów zdobniczych) lub znaku towarowego uważa się za niebyłe.

3. Opłaty za zgłoszenie w Urzędzie Patentowym PRL wynalazków, wzorów i znaków towarowych należy wnieść na rachunek tego Urzędu w Narodowym Banku Polskim VIII Oddział Miejski w Warszawie nr 1532—91—20 cz. 68, dz. 5, rozdz. 26, § 4. Wpłaty można dokonać gotówką w kasie jednego z oddziałów Narodowego Banku Polskiego, przekazem pocztowym lub przelewem bankowym z jednoczesnym wskazaniem VIII Oddziału NBP w Warszawie, numeru rachunku i klasyfikacji dochodów budżetowych Urzędu Patentowego oraz tytułu tej opłaty.

(bb)

СОДЕРЖАНИЕ

ЧАСТЬ I

Положения, постановления, извещения. Польша. 19. Положение от 19 ноября 1956 г. о советах рабочих (извлечение). 20. Положение от 19 ноября 1956 г. о фонде промышленных предприятий на 1957 год. 21. Постановление Председателя Государственной Плановой Комиссии от 29 декабря 1956 г. об изменении постановления от 12 мая 1951 г. о финансировании рационализаторского движения в кооперативах. 22. Постановление Председателя Патентного Управления Польской Народной Республики от 18 февраля 1956 г. о сроке вноса оплат за заявки и о сроках определяемых отделами Патентного Управления Польской Народной Республики. 23. Постановление Председателя Патентного Управления Польской Народной Республики от 1 февраля 1957 г. об образовании в Патентном Управлении Польской Народной Республики Отдела Распространения и Реестров. 24. Постановление Министра Земледелия от 14 декабря 1956 г. о премиях для авторов и растениеводов в области растениеводства. Международные договоры. 25. Парижская Конвенция от 20 марта 1883 г. об охране промышленной собственности. 26. Европейская Конвенция о формальностях предвиденных для патентных заявок. Заграница. СССР. 27. Положение о Комитете по делам изобретений и открытий при Совете Министров СССР. Дания. 28. Положение № 142 от 29 апреля 1955 г. о рабочем изобретательстве. Международный Союз Охраны Промышленной Собственности. 29. Общая статистика промышленной собственности за 1955 год.

ЧАСТЬ II

30. Изобретения — выдача свидетельств (от № 40067 до № 40145); изменения в реестре; исключения из реестра. 31. Образцы — промышленные образцы — выдача свидетельств (от № 10983 до № 11062); художественные образцы — выдача свидетельств (от № 7222 до № 7227); изменения в реестре, исключения из реестра. 32. Технические усовершенствования — выдача свидетельств (от № 12803 до № 13052). 33. Описания изобретательских проектов — описания патентов. Публикации о готовности продажи патентов или выдачи лицензий. 34. Товарные Знаки — выдача свидетельств (от № 39335 до № 39408 и от № 39410 до № 39449), продление срока действия свидетельств, изменения в реестре, исключения из реестра.

Ответы по вопросам касающимся изобретательства и товарных знаков.

INHALT

I. TEIL

Gesetze, Verordnungen, Bekanntmachungen. Polen. 19. Gesetz vom 19.XI.1956 betr. Arbeiterräte (Auszug). 20. Gesetz vom 19.XI.1956 betr. Betriebsfonds für das Jahr 1957. 21. Anordnung des Vorsitzenden der Staatskommission für Wirtschaftsplanung vom 29.XII.1956 betr. Aenderung der Anordnung vom 12.V.1951 in Sachen der Finanzierung in Organisationseinheiten des Genossenschaftswesens von Ausgaben für den Wettbewerb, für individuelle Prämien, für die Bezahlung von Sonderarbeiten und für die Teilnahme an Kommissionen sowie für die Unterstützung der Rationalisatorenbewegung. 22. Anordnung des Präsidenten des Patentamtes der Volksrepublik Polen vom 18.II.1957 betr. den Termin zur Entrichtung der Anmeldegebühren sowie die von den Anmeldeabteilungen des Patentamtes der Volksrepublik Polen festzusetzenden Termine. 23. Anordnung des Präsidenten des Patentamtes der Volksrepublik Polen vom 1.II.1957 betr. Gründung der Verbreitungs- und Registerabteilung in diesem Amt. 24. Verordnung des Ministers für Landwirtschaft vom 14.XII.1956 betr. Prämien für Urheber und Züchter vom Original — der Ausleseabarten wichtigerer Kulturpflanzen sowie für Personen, die mit Züchtungshilfsarbeiten beschäftigt sind.

Internationale Verträge. 25. Pariser Verbandsabkommen vom 20.III.1883 betr. Schutz des gewerblichen Eigentums. 26. Europäische Konvention über die für Patentanmeldungen vorgeschriebenen Formalitäten.

Ausland. 27. UdSSR. Gesetz betr. das Komitee für Angelegenheiten von Erfindungen und Entdeckungen, beim Ministerrat der UdSSR. 28. Dänemark. Gesetz Nr 142 vom 29.IV.1955 betr. Betriebserfindungen.

Internationaler Verband zum Schutze des Gewerblichen Eigentums. 29. Allgemeine Statistik des gewerblichen Eigentums für das Jahr 1955.

II. TEIL

30. **Erfindungen** — Erteilung von Patenten (von No 40067 bis No 40145); Aenderungen im Register; Streichungen aus dem Register. 31. **Muster** — Eintragung von Gebrauchsmustern (von No 10983 bis No 11062) und von Geschmacksmustern (von No 7222 bis No 7227); Aenderungen im Register; Streichungen aus dem Register. 32. **Technische Vervollkommnungen** — Zeugnisse (von No 12803 bis No 13052). 33. **Beschreibungen von Erfindungsvorschlägen** — Patentbeschreibungen. 34. **Warenzeichen** — Eintragung (von No 39335 bis No 39408 und von No 39410 bis No 39449); Verlängerung der Schutzdauer; Aenderungen im Register; Streichungen aus dem Register.

Antworten aus dem Gebiete des Erfindungswesens und der Warenzeichen. Bekanntmachungen.

SOMMAIRE

I-e PARTIE

Législation, informations: Pologne. 19. Loi du 19.XI.1956 concernant les conseils ouvriers (extrait). 20. Loi du 19.XI.1956 concernant le fonds de l'établissement pour l'année 1957. 21. Ordonnance du Président de la Commission d'Etat de Planification Economique, du 29.XII.1956, portant changement de l'ordonnance du 12.V.1951 concernant la mise en fonds des dépenses se rapportant à la concurrence, aux primes individuelles, à la rémunération des travaux spéciaux et à la participation aux commissions ainsi qu'à la subvention du mouvement de rationalisation, dans les unités d'organisation des sociétés coopératives. 22. Ordonnance du Président de l'Office de Brevets de la République Populaire de Pologne, du 18.II.1957, concernant le terme de paiement des frais de dépôt ainsi que les termes à fixer par les sections de dépôt de l'Office de Brevets de la République Populaire de Pologne. 23. Ordonnance du Président de l'Office de Brevets de la République Populaire de Pologne, du 1.II.1957, portant création de la section de propagation et de registres, à cet Office. 24. Ordonnance du Ministre de l'Agriculture, du 14.XII.1956, concernant les primes en faveur des auteurs et des cultivateurs des variantes originales ou sélectionnées de plantes cultivées plus importantes et en faveur des personnes effectuant des travaux auxiliaires dans ce domaine.

Accords internationaux. 25. Convention parisienne de l'Union, du 20.III.1883, concernant la protection de la propriété industrielle. 26. Convention européenne sur les formalités prescrites pour le dépôt des demandes de brevets.

Etranger: 27. U.R.S.S. Loi concernant le Comité destiné aux affaires concernant les inventions et les découvertes, auprès du Conseil des Ministres de l'U.R.S.S. 28. Danemark. Loi No 142 du 29.IV.1955 sur les inventions ouvrières.

Union Internationale pour la Protection de la Propriété Industrielle. 29. Statistique générale de la propriété industrielle pour l'année 1955.

2-me PARTIE

30. Inventions — Délivrance de brevets (du No 40067 au No 40145); changements au registre; radiations au registre. **31. Modèles** — enregistrement de modèles d'utilité (du No 10983 au No 11062) et de modèles d'ornement (du No 7222 au No 7227); changements au registre; radiations au registre. **32. Perfectionnements techniques** — certificats (du No 12803 au No 13052). **33. Descriptions des inventions.** **34. Marques de marchandises** — enregistrement (du No 39335 au No 39408 et du No 39410 au No 39449); prolongation de la protection; changements au registre; radiations au registre.

Réponses ayant trait aux inventions et aux marques de marchandises. Annonces.

SUMMARY

1-st PART

Legislation, informations: Poland. 19. Law of November 19, 1956, concerning workers' councils (extract). 20. Law of November 19, 1956, concerning the establishment fund for 1957. 21. Disposition of the President of the State Commission for Economic Planning, dated December 29, 1956, changing the disposition of the 12th May, 1951, about financing the expenses for competition, for individual premiums, for remuneration of special works and for the participation in commissions as well as for the relief of the rationalisation movement, in organisation units of cooperative societies. 22. Disposition of the President of the Patent Office of the Polish Popular Republic, dated February 18, 1957, concerning the term for paying the filing fees and the terms to be fixed by the Filing Sections of said Office. 23. Disposition of the President of the Patent Office of the Polish Popular Republic, dated February 1st, 1957, about the creation of the Propagation and Register Section in said Office. 24. Disposition of the Minister of Agriculture, dated December 14, 1956, concerning premiums for authors and growers of original varieties or of selected more important cultivated plants and for persons performing auxiliary cultivation works.

International Arrangements. 25. Paris Convention of the Union, dated March 20, 1883, about the protection of industrial property. 26. European Convention about the formalities prescribed for patent applications.

Foreign Countries: 27. U.S.S.R. Law about the Committee for matters regarding inventions and discoveries, at the Minister Council of the U.S.S.R. 28. Denmark. Law No 142 of April 29, 1955, about workers' inventions.

International Association for the Protection of Industrial Property. 29. General statistics of the industrial property for 1955.

2-nd PART

30. Inventions — grant of patents (from No 40067 to No 40145); changes in the register; cancellations from the register. **31. Models** — registration of utility models (from No 10983 to No 11062) and of designs (from No 7222 to No 7227); changes in the register; cancellations from the register. **32. Technical improvements** — certificates (from No 12803 to No 13052). **33. Specifications of patents.** **34. Trade marks** — registration (from No 39335 to No 39408 and from No 39410 to No 39449); extension of the protection; changes in the register; cancellations from the register.

Replies in matters regarding inventions and trade marks. Announcements.